Weste, Erik Wilhelm / Bellman, Carl Michael

Samling av visor och mindre poemer

Vf 26a

Tillkomstår mellan 1770 och 1790?
Digitaliserad år 2021

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

Weste, Erik Wilhelm / Bellman, Carl Michael

Samling av visor och mindre poemer

Vf 26a

Tillkomstår mellan 1770 och 1790?
Digitaliserad år 2021

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

BIBLIOTHECA REGIA HOLMIENSIS
KUNGL.
BIBLIOTEKET
STOCKHOLM
Vf 25 a

Eichhorn Bellman I/418 – 14

se ant. a bakre pärmen

E. W. Wester

Otryckta skrifter.

Mellenberg (gerudet sid. 56.

Sid. 59 ✓
2e ✓
9t.
a 107 ✓
a 113 ✓
a 115 ✓ Fnt.
135 ✓
137 ✓ Obs. Otryckta sånger ej d.
139 ✓
141 ✓
144 ✓
150
xxx 177 ✓ tia 6te nd.
196 ✓
xx 198 ✓ tia 6te d.
✓ 203 ✓ Obs. tia 6te
224 ✓ t. 6te
222 ✓
224 ✓ t. 6te

Se Hasselgrenska saml. te. s. 137

Med några egenh. anf. af Bellman, så de handskrifter, som kopat t.h. genom för nyssnämnde Fr. Hj. och Berg.

1969/147

mvh

Fredmans 1ma Ep. til de trogne Bröder pro Terra Nova i Gasselgränden

#

Kära trogna bröder, ja° låtom oss supa i frid
I denna här verldenes onskko och strid
Lät oss strcka – arbeta – stampa – trampa –
Druferna pressa ty än är det tid
De Elpheser äro stridbare män
De Gutaänder hoppera ju än
Flicka besatta, och skratta och supa och stupa
Emellan bouteljerna sen

#

Slå i stopnom Bröder slå cocket ihop
Sky allan förargelse som edra stop
I dill slattja och kattja, och stampa, trampa
Uti Bacchi pressar vid klingande rop
Drönarne Apostlar upstiga hvardag
Söta basuner förkunna vår lag
Slirra och gapa och rapa och mumla och tumla
Som hjeltar i blodiga slag

#

Ga° da° ödmjukt til slasken inbördes godtår
Gån baklänges bort där nykterhet står
Var nu tyfig och drifftig, stampa trampa
I Bacchi vingård sla° quan där du står
Sup niar K Theophils stenpen är djup
Si i Damasco där ligger en stup
Fuller med flaskar, damasker, cantiner och vänner
Rohit med en sup.

2. Fr. 2. Eg. til de Galenaster på hinsidan Djurgården

#

Kära Bröder Systrar och vänner — med hjärta och sinn
Med öl som bränner — Hjärtat kringränner — Sorgerna och spänner —
Gör krogdörn vid — Drick drick tum är tid —
Hör på fiolerna — Systrar med sång —
Ruska på kjolarna — hoppa i spräng —
Ulla bjud opp — Svängdin salopp — Skönhetens topp — blommar i knopp —
Ögat vi blanda och fingret det känner

#

Bort med ängslan kära själar sitt mer på en stol
Här spelmanen gråtar, sorger och tårar, med sina stora hår sin fiol —
Och raglar mot bohl — Men fyll i krusena bränner och vin —
Och tag af tjusena-lilla cousine — Latta ge hand — mig lika grad —
Sup och i blandt — Kärlekens band —
Bind fot uti sångar på ängar och själar

Fr. 3. Eg. til Br. och Systr. på K. Djurgården — Fr. Fr. Framslagarn kommer be
Se arket 10. p. 77

---

(10) Fr. 4. Eg. enkannerl. til Theophiles, Skomak. gesäll, under les för-
följelse skrifven til tjenst och hugvalelse

#

Kära min Theophile i hallrätten vija krogen —
Rätten broder är du mogen — Trotzig bulk och bälg —
Knäppa dina händer hop och bälg — Men sångerne svar mig troget
Tag ditt mästerbref på kragen — och Lärk bareskan sälg —

Sätt på dig hatten och hurra — Svaggen flaskan surra —
Trimändag, hurra! — Lycka til god helg!

#

Wördaste min Skoph. —— Följ Bachtushelt hätt uti' spåret
Slägg din mäsings kam i' håret — Tag din kappa i' hand
Knyt i din halsduk röda band — Häng wirkädjan uppå Cåret
Det är nu på Ste året — Du är i' vårt land
I Näsan i vädret gärna — Se hur beneu de stjärna
Din aftonstjerna —— Tänds vid Solens brand

#

Dyrade min Sk. —— Din bälghund låt blodet rinna
Plåstra om din ögonhinna — Bachus skelf dig ger
Skyhvit Silfverglitt och min — Men var intet lätt en qvinna
Näsan skal engång, besinna — På dig fablas mer
Fablas uthaf Corporaler —— På bröllop och på Baler
Du är fabaler —— Sup min Cavalier

#

Älskeligc min Sk. — med glasch jag dig förföljer
Tag ditt häfvud öfverhöljer — Och dig wcodig gör
Förfaran smälla lustigt hör — Du öron och näsa höljer
Jag ber at du aldrig döljer — Trickt och flinkt hemman
Den som i krausen lagen — Som boyka vid din Cogen
Blir intet smagen —— Stån på at han dör

4.

#

Adj. ~~in G~~ ~~Lät flöjten i flinken~~

Låten slå midt i flinken, — och spring och lag i din kamma
Drick och svärj och lig förbenna — På vecenge din skurk
Tag pronypt i näsen glas och kurk — Själf Bacchus skal dig kunnan
Håll med händerna för din pannen — Jakta jorn en Turk
Kall schwere noth und wetter — Säut fält och aldrig vacken
Jag vet ej batter — Din skomakar-lurk

Fr. 7. Eg. til Faden Berg och Förgen Puckel

#

Står du och gråter — Waldhornet hör det låten
Lustig och kåken — Blås Faden Berg det låten bra
Blås til bataille — Ha° puttra din canaille
Wacker soraije — Min Förgen Puckel ha° hurra
Hvita handskar och Chapeau bas — Silvpärlor uppa° hatten
Un han satt ew — Bakfram inn på sida, bida — Förgen vil ja° ha

#

Förgen han skrabar — Hör Faden D. arbetar
Flickan hon dans, — och vil i dansen gifva hand
Förgen sig krummar — Hör F. D. han brummar
Waldhornet lummar — Blir röd i synen, blå ibland
Flickan hoppar tibet graud — Förgen han ochsa° hoppar
Och han stoppar — Pipan och sig svänger, slänger
Denen uti sand.

Lustigt ~~uti~~ harmen — #
Se huru han kröker armen
/:/:/: kräset ~~uti~~ barmen — Det fläktar och det fladdrar ut
Flaskorna skaka — Waldhornen hör de braka
/:/:/: Hufvud tillbaka — Och Sorgen vak i lifvet. hut
Hurra i dansen blå och tjut — Dansa på Norr och Söder
Unna bröder — Rikligt 12 bouteljer svälja — Tag i en minut

Sup duck och jumatta — #
Hurra Waldhornen prutta
/:/:/: Flickorna skutta — Krus och glasen Bröder gutar
Öl på munchen — Se F. B. i truchen
/:/:/: Käften upbruken — Nu öfver maäsing bräden skär
Käraste Bröder Bachus vår — Venus intet lif föröder
Kära bröder — Vinet i mitt tycke mycke kärlek öfvergår

Fr. E. Ep. til en och hvar af Systrarne, men enkannerh. til Ulla Winblad

Fader Berg i hornet stöter — Se hur lilla nymphen föter — Svingar sig i en dans
Se hur F. B. hängapar — Här som F. P. skrapar — Föter han en cadence
Hurra si Ulla dansar — Engageanter flor och fransar —
Hvit Sultan och blomsterkransar — Hörta ben :/:/: Se Gus och Lampors skenn

Waldhorn börnan ha på bälen — #
Strufvor, nymphar och pucaler
Stor sak i Violin — Si hon slänger armen svänger — Hörta ben och röda fötter
Se himmels blå kjolen — Hurra se bröstet gäser — Unnista vreck i kjolen
fräser — Se hur Fader B. han läser — Noterna, Noterna
Rära far blå bra.

Kära Blå som bära Saban — Hall Waldhornet ut åt gatan
Herrarna ska gå ut — Friska Grefvar och Baroner
Med husarer och Dragoner — hej friskt kunnen och vin
Hurra se Ulla skrattar — Se hvad galonerta hattar
Paris i Helena fattar — Rödoch varm!!!: Blå F. B allarm.

Waldhorn hörs i luften runnla — Och Sirener kringunig lunla
Under Apollos Gud — Ulla W. kära Syster —
Du är eldig quick och yster — Hvar dag så står du bred
Hurra jag hör dig sjunga — Eller uti ringlekret Gunga
Full och vät!!!: Står du i Charons båt

Fr. 9. Eg. til Poeten Wetz

+jag ser Trojas tempel gunga

Hör i Orphei drängar — Stämmen edra strängar
Knäppen alla til Apollos prei — I som til Exempel
Uti Trojas tempel — Nedersallen, följen Er caprice
I som prösven gammalt öl godtar — Eder önskas sukligt
Silfverhår — Och en stroupa som förmår.

Basfioler klinga — Tag hit bägaren, svinga
Svinga broder svinga med din hatt — visa dina dater
Du har bra Camrater — Bacchi floder rinna dag och natt
Glas i hand och ty Gusligt strängaspel
Hvilv de Venus, Kummin och Camel
Blifve Broder Wetz din del.

Klingar väl på alla instrumenter; men i synnerhet med Knäppning på Basfiol el. Cello de gamle

#

Ja° du på° Pindus stråtar — Och lit blod arbetar
Hjernan väcker i din hufvudskål — Wid en brudsång Wreder
Strödde du Cupidon — Ingen märker dina lustespråk
Sätt din hatt på° hufvud kära Bror
Bacchi vingård står nu i sitt flor — Se Cupidonned på hvor

#

I de helga lunder — Mellan blixt och dunder
Wenus räcker bägarn åter styv — Hon på° molnen hvilar
Hon nid vin och jular — Sig utsträcker kring uå° Kvattenbryn
Är det vatten! hej i bara vin — Paradiset kommer unis Cocuis
Sätt dig ner och håll god min

#

Struktar intet under — Undra ja° et under
Bägarn blänker klar som en juvel — Spegla dig, ditt hjerta
Skal bli quitt all smärta och du länker blott på° sång och spel
Du skal bli uti din målning kär — Magnifikt din koppiarnaja bär
Bacchi lyra och Venus hår

#

Vinet gör dig sager — Wacker som en dager
Tag din lotter, knäpp hvar bas fiol — Stwart stop du lömmer
Nytt besvär du gömmer — Och i bottnen ser din lyckas sol
Lycka bi Cupidos härtighet
Ah! i Bacchi vingård blifva fet
Drick Bror Wetz du är Poet

Fr. 10. Epi. til de Nybeggynnare på Gröna Lund

11. Enkannet. til Diskelare på K. Djurgården klingar väl på hautbois

Tader Bergström sjungra ditt Oboe blå

Fr.Fr.: Kraÿss up dit hår — Hall nattvächen öpen så ser man hvaba
Fr Fr Skinnbyxorna — Hatten på — blå nu då — Alskelige bröder
togen nu i ring — Låt oss alla dansa Kring.

Se där springer Löjaren på backen se där — Fr Fr Han Älskaper här
Se det gröna glaset sin skönа han ger — Fr Fr stålt Cavalier — Han iblaud —
kysser haud — Alskelige bröder blåsen allihop — Och låt oss komma väga hop

Ach se Ormenspigor se Cajsa blå bra — Fr Fr: Se kjortlarna
Hvita klackar gossar och målade skor — Fr. Fr. Balen blir stor — Nu på bal —
Snöd och smal — Så nu alla försserna opp — hej lif och vandan i vår Loge

Hårfriseuren ur dansen och löjaren skal in — Fr Fr. hoboe sein
Blå nu pianissimo Ach jecken en — Fr Fr med hvita ben — krummar sig —
Quick och vig — klappa löjarn åter dansen där han går
Och hårfriseuren skal in godtår.

Hvorra Camrater alt alldas i frögd — Fr. Fr. I djupheb och högd
Hoken i hoppen och löjan vid strand — Fr. Fr. Myran i sand
Likesådi — Spela så — Spelen hautbåisher gunga Calf hat och golf
Hvad slår nu klockan? hon slår nu tolf.

12. V

Til Anna Stina

V 9.

Hej Musicanter ge Waldhornen vädor — Spotta ut luggbaspen blås
Här mellan kistor och byttor och bräder — Kärlekens förkät upslås
Blås edra hundar så skall ni få vin — Anglar och hjertan och bränvin och buska
Nu Waldhornet ruska — Skämtet och fuska
Men håll utom fönstret Waldhornet ditt svin

Staden är vacker med 100 tapeter — Köket i kammaren, hva ba?
Flickan i fängen och färken så feter — Hej Anna Stina hurra
Blås Edra Satar til dygdens ruin — Låt oss tillbedja båd Bacchus och Troja
Wär lusta vi röja — då vi oss förnöja —
Wi lönkap kärlek men lefwa af vin
tystna hyssh
Waldhornen tystna håll tyst ute armen — Blås edra bylingar blås
Hej A: S: så hwitlor i barmen — Dyrka upp skönhetens lås
Färaste Kommen i högsinna ord — Kärlekens tempel, hem, länder och städer
Är bollsalar och städer — Trappstegen och bräder
Och gator och gränder och skolar och bord

Intaget

13. Til Brödrene och Systrarne öppna Lokatten klingar väl på (vaidhorn)

Hej sade Erdman hvar gång han hörde Waldhornen börja skrälla
|: |: |: Och Spelmän sägg
Werlden är ej så fut som vi hänne ängslig afmåla
|: |: |: Med storm och våg
Allt leker för vår hägg — Skönhet i hvar ögnestråla
Bränvin och dubbelt öl ha vi nog — Söder på hvar krog

vi

H.

Kära Systrar uppå Lokaken, heder och lack och ära
|: |: |: Och full musik
Holländska pipor, redgarns perukar, Ryssar som svära
|: |: |: Och jungfru-skrik
Den bästa man har är rik — han skal bli Dublin med tjära
Han där med långa byxorna stå — Han fick bra stryk i går

#

Edra markattor stå inhet där i fönstret ut och kika
|: |: |: Bjud up och nig
Blå Edra Sabar nu blåsen up blås alla tillika
|: |: |: Blås som i krig
Så lustigt svinga dig — Anna Stina och Fredrica
Kjorklarna up solfjädrarna i hand — Godtar en sup i blod.

#

Ge Fader Berg nu bränvin, han korsgevänet står och stöter
|: |: |: Du raske dräng
Gråsgröna byxor, blå rock och väst, kors hvad du är söter
|: |: |: Med gult gehäng
En hyrvagn höger sväng — Ser du intet kusken höker
Glasögon uppå näsan i gevär — hu talen öpnad är

#

Bröder och Systrar klappen med händer Waldhornen de låta
|: |: |: Se Manschett Spaas
Med rosenröda kjortlar och blå strumpor — och flåta
|: |: |: Och gul Carcas
Rödt vin i gröna glas — Bröder lät oss alt förgäta
Sjungom om kärlek — ropa på vin — Välkommen min Gumin

No

Där kommer Ulla W. gerum och korsgevärit unnan
Blå kun med sorg
Ser du Cupidos altare stå upp in den Ljeliga unnan
Slick som ni hör
Korsgevärew nu i kors — Så lil jocken opna kunnan
Kärasta Bröder Amen godtkär — Det Bästa återstår

14 Si Sader Berg, rörande fiolen

Så skrufva fiolen — hej spelman skynda dej
Svära intet ney — Om du vil så säj — Svara jax så li vi glada
Sätt dig på stolen — Och stryk din silfversträng — Röda stråken svänger —
Och med armen stäng — Gör ej fiolen skada — Du svettas, stor fara —
I bräuvin skal du båda — ty uti den Letta kake — är Bacchi lada —
Bom: Ganska rikligt — ditt kall är vigtigt — Båd för öga syn och smake.

Blandsymphernas skara — är du en ansenlig man — Du båd vil och kan —
Mer än någon an — De unga hjertan binda — Och kärlekens piara —
På dina strängar slår — Herarje kan du slå — Du et hjerta får —
At konstigt sammanbinda — just på en minut — Två ögon blifwa blinda —
Och flickorna lil slut — De bli så trinda — Bom. Hur du Cullrar —
Men Nymphen kullrar — Och du skrattar med din brut.

Jag älskar de sköna — men vinet ändå mer — Jag på båda ser —
Och åt båda ler — Men skiljer ändå båda — En nymph i det gröna —
Och vin i gröna glas — Lika godt calas — Båda om mig dras —

Gå skåken mina kåda — Confonium hogdar — Ubi mihi groüa cåda —
Bonu. Sujta dricka — och ha sin flicka — Jubeat är alt hvad Poeterna lär

15. Til Corporal Wallberg

Dörrarna öpnas fiolerna klara — Kom och ga in V. B.
Här är oss lustigt god vänner at vara — Här får du vin
knäjer nu på basen och stryk violin — Låt nu Waldhornen tala och svara
Och Skönheterns skara — Sig lägra och para
Och vi oss försvara — Med plit och Carbin

Kan minna bröder och dansa på baler — Hoppa och gång
Ingen gemen är här, bara Corporaler — Svinga dig svång
Gör entrechaquer med benena gång — Kamra med öjepängar ören och daler
Du är fabaler — och Längen och smalen —
och Tuktig och haler — I morgon dig häng

Älskelige bröder hvar dage sin flicka — Sången i kring
Hej i fullt flygande jucka och nicka, — Skoja och springa
Armarna ut Edra lymlar i ring — Sjy in i helvete skär ej och kicka
Ty nu skal jag dricka — Så hjertat skal spricka
Och buken skal spricka — Det gör ingenting

Slå Edra Sabar och hållen Er raka — Gnisla och Gjut
Tänderna öpnas trosbotnarna braka — Hoppa nu ut
Armar och ben ska vi knoppa til slut — Ut genom fönstret och hoppa tilbaka
och Glaskorna skaka — och fatterna smaka
Och piska din maka — och håll nu din knut

16. Elegie, ~~förmodel~~. öfver Slags wället på Gröna Lund

Gråt Fader D. och spela — Din pipa sorgligt slaw — Och rören klaw
Min bröst kan ingen hela — Det krossar öl och wärg — Blå L. Berg —
Wärk denna stora stuga — du full af flickor wins —
Är nu så tom, att knapt en fluga — Ute i taket sims
Här syns ej Sörgen Pucket wein — med hatten buga — likesom en Prins
Här syns ej bord och bänkar — Blott dörren utan lås — Din pipa blås —
Där förr sågs glas och skänkar — Och bröden så i wing — Syns ingenting —
Där förr du stod til wänster — Och på ditt waldhorn gol
Syns bara söndertrasa stagna fenster — Och en gammal stol.
Och spelman så fängt wäntar wisser förtjenster — med sin fiol

Där förr hvar tiljs dansa, — Vid stamgning barn och dan — Syns ej en span —
De munkna plankor knarra — Och skorsten sotkar nu — Blå kära du —
Där förr man såg trompeter — Er fönstren flickas ut
Syns trasor af gardiner och tapeter — Klätets hvar minut
Och så fängt fer man hästar wagnar och carreter — Vid hvar knut

När bröda ej förlikas — Blå leken lyktas så — Min rygg är blå
En örfil kan undvikas — Blott at man ingen ger — Blås intet mer —
Hvar en ej mer må dricka — Än honom är beskärdt
I Corporalens kamna wäsan flicka — Är ej värdt
Och all dessa resta dansa medem annans flicka — Har jag lärt

N:o 17 pag. 76

16. (25) Hvaruti han lyckes förrt afmåla watten med 4dels mojew. 2da föreställes et slags equilibrium emellan vinets och kärlekens styrka, förmodl. skrifwen i Aubornes yngre år. sep. 773. Skyarna hjelma — Hjernarna klockna &c

14

19

Ti Systrar Lisa.

#

Systrar och vänner — och hvar en mig känner — God dag
Pukare slanra och ramla — Låtom oss surra — med hattarna hurra —
Sou ja — Hjerta i barmen — Rör armen — Hurra god tär
Sjelfkorrigt jag mär — Hör på pukslagaren — hör hur han slår

#

Gossarna glimma — och flickorna stimma — med ras — Se hur de kriga
och niga — Solfjädren fläktar — Marskalken har nektar — I glas —
Se hur de dricka — och hicka — God dag cousine — Si strufvor och vin —
Si Görgen puckel med carafin

#

Görgen sig bugar — Han läspar och krugar — Så skönt
Talar fransyska — och Tyska — Blommor på armen — bouquetter i barmen —
Och gröut — Benen så hvita som krita — Klädd på sitt sätt —
Med rock vändt — Blått under foder — hej minuett.

#

Gumnor och mämmor — Och jungfrur och fruntimmer — Alarm
Bort med all surhet — Friskt hjerta — Saften är musig
Och Görgen blir lustig — och varm — Hör hur han pladdrar — och skaddrar
Hattarna på — kom dansa ni två — Ulla och Görgen lät dansen gå

#

Ty tumor husen — Det droppar af Gusen — Nu flott — På roberoiden —
Pomponen — Står du och gråter — Mär Troja upbrann — Sitt flott —
Bland Ängla bilder — Så milder — Styr hjertat rätt — Ge ögat sin rätt —
En nymph cendrée och en au brunette

#

Lisa med skubben — Som ingen för gubben — Där står — Med stora buken
Peraken — Se hur han fäktar — kring axlarna fläktar — Rött hår

Med ögna armar — Han lurar — Och grinar mot Solen
Se guldgula kjöln — I Förgens kua[n] sitter hon på[a] stolen.

Klinga bouteljer — min krontup jag tvätjer — Gadtar —
Kärlekens sticken — Jag dricker — Låtom oss alla — Den Venus åkalla
Här skar — Jäm mina fasser — Och krasser — Putor ge Gud —
Hvem vil brudgum? — Här ha vi brud.

20. Til Bror Bergström (som bella bergiske)

N:o 13. Na[a] är nu alla församlade här? — Eric Bredström och Broder Pehr
Benjamin Swalbe? Ovi mon frere — Vi är alla här
Piskorna smälla och kuskarna skas — Nu komma vagnar och chaisar och häst
Herrskaper stämma vid lyktor och blos — och kuskarna skas
Slägter och anförvandter — Nymphor och musicanter — Balen öpnad är
Anders Wingmarks med sin Fru — Pet. Bergström med sin kärsta
Hej godtar[a] en tup ännu — Den var en af de smärsta
Skål Anders Wingmark välkommen Bror — Och gudtar Otto Olsom mor
Fyster Fanna med bjäs och flor — Salopp och röda skor.

Öfver: tjenare Se F. Berg — Waldhorn afsmäkning med balor och ärg
Kors hur han svettas båd[e] olja och märg — Godtar Bror Berg
Med stora pumpskor pa[a] förfäders brak — Randiger nattrock och skidan remske
Halsduk af läder och gördel pa[a] buke — Pa[a] förfäders bruk
Slugan af Nymphen prälar — Hurra Waldhornet skrällar — Fanna hon[s] far sjuk
Fyster Fanna illa mar — Ojaa barnen, sku vi hälla
Liket Hoglands vin godtar — Liket pimpinella
Klinga: Br. Wingm. för lilla Cousine — Kärbekens blommor sku vattnas med vin
Ummen bedåran en lunde min — Tag fram caraffin.

Förgen P. lag-hatten i hand — War intet hjulbent uå skrapa i sand
Gör Caprioler och skuppa i blund — Med hatten i hand.
Slängh hörta handsken och hoppa Uti Dror — Du kan bli lyckl. längt inner än du tror
Bröllstroën kärast prägtig och stor — Bjud opp uti Dror
Lustigt i dansen svinga — Herra Valdhornen klinga — Uti det skall chor-
Lyfta gummun opp och ner — Förjas tempel skal du skaka
Bröder Bröllstroën intet sor — Låt Valdhornen braka.
Stöten i Waldhorn med Gufl. alarm — Förgen han lyfter sin skörta på karm
Ögonen gnistra af kärlek och harm — Och Bröllstroën så varm

Men hvar är bränvin? klockan slår — Brandvakten ropar, trummun går
Flickorna jäspa Gud signa de små — Hör klockorna slå
Sjernorka blekna och stjernorna och dö — Mörker omringar båd klippa och sjö
Nu blir jag kärlig, ser här ingen mer — som orkar dö?
Han dör och jag vill lefva — Och skönsta barn af Eva — Och alt kött är hö

Här är jag och där har en sång — Inuti själ Cupido strider
Bröder dansa om i slång — Bröllstroën står och gnider
Br. Bröllstroën hvad som skall du här — Jagen lyn kummin och skorpa begär
Nu ser du ut som en Lucifer — Men balen sluten är.

Nå Bröder Bergström här är det nu satt — Stå ej och fläsa på trappen (matt och)
Här har du glaset, sätt på dig din hatt — Här är det nu satt
Jag skal säja dig pamore ami — Aldrig på baler dra fram jalousi
Här äro kappar med sporrar slå i — Dricks dricks mon ami
Här går det til just förlig — Waldhornen gny förfärg — Stolt tuppluppori
Räisommerar du längre ditt får — Jag vaknar och står på knäna
Lyster Bröllstroën Pälskan går — Årna ringen sluten?
Förgen P. hvad som är du här — Anders Wingmark och Bröder Peter
Eric Bergström och Jeanna så där — Nu balen klubbig är

(6)

(6) 21. — Systrar hören min musik — Ulla's fleuktraverser
klingar väl vid flöjtravser

Ljudet örat skärer ——— Under löje, stoj och skrik
Werldsbekymret vike — Kära systrar låt oss alla glada bliva
Låt oss våra lustar fria lyglar gifva
Hvar en löije sitt begär — Glöm allt lifs besvär

Ge nu fleukerna en lov — Blås för hela laget
Nymphen i laget — Och vid kärleksgudens trow
Lansar jag och bow — Skörna ögon hvälfva kring och kasta strålar
Nymphen ger sin hvita hand åt kors hur den pralar
Hur hon sjunger mon berger — Glöm allt lifs besvär

Mina bröder lif och blod — Dansa hör de spela
Kam och hjertan dela — Sutet svart och ängsligt blod
Staskan vär elenod — Mina barn förrn skönhet sköre och hjerta fara
Låten Bacchus hälsa så Och hjerta dåra
Och vid vinet glad och kär — Glöm allt lifs besvär

22. (28) Elegie vid Ulla Wiblads säng sent om en afton

Fram med basfiolen knäpp och skrapa — 6 6 6 skjut skrapen in
Pip och kuttra som en turtelduf — 6.6.6. för makan sin
Säng din perukk och bulta din hjässa — Var ej svartsjuk eller vädd
Låt dina ögon tårar prässa — Uppå Ulla Wiblads bädd

Fader Berg Gudar mitt bröst mig klämmer — 6.6.6. Mitt hjerta kämmer
Hur det sprittlar för hvar lov du skämmer — 6.6.6. Och sjöder sen
Var jag är sen dör jag då först kämmer — Kyla — svalka i mitt bröst
Sy vid mitt glas jag mig påminner — At mot kärlek finnes tröst

18

Men mitt öga för jupp i en dimma — 6.6. vid Trojas graf
En paulun kring hvilken lampor glimma — 6.6. Drag skorna af
Helga det rum där kärleken kastar — Sina liljor dödem til rof
Och jag med min nymph ur lifvet hastar — Och min själ är i behof.

Se den hvita barmen hur han klämtar — 6.6. knäppt liket grand
Se hur honsen ingrten krona häntar — 6.6. Ack min hand
Se hännes ögon liotta just döden — Med sin sägring styrka och förgo
Hör hännes sång uur jungfru-oden — Hör du hör du Faderk Berg.

Se nu kött och blod i sin högsta prydnad — 6.6. förklara sig
Mina kärlek sträf förmyckets lydnad — 6.6. Nu draga mig
Draga mig dit just där du ligger — då får du ej lida af
Nu skall dö! min nymph, sig ligger — Quickna åter i din graf

Nr 23 pag 87)

24. Da han låg midtemot Banco-huset på gatan vid krogen

Som är et Soliloquium } **Krypt en sent om en sommarafton 1768**

Ach! Du min Moder säg hvem dig fälde — Sjelf til min faders säng
Du förstha gnistan tänd mit bij uphände — och jag arma dräng
Blott för din låga — Får jag min plåga — Wandpartröta sig
Du låg och skalkas — Här som du skalkas — Rann min blod i dig
Du borde haft lär och barn — för din jungfrudom. tr. tr. för din ve

För den paulunin tvi och det värke — Min til din bröllsäng log
För dina ögon och ditt jungfrumärke — Som min far bedrog
För och den stunden — Da du blef bunden och det bröst beskref
För dina fötter — da du blef trötter — och i sängen klef
Ell kanske på et bord — Ar min bild blef gjord tr. tr. ah min dr

#

Ett redligt hjerta platt jag föraktar — Tvi både far och Mor
Haü ligger jag i räunstun och befraktar — Mina gamla skor
Tvi locka haxor — Rocken i traser — Skjortan svart som sot
Se på halsduken — lambskins peruken — Och mitt frida foh
Det klar på mitt krepp — kom och hjelp mig opp &c

#

Kom mina händer magra och kalla — Barra vid barm och dan
Se dem af vanmagt til mitt sida falla — Likson vissa skan
Ögon och kinder — Alt sammanbinder — Dubbel skröplighet
Himmel! mintunga — Orkar ej sjunga — All den frögd jag vet
Om kärleks ro och qual — Om en sun pocal &c

#

Läska mitt tunga och söta kaffer — Spriden i kärleks Gud
Jag är en hedning som af alla kraften — Dyrkar mints Gud
Fattig forsupen i — idenna skogen — Fur mitt rikedom
I alla öden — I bleka döden — Jak Dricker jag mitt gom
Och til mitt sista stund — Glaset för til mund &c

#

Se krogdörn öpnas, luckorna skrapas — Ingen i skan är klädd
Stjernan af morgonrodnan likson kapas — Ned i mullens bädd
Solstrålar skimra — klockorna glimma — Luften är på Gam
Hvar är mit kappan — Haü for jag trappan — Ned til Bacchi rum
Gif mig en sup, mitt själ — Förstar snart ihjäl

#

Så så godtar jag vil mig omgjorda — Ragla til bords och stop
Nu ska de skyfva leder bleka smorda — Smorda allihop
Hurra courage — Lustigt ragage — Friskt i flaskan hej
Nu är jag modig — Tapper och frodig — Och jag fraktar ej
Gif mig en sup ell par — Tack nu Mor och far &c

#

Tack för hvart sånglag och för hvar trogen — Sorgjordt bröd bruds stolen
Tack du som verkat högg och drog ur skogen — Til mitt födelsesång

Tack för dis låga och dis förmåga — Du minn gamle far
Kunde vi räkas — Skulle vi spräkas — Säga några dar
Min hvor du blifva skum — Och som jag så full &c

---

25 är tryckt Sept. 78

---

26. Til kära Mor på Tyrkaudden

D——— kära Mor — Slå nu hand på kjolen
Hör på Das fiolen — Dansa Gocka och stor
D——— kära Far — Fader Moritz klinga
Låt nu ~~hvor~~ gnjuka springa — Trisket du skällen har
Stryk och knäpp och jag och dundra — Lät hus håle slå och undra
D—— Hvem som är haus Far
D——— Mutter hör — Skaffa vin och stickor
Bådmed smäck och brickor — Alt mig lika gör
D——— Skopet för ——— Häll i blåsicanken
Häruppå Tyrkaudden — Rätten blir lumpen
Hurra flickor och fioler — Brukna ben och Capioler
D——— På hoar Tyllebult

---

27. Til ~~Advocaten~~ Bränvins Advoc. Fader Kuckus, om nå-
got som passar

Sitter du ännu och tjuger — Att ur flaskan sjuger
Hjälpen skapet är så slugen — Och på spelman sur
Kuckus, intet är du krusar — Parken är nu varar
Proses sitter nu och snusar — Räkar ingat och ler —
Spelman spelar — Kl. är ännu ej felar — Heller mer
Bredströms kärka älla läder — Ligor Ljung och gräder
Cajsa Wingmark skänkte åker — Proses ett tjog ägg
Uppop Kuckus tag dis väja — Du skall nu och jo värja
Kan du själen intet bärja — Händ på boken lägg
Jan är lättig åpen dreftig — Stryk dig om ditt skägg.

Spelman spelar

Ratt Ligen klagar men kätten tyst ig.
jag är

Cajsa ji mid sjora #buken — Hvit och ehrren och strukem
Preses runkar på piraken — Och blir jäpsig sjelf
Se han klädrar uti lagen — Preses dumma dagen
Syres sjelf mid Themis boagen — Uti Dröjas ält — Cajsa nigor —
Fram kom stiger — Preses och Notarien liger — Hvälf om skopet hvärf

---

22. Se ~~pag~~ arket 9. p. 67.

---

29. Rörande Mutter Berg, och Ung^{de} Lotta i Kalmätar — gränden, och hvad som passerat.

#

Hvar står fiolen säg min son — Mutter godtär han står där i vrån
Ska jag dra til — Gör som du vil
Sätt dig vänd ugnoch ned på' sän — Skrafva nu sprängen klang och dän
Mowitz na' kära börja — grät ej hvi skal du börja
Kardär kead, skall du vara så rädd om dit skinn
Lät mig se hurn djupt hirtsch sängaren log in
Mutter, i hafsvid jag fått syra hugg — Ett uti armen Godtär uti min jugg
Mutter Godtär — Två hugg i mitt tär — Blott för mitt tal — Jan til Corporal —
Han ville jag skulle spela; jag svara hut
Därmed slog han mig, som p. p. — På' min trut

#

~~Att~~ När skedde det var karln besatt — Mutter Godtär det skedde i natt
Jag grep en drill — Vips slog han til
Slog af peruken och min hatt — Och dansa kring om golfvet med skratt
Därpå så' i minuten — Fick jag ett slag på' truten
Och den bästen var kär uti dottren som jag
Och jag ropte på' Lotta, hirtsch sängaren lag
Krögarn i skjortan han kom och så' ut — Vips gaf han honom ett slag på sin trut
Krögarn han svor — Och ropte på Mor
Mor var blåsaut — Hon gaf galaut
Krögarn en örfil och Corporalen han log
Och man och kusten p: p: lag bedrog.

#

Tyst Mutter lyst, jag var ej hemd — Aldrig jag spelt i Kalmätar gränd
Satans alarm — Mitt lår och min arm
Lårbenet brast och höft och länd — Nu har jag skruvat strängen spänd
Si nu hur knogen springer — Mutter mitt sjuka finger
Aj skinntutan damp in i bas fiolen
Aj se plåstret där ligger det under stolen
Kräken afbraken och taglet är alt — Lotta är bärta och bränvinet kallt
Mutter godtår — Mitt bröst har ett sår — Den mig det gaf — Gud hav — Gud nåd
Kalmätars Lotta är orsak til alt — Mutter igår p. s. p. gick hon med en galt.

30. Somnär des sista taukar. Elegie

Gubben är gammal, urväcket dras — Visaren viser timan i dar
Döden sitt timglas har stäld vid mitt glas — Kring bouteljen ströt sina pilar
Törstig jag skådar min stierna och Sol — Hör vandringsman hör min bas fiol
B..... Moveitz din hjenare hvilar

#

Klarastas skötes gyckliga barn — Sorgligt de blommors lif föröddes
Hör Somnen gaf min far til min moder och barn — Wälluft i den säng där jag föddes
Men båda sofva Godtår i fridet — Sjung Mov. sjung ovn hur ögat gnet
B..... Vid de Cypresser som ströddes

#

Raglande skuggor brusiga mun — Färdig at Bacchus gå til hands
Bläddriger lunga af bränvin och vin — Känner du nu far min Gud hands
Fröja och Bacchus gaf kring denn et sken — Mov. gör nu at blandi denas den
B..... Detta mitt stoft nia Sig blanda

31. (22) Om et anställdt förnät emot Ulla Winblad

Igår såg jag dig barn min Fröja — I Upsnäs gränd
Klädd i en svart garnerad kröja — Så snörd och gräd
En kullrig vidd af många stubbar — Hjäls granlår och klöfvar
Och i dess fjät såg jag två gubbar — Med långa svärd

#

Hon vände sig, och floret fläkta —— Båd' af och an
Des ögons glans, så dyr och ägta —— Bland tårar braun
Et qvinligt öga fullt med tårar —— En fläsande röst
Säj mig hvad mer et hjerta sårar —— I manligt bröst

#

Från topp til tå jag hänne granskar —— Bedröflig syn!
Hon knäpte sina klippings handskar —— Med bön til skyn
Des kjortlar vördas uret stammar —— Per pendikeln sprang af
Och hymphen sjelf den kranz förbannar —— Som Föja gaf

#

Du stränga hand som kärlek dödar —— Vrid raseri
Tänk, Ullas lilla fot sig mödar —— Och hon blir fri
kring templet hännes ögon hvälfva —— Där hon Themis nyss svor
Fast Politiens drottar sjelfva —— Des hjässa krönt

#

Så skynda dig at Föja lyda —— Glöm afunds hand
Låt nattens blöss din himmel pryda —— I Paphos land
kom teckna med din bild en lusta —— Som naturen ger lif
Gråt intet mer hält up at pusta —— Stäck afunds kif

32. Til Beckmanskan om en Vinterafton

#

Mattker porten är stängder —— Luckan skruvad, hör min Violin
Lustig god morgon och vin —— Godmorg Latta är du besjungder
Sommig rödhårig och dum som et svin —— Swögd, koppränkig och stum
Ulla med lurviga håret —— Hon med ofärdiga låret
Låt hänne komma in —— Cousine fäll gardin

#

Inga ögor din Satan —— Kappsmäcken skarpsig, du frysen jag tror
Warmare i mitt contor —— Månen förfrysar uti gatan
Bjellrorna klinga, med Slädkrafvaren stor —— Skrikar med glimmande skon
Dem uppå dums uti groparn —— Hör du hur bräddvakten ropar
Uti tyska posten hör —— Tenor —— Hur säd' Mor?

#

Här är dörren til Contoret — Eld på spisen, uppfostring, respect
Flickor och kärleks confect — Hvem är nymyrtnen med floret
Med klippningshandskar och armen utsträckt — Se hur hon färpar på läckt
Lät mig din blomma på plocka — Haarifrån är hon min docka
Törken af finskren fläkt — Perfect — Blef hon väckt

#

Mutter än några skantar — Ännu tryssor i byxfickorn, fi!
Movitz gör en sinfoni — Spela Satan med vantar
Kyler du fingren hag friskt då uti — Rättnen en Polska så vi
Tornväktaren snarkar i hornet — Posspojken blåser i hornet
Wer da? Patrull förbi — Lät bli — Raillerie

#

Dra opp klinkan på landet — Dörren på gafvel, hur trifves jag här?
Hvem är den flickan, den där? — En mamsell ifrån landet.
Systren ligger vid fängen och soär — Blek som ett lik och fåkär
Undan nu dörren Edra satan — Mutter hvad står du och gnatar
Hit bränvin til oss bär — Begär — och förtär.

#

Movitz känner hvar flicka — Samma systrar 4 5 år som 3 i 1 2 fjol
Mutter adieu och godtår — Hurra, lustigt vidlicka
Korpen på trumman han ramlar och står — Kors sådan vinter så svår!
Mutter adieu hör Patrullen — Strupen är skrånad och gurglen
Nu värker armb och lår — Tag går — illa mår

33

Til de Förnäma

Movitz tag dina pinnar — På Templets höga limnar
Klang pinn i vädret — Klang, pinn på lädret
Klang, plang, kl. pl. — Pukorna på til vänsler — Opp dörrar och fenster
klang Trojas minne — Klang fäll din pinne — klang, plang, kl. pl.

Nymphen solfjädren fingrar — Och fläktar sin barm
Puc f:f:f: Trumma slott alarm — f:f:f: Lyft öyn dii arm
Och skåda de sköna i silke och flor — Stolt herrarna spatsera i salen uti bror
Stolta med hvita strumpor och knarkande skor — Smusa, le — Pudrade
Händerna i barmen — Hatten under armen — af sin Castor

#

Tröknarna le och läspa — Och frysa och jäspa
kl: skäm och rangla, — pl: sta° och skramla
kl: pl: kl: pl: — Ers nåd pa° alla säten — Och främmande läten
kl: svänga med pinnen — pl: pa° pukskinnen — kl: pl: kl: pl:
Comment se trouve ma belle? — Oui fort bien Ma Soeur.
P: f:f:f: Pukarn kvirflar gör — f:f:f: Moritz har godt gehör
Hit mandelmassa, klenäten och smör — Greven med guld pa° rocken och klirrande hatt
Hoppar nu främst i Polskan och nymphen gör spratt — Sa° charmant — och galant
Gör han en herdinna — Til en Lunds greviuna — Pa° en natt.

#

Kors hoad för capriolen — Och gnäll af fiolen
kl: af Baviner — pl. Capellister — kl: pl: kl: pl:
Flickorna Gupligt susa — Och nymphren förtjusa — kl: pukan läten
pl: Nymphen gråter — kl: pl: kl: pl: — ja änslig hon ser
P: f:f:f: Nu sin Cavalier — f:f:f: Hur som han faller ner
En fröken mot väggen i sarsfun tilber — Smäcken föll ner i trappan, (förfarna bouqueten)
Korallen blef sönderrifven halsbanden log fan — Fröken skrek — Och hoad sock!
Ingen tro och hider — Bäst man En tilbeder — Kräukes en aun.

34 Rörande Balen hos Trömans i Hörnskroken.

Fall dina ögon och skäms nu dii Täspa &c. p. 122.

35 (25) Elegie öfver Styrmans dottren Gregens Död på Fabricken
Movitz flor ow Kvarnen hält &c p. 128

36. Int. Til Jad. Mov. under des sjukdom, Lungsoten. Elegie

Dricker ur ditt glas, se döden på dig väntar ## Skjuter sitt svärd, och vid din tröskel står
Blif ej förskräckt, han blott på gräsdörn glänter — Stäv den igen, ät kanske på ett år
Mov. din lungsot, den drar dig i grafven. —/:/: Knäppa ur Oktaven
Stäm dina strängar, sjung ow lifvets vår :/:/:

##

Guldgalen hy, matt blomstrande små kinder — Nedkramadt bröst och platta skulderblad
Lät se din hand, hvar ädra blå och trinder — Ligger upsvälld och fuktig som i bad
Handen är svettig och ädrorna spela —— /:/:/: Knäppa nu och spela
Tän nu din flaska, sjung och drick, var glad :/:/:

##

Himmel! du dör, din kossa mig förskräcker — Tomhet och klang, inälfvorna ge Gud
Tungan är hvit, det rådda hjertat kläcker — Mjäk som en svamp är sena, märg och hud
Endas. Ty tusand! hvad dunst ur din aska —— /:/:/: Län mig din flaska
Mov. Godtår! Skål. Sjung ow vinets Gud :/:/:

##

Uttur hans kärl din död i droppar flutit — Helt oförmärkt med löje, somn och ro
Så detta glas bedröfligt innesluter —— Glödande maskar, vill der Mov. bo
Alt är förtärdt, dina ögon de rinna —— /:/:/: Tårarna rinna
Dörkar du roper ät Godtår? to je :/:/:

##

Nå så godtår, dig Bacchus afsked bjuder — Trän Trojas tron du sista vinken får
Ömt tu des lof det lilla blodet sjuder — Som ur vild våld ur dina ädror går
Sjung, läs och glöm, tänk, begrät och begrunda /:/:/: Skull du åtunda
Ännu en fähtsup, vill du dö? Nej Godtår :/:/:

37. Til Wrödernas på des Födelsedag p. 135.

38. Mutter på Wismar förande til Förgen Puckel när han blef utpiskad från baken

Lustigt! se hur Förg. sig bockar — kläde kring hufvud och plåster på mund
Svarta håret i hängande lockar — Flaksar kring öronen som på en hund
Ölkopet i näfven han på krögarn ser
Nie mahls schwachbier, bringt nur doppelbier — Man ängst so hier
Seynd sie nun so gutich — Schtet på tin chranne, gesundheit, plaisir

#

Mässings kammen blank bak i nacken — Glimmar mot ljusen så blekgul och matt
Hvar gång Förgen knarkar med klacken — Dixtra stråpärlorna uppå haus hatt
Men nymphen har skopet och han ropar drick
Ach mein schatz, Engels kindlein. wer ich! — Excusiren mich
Seynd sie nun so gutich — Warten sie nuzt, gleich im augenblick

#

Lustigt! Förgen klunkar sig mätter — Flåsar och skrattar, sen bjuder han opp
Händerna hvirfla med långa manchetter — Sakan och källeken plåga hans kropp
Nu halka du Förgen; skötte du dig bar
Nein Cakatell, hechre schtimm then Tenär — Minuette encor
Seynd sie nun so gutich — Nein gantz piano, nun forte; ~~Godär~~ kutär

#

Förgen lyst ej musiken förvilla — Nymphernna sjunga, nå tig nu din hund
Midt uti lausen får han helt skilla — Rätt sour han står, dansar han en stund
Med handen på ryggen trippar han så lätt
Ach mein seele wo ist mein bouquett — Encor minuette
Seynd sie nun so gutich — Nun mit erlaubniss der kleine flageolette

#

Mutter se på kysken den dären — Guldgaler räck och väsk af cattun
Skjortan hon hänger ut mellan tänen — Kyxorna fulla med fläckar och dun
Kör ut en på porten, marsch nu ett, tu, tri
Gott schwere noth parbleu Sacristi — Was befehlen sie
Hohl mich der Teuffel ~~hundschfott~~ Carnalje — Hej racker-parti.

39

Öfver Moritz, då han blef uppsiked på gatan, för det qvinkan
satt, sprang på Bas-fiolen, en sommar afton 1769 Ob solum pun-
ctum ceciniit Robertus # Asello. Elegie

1 Se Moo. hvi står du och gråter — Så blodig och sandlen och stinn
Dörren up. var välkommen åter — Si här är ju farsken, stig in
Än lefva dina patroner — Förgiöm den förtret du har vunt
Fr. Fr. Skönt — Du står dina toner

#

2 Godtar på en halfpart min bröder — Se här en jup räck ut din hand
Wärt bränvin med Gucd och Clenoder — förgyller såd tunga och band
Har du så ej något mera — Då är en jup sinket helt sundt
Fr. F. Struut — Er lagom moquera

#

4 Är ögat uslagit ell inte? — Låt plästret så sitta din hund
Minns du ej hur jag dig påminte — Om slagsmålet på gröna lund?
Förför nu den varma chiffallen — Gif jupen, ell vil du nu, stå
Fr. Fr. Trofs — Jag står dig i skallen

#

4 Det plägar ens. ovo just lätta — Att öpna sitt hjerta en vän
Satt på dig peruken, berätta — Hvarför du blef sparkad i änd
Kund du dig då intet försvara — Men famla och stå som en so?
Fr. Fr. Jo — Jag vill det förklara

#

6 Likgodt, om en afton jag räka — En nymph med ett hängande flor
Jag börja med hänne at spräka — Fick veta precist hvar hon bor
Gränd heter lät mig så sundera — Precist förau Helsinges gränd
Fr. Fr. Känd — Jag jäger ej mera

#

7 Jag bar just fiolen på ryggen — Gick efter och halta och skalf
Min Skön med flocch för myggen — helt hastigt sjunk in i ett kvalf
Vi kunna som knappast at spanna — Vips kom där en långbent drabant
Fr. Fr. Saut — Han svor och förbanna.

#

8 Han ropte, Släpp nymphen; jag släpte — Och lustigt en örfil fick jag
Din hund, knäpp på strängen; jag knäpte — Da Capo, på bruken et slag
Emellertid, som han då sjärna — Med handen i kjorkel och barm
Tr: Tr: Harm — I hufvud och hjärna.

#

9 Alt mässe jag spela och brumma — Och ga med Violen patrull
Men hur jag på strängarna tumma — Sprang quinten och jag föll omkull
Tam fari den blygula draken — Gif mig nu en sup eller två
Tr. Tr. Nå — Nu känner du saken

#

10 Min skönhet han strax sig tilägna — Förfärare kalla han mig
Örfilar de regn hagla och regna — Och smattra som kulor i krig
Revange han ropte Canaille — Där har du för quinten som sprang
Tr. Tr. klang — Uti sådan Bataille.

#

5 Den tjugu åttonde Juli — Jo ä, om jag minns eller hur?
Den var dagen var klart, ständom mulet — Med regn uti en blixtrande skur
Det var, jag drar mig til minnes — Den tjugufemte, nå säj
Tr. Tr. hej — Nej ve den som minnes

---

40 Angde Bröllopet hos Benjamin för 3 Wecker sedan

Ge rum i bröllops-gåtw din hund — Jag står dig med gevädret
Kors hoad trängsel — Ingen ängsel — Släpp in en hund kund
Stig in tack för besväret — Kors gevädret — Sätt för porten — Stäng i lorten
Om han käftar mot — Wakta portar fenster — Ögonen bli vänster
Mousquette för fot — Aj! i skorpen brinner fot

#

Aj skorpen kastar eld och mull — Hvart gick nu Moritz gubbar
Wid skaquetet — På privetet — Sitter han full
Hvad står du där och skubbar — Murligt gubbar — Stäng i kragen

Stån för magen — Så det säger sguätt — Håll din lessna Satan
Ordning håll på gatan — Fäll bajonett — Så din hund i bedet rätt

#

Allarm! är stora tunn så fyld — Så sprutta friskt på planket
Phoenix sitter — Tull med glitter — Rätligt förgyld
Mer vatten hit på skranket — Huggner planket — klang i Tornen
Stöt i hornen — Spelman var på vakt — Sen kommer Brudeu
Som hon vore buden — Skyllra gifakt — Venus lik i dygd och pragt

#

Gevär och klapp Marskalken fram — Han trippar så beskäftigt
Disaverar — och vaillerar — Wingmarks Madam
Na chapeau-bas så häftigt — Gram och buden — För hon bruden
In i bröllops-salu — Blåsen musicanter — Polskor och Andanter
Hvar är Corporalu — Skyllra och druck ur pocalu

#

Hoem är som intet slipper in? — Åh det är Brudens moder
Skyllren gossar — Gumman trotsar — Stolt med sin min
Mer vatten hit mot moder — Brudens Moder — Står vid trumman
Klapp in gumman — Stilla manskap, haw! — Christian Wingmark vänta
Ej på dörren glänta — Hej Gevärau — Si Hans Casper mitt sein Frau

#

Klapp svarsvarn in, hvad hoj och spring — Skräl af barn och pigor
Gat-Mamseller — Och Gesäller — Stöfva i kring — Mör lyran, horn och gigor
Barn och pigor — Så bord ordet — Ser vid bordet
Står Brudgummen där — Sjopp står du och tramper — Tyst Magistern stamper
Lägg ner gevär — Psalmen nu begynnes här

#

Fiolen stämd, Magisterns röst mot Bas fiolen dundrar — Och står sitt bröst
Med ögonen blundar — Skriker, dundrar — På Sanct Paul — David, Saul
— Marche valhornet klingar

Klapp kanongrun — Skrik kan ej tagas

Här nu växlas ringar — Mausquette för för — Ingen log magistern mot

#

Kors! Brudens hvita handske sprack — Bröllopsnunnen svär och gråter
Stolt Marskalken — Här fram kalken — med frontignac
Skänkskåpet han upläter — Brudengråten — Först drack prästen — Brudens svåger
Och brudfränan neg — Gevär, häll jämna leder — Herr Magistern vreder
Skum ha ett sken — Wips dansa han i vrån och leg

#

Sist vankar klängar hvar om annan — Nu träder bröllops-vakten
Men Corporalen — Går i salen — Står i alt han kan — Medglaset stampar takten
Bröllops-vakten — Sköflar salen — Och den salen — Brudgummen var kåt
Ståtligt på det sättet — pröfvas Lazarettet — En log en plåt
Prästen två, sen skildes de åt

41. Til Fader Moritz, hvarutinnan han liknas vid ett Skepp

Kors! utanglas, du ser ut din Canaille — Som ett rankigt skepp i böljan utan flagg
Utan compass uppå brasande svalje — Strandadt, plundradt fallt med fattigdom och agg
Stråken, lät se är massen skeppet förer — Skjortan blir seglet — Vimplen uatt kappan är
Klippor och skär — Sandbankar här och där D.C.

#

Lik en Chebeque som i vågen arbetar — Drifves af och an, men stundom gör en lof
Och som i tusende vinklar upletar — Ny förfriskning, kärl och tunnor, kap och rof
Jag är Neptun, som väg och seglen röver — Och denna Liljans krog —
— är hamnen jag tror — Och krogär-mor — Hon är hvalfisken stor D.C.

#

Lustigt plaisir, jag bara med dig skämtar — Här har du ditt glas lägg ut, nu vinden blås
Sök opp din sprat, snart grifteklockan klämtar — Och din gamla bränvins skata hon förgås
Bacchus dit skepp som Reddare tillhörer — Änglarna bärja själen ubi eu flugs
Sjunk i ditt djup — Tag til valet en sup D. C.

32

42. Angde F. Movitz återkomst til Djurg:n och ang:de den lyckliga Susanna se Arket II. p 86

Fr. Stolta Stad — Fr: Tagnu glad — Förglömmer dig pral — Ditt buller larmd och skral — Dina Slott och torn — Movitz blås i ditt horn — Fr: Fr: Följan far. fr. — Båten går fr — Bland jagter och skutor Spanjefararn fram — Segelfärm fr — Går snart in fr — I Cadix ell' Dublin trrr

#

fr. klang och skott — fr. kungens slott — Mot skyarna höjs — Och ögat ömt förnöjs — Den äldriger dal — Synsen Arsenal fr — På Lejon mur fr — Synsen Cur fr — Med gluggar och flaggor och mordgevär och lur — Från des vall fr — Lås och knall fr — Ge bergen återskall trrr

#

Fr Hvad jag ser fr — fr. Ulla ler — Solhatten i hand — Med rosenröda band Bröstbouquett gröna blad — Nojkins kjol farbelad Fr. — Skön och känd fr — Snörd och spänd fr — Han hoppar ur båten med en kullrig länd Söta du fr — Tagrep nu fr — Mitt förkläd mått i tu, trrr

#

Fr. Raillerie — fr. Låt mig bli — Jag skulle bara gå — Til Skogaruseh, hå! — Och nu sitter jag här — Den i hjerhat mig skär — Innan kort fr. — Går transport fr — Är Gramme, sitt stilla, tag mitt ros ej bort — För Monsieur fr. — Skal jag mö" fr. — I dessa dar gör dö" trrr

43 Til lilla Lotta i köket, och enkamret. til våra Husfruar, om något som passerat

Si Pähls-nubben — Movitz segubben — Spjelkar ur stubben — Bräsle och ved Står grant ned — Drar mund på sned — Och klår sig om skägget så ored.

Pipan han röker — flaskan försöker — Ryggbasket kröker — Och hugger et hugg Gör kil och plugg — Den sitt i myugg — Han hostar och spyr i en glugg

#

Månen han blänker — rimfrosten stänker — Stjernan sig sänker — Men skyarna gå
Kyrktornen stå — Helt silfvergrå — Det dagas hör klockorna slå.

#

kl: slår 8 — Up lilla Lotta — Tyrugn och potta — Skura och stäng
Stäng dörren stäng — Bred up din säng — Och kjortlen på rena nu häng

#

Snöra dig flicka — Nu gäspa och hicka — Vattständet dricka — Nu sprutta i haud
Drick liket grand — Skölj gom och haud — Och klå dig på håret i blaud

#

Lifstycket snöra — klå dig bak öra — Börja nu göra — Med naglarna mord
Smält på et bord — Läs några ord — Westorna sen himmel och jord

#

Grät och begranda — Skratta och blunda — Sen sammanlunda — Grät åter ömt
Och hvad du drömt — Sist skratta åt den dig har glömt

#

Tofflorna knyppa — Börja sen knyppa — Med nyckelknyppa — I ondska och harm
Med squaller och larm — Med öpen barm — Högt snällande, brasig och varm

#

Lotta hon löper — kränglar och köper — Skimmar och stöper — Gjus slott och Gjus
Allt går bevdus — Nu katt och mus — Kringhvälfva båd dörkar och krus

#

Ögonen hota — Läppama knota — Hjertat til sota — Fallor en hvar
Märk kärlek drar — Hans tron syns klar — I sjuisen ej lempel han har

#

Mov. den fällen — Frampå spishällen — Tusend tilfällen — Kärleken ger
Gapp opp och ner — Gupp, gupp än mer — Hälf köksdörrn på glänt Movitz ler

#

Kjortlen är struken — likså halsduken — Förkläd för baken — Struket och graut
Galoschets galant — Hörs engageant — Och kläde kring hufvud charmant

#

Akta nu kjolen — Slöt ej fiolen — Runka ej stolen — Hvem skapet hör
Alt hvad du gör — Hörs innan för — Ej Movitz, i jag förinnar jag dör

#

Nu är jag lagdav — Slå ej förragder — Vid dina bragder — Brukta Dyrka din magt
Som Paphos pragt — i Spisen lagt — Som dig i nitta skötte nu bragt

#

I denna barmen — Flåsar i barmen — kärleks alarmen — Des blixt och revolte
Jag älskar bålt — War Movitz stolt — Min ängel min herde nu hålt

#

Mov. den dåren — Så lurfarg i håren — Med förklädd för låren — Tvi locken en man
Var Tröja braun — Så jäspa han — Och lämna sin skörd åt en annan

#

Grytbringen flammar — Aleksperset skrambar — Slekvändarn rainlav
Och Lotta var vän — Slog köksdörrn igen — Hvad skedde sen ?
Så Movitz kom sparka i ränd.

44 Til Ulla Winblad vid ett änut tilfälle

Wärmer öl och bröd — Lån Madam Wingemarks kanna
Lägg kummin i Susanna — Warm vår stora koppargryta
Eldande röd — Tort bädda en säng — Med svandun, silkestäcken
Gesvindt pruss på fläcken — Wagga Bloja och strickbäcken
Skaffa i fläsk — Dörrarna stäng — Tälj gardinerna helt fagta
Astrild kom din nymph upvakta — Kom at hämnes glans betrakta
Hämnes känslor vända änut ditt understöd. (2dra versen p. 133)

45 p. 124.

46. Movitz Waldhornet prøberar p. 117

---

47. Ang.de sin Skönas och Hämnes obeständighet

Dant

Bröderna fara väl vilse ibland — Om glasen men ej om krogen
Alla de hitta til dem sovnas land — Drick bröder drick litet graud
Hör hur de sjunga och skrapa i sand — Tumla på dörren och bulta med knogen
Ragla och tumla med stopet i hand — Och blöda om lunga och tand
Sad. Mov. slå i slå i — Min flicka har glömt mig, jag dör krogen
Natt och dag jämt i sylleri — Skall all min sorg gå förbi.

#

Bönderna gräla om brickor och kaff — Vid öl bägarna jämt demonstrera
Somliga dricka et quantor i kaff — Och draga klingorna hvasst
Fäsingar trilla, och brickan står fast — Gubbarna stamra och stolt disputera
Än om et kyrkklorn och än om en quast — Men kyparn han står som en gast
Ha° ja ja ja, det är sa° ja — Så eld på° min pipa ge mig mera
Flickans skäl i tankarna — Fast hon har kostat mig bra

#

Jag har gett hänne skänker och guld — På° barnhuset skaffa jag barnet
Barnet det dog, med Calas på° des mun — Jag höjr dödgräfvaren sjun
Ofta ha palbarna gått på° patrull — Jag har då friat det lid'liga skarnet
Vågat för hänne både rygg bast och hull — Och slagit de hjeltarna kull
Men min Anna Greta, men, — Min själ är lik en fogel nu i garnet
Som vil ut til sin frihet igen — Och har knapt dödsen tet väl

#

Så° i åt mig, kanske snedan förgår — Af lasternas djefliga lyra
Tårarna rinna på° näsan godtår — Men hjertat bättre nu mår
Knapt har jag ofvat i 50 år — Dock kan jag tryggt förakta bedyra
At sådant finkitt som jag höjr i går — Är kostligt mot kärlekens sår
Dryp en droppa eller två — Ah häll den på° hjertat, häll man lyra
Snedan skall ta mig lusand förgå° — Jag blott en sup åfvan på

#

Ej, när jag tänker på° hännes hy — Och ögonens brinnande lykar
Tycks mig af ängslan jag bara vid sky — Och från bouteljerna fly
Bröstet det liknar en höjande sky — Fröja mig locker och Fr. mig nekar
Handerna fängslas, mig ögonen bry — Och hämmd, min sorg blir nu ny
Men min Anna Gret nog — Nog vet du nog på° hvem jag tänker
Som i dej på° du mig bedrog — Så° kypare i. Det är nog

46. *Til Moritz, när elden var lös i hans quarter*

#

Och hvad för en usel koja ——— Spräckta rutor, brutna lås
Sjunger gal, en fräsch hoboja ——— Trummans hörs i gränden slås
Wexda Werda larm på gatan ——— Signe blås i hornet, blås
Som en gås — Kaklar den Satan — klockan klämtar, vatten spås

#

Nidas torn som röda gulle' ——— Bläster i den mörka natt
I en hövälm på'n skulle ——— Slås två kärngar om en skatt
Ur en sönderslagen ruta ——— Tittar fram en gulbrun katt
Strax besatt — Hundarna sjuta — Larm och buller, gråt och skratt

#

Pumpen gnäller, skorsten sprakar — Hästen gnaggar vid sin lön
Jorden gungar, Sprutan brakar ——— Böljan susar i storströn
Manskap svänger i divisioner ——— Skyltar, marche och slaskan lön
Sjal och gön — Marche i pluttoner — Stör den skönas nådnatts sömn

#

Skådom nu kolmätar-gränden — Smal och smutsig, full med grus
Rådstu-taket syns vid ändan — Sen blott krog och fungstubus
Ur et bugnadt fönster galler ——— Synes en nymfh med skinn carpus
Strax bukdus — Slagsmål # och squaller — nakna hjessar bruna korus
Wid en vägg med skalmar tryckta — Står en kärra full med drank
Ur en sönderslagen lykta ——— Ryker en utbrunnen lank
Och i rännsten på sitt öra ——— Ligger en gesäll på' pank
Kors hvad stank! — Hvad skall vi göra — Wräk den saken noh et plank

#

Kors! bland dessa Sodoms murar — Är det svårt at hitta rätt
Mörka hvalf med heta skurar ——— bryllar ögat på' alt sätt
Här bor Moritz, kors hvad buller! — Brand signal och bajonett
Menuette, — tjufvar, patruller — Jungfru rösser flageolett

Där hans port där skylten hänger — Skål min bror af hjertans grund
Löjet sig så° mildt framtränger — Ur en gul och bleknad mund
Gubbar, Movitz ler och nickar — Men från Charons mörka grund
Dödens blund — i dina blickar — bådar snart din sista stund

Skratta Movitz, blif ej sjuker — Märk bland pikar och gevär
Themis mantlar och peruker — Syns i rännsten här och där
Guldgalon i röda flammaw — bjuder lydnad och besvär
Drick förtär — klingom tillsammaw — en bit luggbuss åt dig skär

Träk på° nacken basfiolen — Eld i skrufven röd och varm
Tag den stora läderstolen — Ägta dyna, fot och karm
Flöjten, Lyran och basongen — Häng dem framman för din barm
Lustigt larm! — Glöm ej hofstången — Stick Valdhornet på° din arm.

En Aneas lik vid Troja — Movitz utur porten går
Clarinetto, Fiol, hoboja — Alt i Gusan låga står
Elden fladdrar i peruken — Sprutan han i nacken får
Slangen får — Movitz på° buken — Watten skölier ben och lår

Jordens Gudar aller lycka — Är ett stoft, et glitter-gruss
Fattigdomen vid sin krycka — Lämnar lätt sitt trånga hus
Movitz går til nästa krogen — Körgan där förnöjd ett kruss
Tar ett rus — Tappar och krogen — Sommar vid Sexörs-Gus

47. Se arket 9. p. 68

50. Om des frii Ögnekast på Ulla W. vid hänne återfarb i från Djurgården

#

Phoebus förnyar — De gyllende skyar — Och fäder och byar — Bestråla vår syn
Hästarna blänka — Svalnet sig sänka — Och stampa och stänka — Och gnägga til skyn
Åskan bullrar — På molnena kullrar — Diana ren knallar — Bland Ekar och tallar
Där blixten ljungar — Själf Jupiter gungar — Bland gudar och kungar — I vattuborgen

Hästarna lysta svansar ——— Med fläktande manar
Själf Neptun lansar ——— Med gaffel kring Ocean
Hjeltarna fälla lansar ——— Sin ljuva tår Pan

På kärlekens ban — Syns med blos och kransar — Båd Ängel och Morian
Böljorna glittra gunga — Tritonerna blåsa sjunga — Ulla Winblad — Ulla Winb.

Kärlek dig öfvervann ——— Mars själf med guldgalonер
Står blodig och grann ——— Och uti bergen tända Canoner
Af hvar en Neptuni man ——— Gastar och Cupidoner
Omfamma hvarann ——— Uhen Ulla syns skrålen Possiljoner

#

Skepsklockan skurrar — Med pumpar och surran — Holländaren hurrar
Med hatten i hand — Ängelsman skjuter — Hvar knall sker minuter
Ett echo utgjuter ——— Bland bergen vid strand ——— Sipa på stålen — Se Ulla i båten
Dig böljorna skaka — Från Paphos tillbaka — Gupp gupp min Tröja
Jag skådar din sköja — Din himmels blå tröja — Med röda band
Hurra i hål slaskan luta — Kring svinga din hatt — Och Moritz tuta //:
Vid gastarnas ord och skratt — Här från engammal skuta — Det blixtrar så matt
Av du besatt — Vakta dig de skjuta — Hurra hvad de sjunga glatt
Solen i ögat sticker — Blås Moritz när Sedman dricker — Ulla Winblad — U. W.
Hurra, hurra, hurra — Neptun min Nymph galanter — Besatt böljorna
I dag från Djurgårns förströda Kanter — Dig lysta och skilla dra
Till dina engagéanter — Salongen inta — Sarvål min nymph, blåsen musicanter

Int.

75 Wär Ulla låg i fängen och sof —— Med hunden wader öra
Och ingen mer än krögarn fick lof —— På nyckelhålet röra
Utan för på krogen Bror —— War det så tyst som ow watten
Intet öl ow du mig tror —— Så knapt en droppa vatten
Tyst på tå så nöjd och quick —— kring fängen gubben vandra
Tog på täcket, log och gick —— Och kniska vid de andra
Ulla snarka — Bröst och snarka —— Täcket öfver hufvud drog
Kröp inunder — Med et dunder —— Wände sig och log

#

Regnbågen viden glimmande skur —— På fönsterrutan glittra
I taket på sin pinne i bur —— Ren krögarns kämpling gnittra
Vid Zepherens Gupsa fläkt —— Tönsterna darra på haken
Ulla blef i sömnen väckt —— Men kunde knapt bli waken
Af och an hon kasta sig —— Och svängde kring med armen
Grep i sömnen bitterlig —— Och klöfte sig i barmen
Än hon skratta — Än hon satta — I sängstolpen och i stolw
Tog fram skona — Och på rona — Knäpte undenkjolw

#

För spegeln Ulla sänkte sin barm — Med vin och rosenwatten
Sen kroch et pärlband kring hennes arm — Och flor kring schäfer hatten
Likasom när på Paphos ö — Kärleks gudinnan upwaknar
Allting lycks i vällust dö — Och sorgen blott man saknar.
Lika så krogarn mer och mer — Fängst och vällust spanna
Då var Ulla satt sig ner —— Åt sina lockar kamma
Folk och näring — och förtäring —— Glömde gubben i sitt qual
Debitorer — Creditorer —— Majshus och Fiscal.

#

Kring Ullas hjäspa pudrad och graun —— kring flögar braun ~~gradar~~ Gracer
Jöng och kärleken braun —— Bländ lockar hon och ~~focalar~~ gazer
En Zephir kring spegeln flög —— Traun mid en äsker och spada
2 Medan kung en Cupidon —— I sjuisen satt och fläsa
1 Och en aun sin vällukt snög —— I löcker och pomada
Brydd'en dun i vredgad lon —— Höll på et eldkol blåsa
Lekar, löjen — Qual och nöjen — Skifta prägtigt aun hvaraun
Krögarn blunda — Mer han grunda — Mer hans hjerta braun

#

En ängla-hy, en leende mund —— Ett blodadt bröst af vädra
Ach! himmel ach! hvar tima och stund — Nytt paradis bebåda
Men af all nabwens pragt —— Hedrad til vällust och plöga
Röjde mäst des fria magt —— Två ögons vackra låga
Såg hon up förtjuste hon att —— Och blunda hon att mid öga
Rördes blodet varmt och kallt —— Med suckar til det höga
Maken kunga —— til at sjunga —— Och en röst så skär och klar
Och så böjlig —— Tins omöjlig —— Det jad' krögar-fav

#

Nej äldrig såg man krögarn så sat —— Så kär, en peine och nyker
Kring Ullas ben på stolen där hon satt —— Han strumpebandet knyter
Drog på skon och af och an —— Smorde med borsten på lädret
Här hon jäspa, jäspa han —— Med näsan högt i vädret
Hennes hals en rutig duk —— Af brandgult silke höljde
Och des barm så hvit och mjuk —— De yra lustar döljde
Hårt hängde — Och sig klängde — Uti moiska Cuckelor fritt
Tröjan spände — I två räuder — Skiftar rödt och hvitt

#

Vår Ulla log sin ljusblå kalopp —— Med Pontac öfverslagen
Sprang in i krogen, fyld en kopp —— Med fem liqueur för magen
Sockerskorpan til sin kjep —— Såg man den sköna nu bryta
Astrild braun i glasets djup —— Och Bacchus på des yta
Nu fick alt en ny natur —— Uty frihet, lust och lycka
Från en rik med silfverur —— Til Liggarn vid sin krycka
Ullas miner — Öl och viner —— Ge en gudaa frögd. Godtår
Slikt herberge — Ej i Sverge —— Så på många år

#

Men himmel och! hur byts allt om —— Bäst Ulla ömsa stubbar
I dörrn på tröskeln, gissa hvem kom —— Så fyra halfva gubbar
En med en värja sned och vrid —— och Med en stagg krymp den andra
En Och den tredje som var blind —— Log nymphen bort och vändra
Himmel och hvad larm och skrik —— Vår Ullas rop mig järar
Hvarje gäst satt blek som lik —— Och krögarn fäde hårar
Qvar på bänken — Framom skänken — Där stå Ullas brännvinsglas
Tomt och sprucket — och utdruckit — Så slöts vårt Calas

#

Tar väl min nymph Apollo mig skänkt — Din vackra bild at mäla
Nu går du bort, så länge du blänkt — Och fått min duk bestråla
Men på Trojas fria fält — Sjungas ditt lof vid cymbaper
Liksom Vestas lof så gällt — Sjungs af de små Vestaler
Följ dig med ditt hvita dok — Spinn kammull på din stända
Spinn och sjung och läs din bok — Din Sol kan återvända
Tiden lider, Dagen skrider — Tro at lätt från skrubb och vrå
Astrilds vingar — Snart dig svingar — Sjät parabei

59.

Mollberg, ståå stilla, ståå stilla vid grind
Stilla på din post, Fältväbelin befaller
Ståå som en docka rödblommig och trind —— Inom Floras gröneskande galler
Präktig med hofs din blanka carpus — Lyser i fronten bland bajonetter
Stolt dina ben med hvita stöfletter — Trippa beständigt kring gångar och bus

Hvor din upsyn förråder ett blod
Som mord och våld uti hjertat upstiger
Så at du verkligt kan kallas för god — Här du bara skyllrar och tiger
Se hvar han vandrar med sitt gevär —— Lång och högbröstad, bréder i buxen
Halsduken svart, fångpiskan upknuten — Hårlocken pudrad, upvicklad och tvär

Men inom gallret hvad blomstrande prål!
Sammanvridna kvalf, blompottor och foder
Bugningar, vigningar, löjen och skrål — Videt förlat sprutande floder
Stolt här och där med dyrbara slap —— Möras och trängas grefvinnor
Nedslagna män, högmagade quinnor — Sitta på sätten bland kruckor och skräp

Ach! huru Flora hon öpnar ett fält
Som det lystna ögat rört och förtjusat
Sitta åt galbret, hur fad'du, jo snällt — Trädgårdsmästarn gångarna krusat
Inom en list af buxbom och grönt —— Ritade namn i hundra façoner
Neglikor täckt bland röda pioner — Dina hvar vinkel och lukta så skönt

I perspectivet så långt som du ser
Inom dessa murar, fönster och vrutor
Orpheus Flora sin dyrkan ger —— Med cymbaler, flöjter, och lutor
Lordom förtjuste denna vår park —— Buxbom, myrten, Adonis, Camilla
Och dessa trän så lugna och stilla —— Delat sin skugga åt landets monark.

#

Se där på bänken med mandom och hull
Sätter sig en kämpe, Iris han klappar
Rusad i stöflor med bård af gull — Och rocken i glimmande knappar
Under en skuggrik och susande gran — slutar en ami sitt hufvud på armen
Sömnig och varm med handen i barmen — Ler han, och pustar, van möghig och klen

#

Skyldra, si löjarn han täppar så snäll
Med sitt blåa skärp och guldgula tröja
Framför två hingstar som stolt vid en snäll — Sina halsar gnäggande höja
Vallrande kör en gyldne carosse — Där som en kusk han kröker och väjer
Bak på en Turk med blank 4 lakejer — Gungar så prodigt med sprakande bloss

#

Aldrig

Aldrig i purpur med skjerna och band
Gått en Landets Drott, strax Mollberg han spritter
Ropar i gevär, har mousquetten i hand — Skyldrar långsam och torftig och bitter
Stolt med en plume i glimmande drägt — Ryter och spänd framskjuter en arman
Röd emot solen med hatten för pannan — Skiftar på fingret juvelen så täckt

#

Himmel! hvad bugning av höghet och damb
Klang hvad silfverspridda hjortea Voraser
Vindögda torftiga fromma som lamb — Heiden trut som ideliga blåser
Bergströms, kattryggig, rödblå och hjock — Med gula upslag fingrar bassonen
Men blanden flock som forlar på gången — Hvälfras af mässing två glimmande lock

#

Gosse en gång om du klappar i sält
Ser du Jerusalem prydd med dina ancor
Mars har oss båda var svepning beskärt — Suom slitna, blodiga fanor
Där skall din sabel hänga vid min — Rostad i blod och krökt i cosacken
Skjortan jag bär, skall blodig och vacker — Tekna de kulor som träffat mitt skinn.

#

Mollberg gobtår, hvad slog klockan kamrat?
I Jacobi torn står sjäjarn på åtta
Trukthar du? nej nej kungens Soldat — Trukthar aldrig bröstet at blotta
Skyldra, marchera, fra divisjon — Skyltra lös af fra rätt alla ej nio
Rätta er marchera, hvad står hon uti kio — Brandvakten ropar på Slagharnsbro

68

Ulla lystrar, klockan klämtar — Ach! at ingen mig nu hämtar
Narstrom borde likväl vara här — Då hon vet hur kär jag är
Britta lilla, spring för all ting fort — Hörom Norström någon anstalt gjort
Hvem som mig skal köra — Och som gungeld föra — Til förgylda solens port

#

Britta springer quick och yster — Får strax se hvar Peter lyster
Ned på hyrkuskgården i mundur — Sitter i en gammal kur
Ropar Petter, Petter, sof ej nu — Spänn för vagnen och kör kära du
Vet at bränvinssupen — Plägar läska strupen — Kära kör och var ej fur

#

Petter ögat lustigt gruggar — Och sin rygg mot vagnen skubbar
Gäspar, sträcker sig och klår sin arm — Frågar hvad det är för larm
Sätter sig men stiger ändtlig opp — Öpnar vagnsdörrn uti fullt galopp
Stig nu in jag beder — Tull sen förstnet nider — Släkta där din skröna kropp

#

Ulla i sitt fönster väntar — Hjertat slår och bröstet skälfvar
Ändtlig hörs en hyrvagn kulra fram — Som knapt syns för damb
Britta hastigt uti vagnsdörrn far — Som et vildsvin upför trappan far
Där hon genast möter — Ulla täck och söter — kommer stilla som et lamb

#

Peter vagnsdörrn strax upsläker — Britta ängslig står och gråter
Ropar högt får jag ej följa med — Sagen dig nar ned
När jag täcken på de frögdeljus — Och de offer som vår kärleksgud
Gifvit til sin ära — At igenom draumbära — Lik som våra nymphers skred.

#

Ulla strax i vagnen kliper — Och där snart insluttad bliver
Peter tager piskan i sin hand — Kör som vilda man
Kosan sluras ändtlig vid sitt loppe — Då hon utur vagnen har et hoppe
Strax i Norströms armar — Som af glädje larmar — Ibland Bacchi nyaktra droppe

#

Moritz strax signalen giffver — Mollberg helt bestälsam bliffver
Frågar, skal jag spela ur Gdur — Eller Moritz hur?
Ach! du måske vara dum din hund — Som hav hört musiken en lång stund
Wet at Auvergnoten — är förnämsta noten — Til musikens hela grund.

#

Bergström tag da där i lådan — Litet af den brunа kådan
Bräken läter nu ju rätt fatal — Duger ej på denna bal
Se hur alla falla i cadance — Nymphorna de laga sig til dans
Svarsvarn helt allena — Ropar Magdalena — Gif mig en sup pomerans

#

Casse-bordet nu tillagas — Norström frågar, hvad behagas?
En kopp casse, vin, ell' chocolade — eller Limonade?
Hör du Ulla Winblad lilla Cousine — Har du lust at dricka Hoglandsvin?
Hvar är Petronella — Var du Pimpinella — Gif mig den som är rätt fin

#

När som Sinfonin var sluten — Börjar Ulla afförbruten
Menuetter til at yrka på — Moritz lät nu gå
Bergström blås din Oboe helt gällt — Svarsvarn gör en entrechaque så snällt
A Svettig stund och hetter — Corpulent och feter — Tyckes lefva gauska fällt

#

När som flora vondman sluten — Bergström då piano luter
Styrman uti fönstret feren man — Med en rak brähand
Han går för liksom en gammal värd — Gubbar följa tätt med långa svärd
Han bär sig och bricka — Deka rep i sticka — Slutar den som nu blir spord

#

Ulla saloppen på sig kastar — Och sig strax til dörren hastar
Nymphorna de följa hännes fjät — Movitz bräker som en get
Bergen han har satt sig et godt mes — Mollberg har sig et par prisar smes
Movitz har peruken — klår sig uppå bucken — Sitter rådlös och confus

#

Här som troppen skingrad bleifver — Strähand genom dörren kleifver
Frågar hvad är detta för en bal — Som hålls uti denna sal?
Värdinnan förde ordet genast an — Råd Gevaldigern gunstigt sköja fram
Med at Movitz bröder — Sig med fråkar föder — Undra ej på deras kram

#

Min man och jag ha fått ofta före — At förstöra några öre
Och vårt silfverbröllop fira i dag — Uti detta glada lag
Jag försäkrar här är ingen ann — An vår hela slägt, och det min som
Strähand önskar lycka — Tar sin märbens krycka — Gubben inhet kar går an

#

Strähand straxt dörren läuder — Och sin tropp tilbaka säuder
Med de morde-vapen och gevär — Som de altid bruka plär
Emot sina fiender så små — Som de altid vilja råd på
Ner sig Strähand gifver — Och i sputsen kleifver — Här han emtor väuta får

#

Troppen sig då strax begifver — Och då til sin högvakt kleifver
Med de ordres som at de ha fått — Och Om hur med patrullen gått
Sorgligt var at där då ingen fans som begynna kunde en ny dans
Och de pallar raska — Utför trappan kasta — där då fans

78 / Ent.

#

Undan, ur vägen, se hur' Professen med plumager
Svänger guldyxan tils alt blir undanröjt

Fr. Ju. Se pipaxn stoct med sma° moustacher — Trind och rödblommig har frauw sin mässings flöjt
Trumslagarn brumlar, — Mollberg frauför går på tå° — Ryker och mumlar — Och ropar Sta°

#

Se den där boken sa° desperat han armen svänger
Hvälfver en pinne och dunkar pa° et skinn

Fr. Sta° tabaikar ena mann sjänger — En i et valdhorn han pruttar tjoch och stind
En går och ginglar — Meden grotring mot et spjätt — Samlar i ringlar — Et dödeligt skrall

#

Tjenare Mollberg, se hur han tätt och hjulbent klifver
Grätögd och blixtfull, och sour en anka frou

Fr. Och efter trippar i full ifver — Lejon, och Lustig och Lax och Dunderbom
Skörtet han viker, och upp på° gehänget ser — Hör hur han skräcker — Sta° rätta Er

#

Nicka åt Mollberg, ser mutter intet hur han nickar
Lyfter pa° hatten, och grenar upp pa° skänt

Fr. Hatten han pa° klacken vickar — Ett, tu, och ett, tu, håll tacten trampa jänt
Se hur han sprätter — Med ny piskpenak och flor — hvita stöfletter — Och sorgeflor

#

Se Dalbergs Cajsa, hvar hon i gluggen står och gråter
Blödig och vindögd och med en svarter kjol

Fr. Hör ini gränden harpan låter — Krogarn han skrattar och spelar pa° fiol
Liksom en unma — Komans Enka prydd med dok — Full mot en tunna — Står med sin bok

Där går Prosten, kamrater hvem är död i gränden?
Jo Corporal Boman som låg så vattusjuk

Fr. Se Christian Wingmark nämsta gränden — Med hviten näsduk och svart rosett-peruk
Han midt i leden — Går vid Bergströms så därnäst — kyparen Ede — Och så en präst

Där går Orgtramparen, och så Torväktaren i Cathrina
Krögarn på Sodom och krögarn på kryp-in

Fr. Rör spelet, lät trianglar hvina — Trumslagaren duvflax och dunkar på et skinn
Tätt framför vakten — lunkar klockarn röd och full — Bär efter bakten — En skefved mun

Så! Corporal Boström har nu kastat svärd och calja
Nu är han döder. Ach är han död bevars!

Fr. Han sista gång moustachen talja — På bruna dörren i fjol den sista Mars
Vi lyckas raska — Men hvad är vårt lif! et blos — Boman dinaska — Hedras af oss.

Rida Er djeferdin! Så rätt i leded, vätta felet
Höger omvänder Er, skyldra med mousquet

Fr. Mousquet på axel, rör på spelet — Lägg an i vädret, ge for, för fob ditt nöt
Bomans mandater — prisas uti Bacchi bratt — Hurra kamrater — Tack för god vakt.

64. öfver Bergströmskans portrait på krogen Högaste i Torhuset

Storm och böljor tystna ren — Himla hvalfvets matta sken
Mer och mer försvagas ——— Ren det börjar dagas
Molnen simma —— Qualm och dimma — Vådar solens bleka strimona
Vädren spela frit och täckt —— Tönstren ristas vid hvar fläkt
Löfv och aspar susa ——— Kärr och källor brusa
Orren spelar — Tomman, felar —— Bonden åt sin fåla delar
Ren i hvar sin — Haddrar och gräs —— Spånor och ris — Stickor och gräs
Redan vällingsgrytan kokar.

Ren med ysvig lugg — Torparn full i mjugg — efter tobakselden snokar
Och på ängen ren — Lutad mot en sten — Dalkarln i sin skyffel tar

#

Krögarn höfvelw på sig drar — Skurar bränvinspannan klar
Ren i stopet sattar — Står i dörrn och skrattar
Pipan blossar — Gubben trotsar — Bygdens kämpar, barn och gossar
Gumman på sin vagn vid grind — Håller hunden under kind
Af och an hon vickar, — Slumrar in och nickar
Solen sticker — Gumman gnäcker — Waknar och ur stopet kricker
Gnarran och hjul — Börja sin fart — Ifrån ett skjul — Hörde du klart
Första slaget uti snusbjarn
Smeden smal och lång — Med en glödgad tång — Naken ända up til midjan
Mellan eld och sand — Med sin putt i hand — Sjunger um sin morgonbön

#

Luften andas frisk och skön — Minsta blomma, växt och frön
Öpna sina knoppar, — Le åt daggens droppar
Prägtigt randas, — välluckt andas — Och med Zephirens mjöl bortblandas
Skogen skymtar mörk och blå — Berg och kullar pryda små
Båd med lam och gnägor — Bygdens barn och pigor
Gå och talla, — Le och tralla — sina hjordar sammankalla
Lärkan i skyn — fläktar så sval — Tuppen i byn — Kaksar och gal
All natturen börjar vakna
Til ny glans och prål — Nya göromål — Och at ingen stormbet saknar
Reg um Movitz opp — Tog sin järgekopp — Satt sig vid sin tafla ner

#

Na; Bergströmskan! hvad jag ser
Med Vindmösa kort på jag ber
~~Med um~~ Bröst bouquet i barmen — med en mops på armen

Girandaller — Parasoller — Ve den Movitz, tocken sjöller
Na° sa° dumt! jag dör af skratt — Seden sow med Schäfer hatt
Prägtig sow en annan — Med en mouche i pannan
Såg jag maken — Sjerhaken — hänger pa° den gamla draken
Bröstet sa° spändt — Skjaken hon fram — och excellent — Liljans madam
Har du skildrat Bror pa° väfven
Men säj mig raison, — hvarför sitter hon — Med en fogel uti näfven?
Foraison ärden — At dess bästa vän — Tadre Bergström lefver än

Bacchi & R. Adelslag

81 Bacchi härolder med guld och beslag — Blir det Capitel, nej intet i dag
Blir det intet Riddarslag — Intet, intet säjer jag
Hvarför da° kåpor och sjöror min vän — Så kära hjertandes, saken är den
Kolmodin och Holmström sen — Skola bliva Adelsmän
Na° sa° säjer jag, ma° göra — Värdigt kolmodin uphöjs
Hvad namn och vapen skal han föra — Så han heter Källarcreutz
Han heter nu vow Källarcreutz
Bacchus sjelf hans vapen ~~nejtar~~ målar — Strödt fält en guldpocal
Rundt om kring ek löfvärk prålar — Med Tulpaner och Dregal
Öfverst ses i gyldne strålar — Riddarens namn och årstal

Foi tocka vapen vid jag inte ha — Bacchi härolder sa° granna, hvor sa°
Gula kåpor, na° hurra — Sjöror, med hus sa, hvaba?
Men kära hjertans förlåt mig jag ber — Blefvo da° inga adlade fler?
Kära hjertans, många fler — Holmström fick och sitt baner
Tag en sup pa° skåpan tugga — Holmström hör hans adelsnamn
Han heter nu von Ehrensugga — Wackert barn i Bacchi famn!
Wackert barn i Bacchi famn!

Aldrig han baneret nifster — Ty han kämpar i sin tro
Bacchus sjelf hans Debet visser — I et gyldne fält, jo, jo!
Under tvänne oljoquistar — Står en Sugga vid en ko.

#

Svi locka vapen jag passar ej på — Bland Bauhi krymplingar välborven gå
Jag vil ej hans lagrar få — Blef ej feera än de två?

Jo kära hjertans, ända en god väv — Han officianken med asken? ja den.
Kilberg, den du? ja just den — Rör på happen, drick igen
kära säg hvad namnet heter — Jo han heter Adlerstop
Fiöder, valdhorn och trompeter — Kring hans vapen fästas hop
Kring hans vapen fästas hop,
I rödt fält et tennstop gliminar — Och en örn på locket står
Midt i skölden solen strimmar — Och i solen en kräfta går
Nedanför en hvalfisk simmar — Och i gapet står godtår

#

Svi locket vapen der ger jag åt hin — kräftor och hvalfiskar, örnar och svin
Waldhorn, flöjter, violin — Men hvad elgest höfts för min?

Jo kära hjertans en Nyfedt vi se — Han eti vapnet långt mer än de tre
Verklig mer simplicité — Än de andra adlade
kära säj hvad namnet blifver — Ach hvad därskap på vår ö!
Jo Ölheim han med OE skrifver — Meisner skrifver bar Ö.
Ja Meisner Ölheim har med Ö.
Tvänne Tigrar skölden fatta — Hvila sig på ändan stält
Rundt om kring ä rankor satta — Öfvert flyr en bisvärm snällt
Se på vapnet, se och skratta — En blå näsa i rödt fält

#

Svi Fader härold så när had jag snytt — Gammal familii, fast vapnet är nytt
Skamfarn var som mard uttydt — Noach eller Lillepytt
Ölheim med OE deras nu då haus — Hvad har den andra för färger och glans?

52

Är det prydt med hjelm och kraus — Trummor sjunga pik och laus!
Kära hjertaus hur du frågar — Hvem kan repetera alt?
Jag är så torstig, du mig plågar — hit en sup, det är så kalt
Jag hit en sup, det är så kalt.
Meisner Öhrnins vapen, kära! — Är uti en fyrkant stält
Två unge kattor skölden bära — Hit en sup ich hab kein geld
Meisner Öhrnins bär med ära — En röd nässa i rodt blatt fält.

Bacchi Riddareslag

82 Se menigheten — hör på trompeten — Pukorna vid Bacchi Riddareslag
Två Serviteurer — Bli Commendeurer — Af hans orden denna dag
Ordens härolder, Glock och kämpendal — Bär sjuror sina utan alt förbal
Vom b:b: Utan ~~vcc~~ alt förbal

#

Froket bör lönas — Tapperhet krönas — Romersk dygd bör Romersk ära så
Segrande pansar — bindas med krausar. — Bacchus ärenar likasa
Skattmästaren uthaf Orden Kolmodin — Bär uti vapnet två förgyllda sorin — Vom

#

Skyldra med glasen — Pukor och Basen — Riddarena in i Choret gå
Tyst Bacchus dubbar — Två fäcka gubbar — Stora hjelbar bland de små
Meisner til valspråk Tota die för — Nyborn Plus Ultra, hör jucksfagarn hör — Vom &c

#

Undan för ropet — Nyskedt bär stropet — Ranberg går som Ordens Canceller
Trumpen sig sluter — Ordens Statuter — Josefin Fräslan bär
Ordens peruken bäres i ek skrin — Tenpen den sättar upp på Kolmodin — Vom &c

#

Tyst nu med glasen — Pukor och Basen — Riddare predikan hållas skall
Se Ordens-prästen — knäpper up västen — Och går medigt til sitt kall
Hör på Pratenius, hjelten i sin tropp — Klockaren Trundman bär haus kappa opp
Vom &cc

#

Alt skal sig skicka — Låtom oss dricka — Friskt de nya Riddarenas skål
Hej Commendeuer — Friska humeurer — Lustigt i vårt ~~vått~~ vårt våta prål
Orden uplifvad, gammal är och vis — Äldre än orden Aurei Velleris Vom &c

58 Sant

Ren Calad jag spår och tror — Förhand har du Mollberg ~~Thor~~ Bror
Knäppas Gusen, du skall fria — roya tria — kära Bror
klöfver Äss godtar ~~min van~~ bekäm — Tuan, trian, skål min vän
kungen högst för högsta ordet — Trumf i bordet — Säg du den?
Sötaste mor Wingmark, mor Wingmark stick öfver
Mera klöfver, mera klöfver, mera klöfver än

#

Ulla klädd i grått och grönt — Med sin lifpråk lyser skönt
Halsen med et pärlband randas — Bröstet andas — Hvitt och skönt
Hur står spelet, spela du — Ruter 4, klöfver 7
kungen, damen, femman feran — bi den heran — hjerter fru
Grälinket Bror Mollberg, hvad hjelper dig Gjuter?
Mera ruter :||: — Hvem skall blanda om?

#

Spader knekt, nå det var bra — Drumsden ville Ulla ha
Esset följ ej, det var felet, — Lät si spelet — Hvad vi ha
Hej stor tack, förlåt jag ber — Skål, lät Esset falla ner
Minn i förgårs hvad Calador — Mera Spader — Spader mer
Ruter, mera ruter, lät hjerterna damma
Stramma, stramma :||: — Syster Ulla ger

#

Lilla Ullas vackra hand — när den skymtar fram i blond
Dåda korten ~~Lust~~ och löjen — Trojas nöjen — käns i blond

(vidare pag 55)

hörer til p. 102 och 103.

C. Na° må göra da° Moses skål ff: — Chorus ropar at du var vasker
Fader Aron det var en Tasker — Lät oss klinga med glas och bål
H
10 Ring nu samman med glas och kaus ff: Moses får nu en kraus på hjesp
Här är grafven och här processen — Ur dui aska de ha sitt rus

(15 hör til pag 106)

521 Movitz kan du läsa — uppå skylten den raden så smala
Så midt för din näsa — R, o, s, s, en Rosendal — Du är fatal
Bror Movitz håll dig til vänster — Se där är et fenster
— — — Bror Movitz du fatal
H
C. Löp ej i din ära — Dubbelt öl vil han ha, jag förstår
Stopet numro fyra — Uti slaget för honom nu stor — Jag jag förstår
När du har inga pengar — Så° klinga dina strängar
— — — Bror Movitz, en polska nu går.

Se hur smägd Ulla ler — Hur hon sitter och ser ner
Och på fingret se juveln — mellan spelen — strålar ger
Ropa hvem skall ropa, jo Moritz släpp stopet
Gissa ropet :/: — Ruker ⅓ jag ber

#

Men mitt herrskap titta ut — Öpna fönstret en minut
Winterns skäppa tycks bortrinna — och försvinna — hvar minut
På mor Wingmark, se hur täckt — stjernan tindrar i sitt fläkt

#

NS Si hur mån på himlen lyser — vätnet fryser — midt och fräckt
Sväp om dig saloppen, du, och i dagmun Ulla
Säresulla :/: — Stöd då all vår flägt

#

2 Hej den gula kampen bryddd — Mid de gyasblå hofsar pryddd
Minsta satt kan ögat gläda — ingen släda — är så pryddd
Wingmarks fåle löper kappi — Som en Ren framför en Lappi
Klang det klingar uti isen — han surprisen — undan stappi
NS Pojken bär skridskor han klingar i viken
Djärf, nyfiken :/: efter några rappi.

#

Si hvad slädar syns på sjön — Som vid hjälloron klang och dön
NS / Trotsa böljan tills hon brister — sönderbrister — med et dön
Si den häften varma länd — för den gyldne slädan spänd
Hur han mod i språng et hämtar — hur han stämtar — dyr och känd
Hej titta är skogen, si bönderna åka
Slå och sniåka :/: hälla sitjan länd

#

Än den hingsten i sitt sträck — hur han löper ung och käck
Brun och hvit med svarta fläckar — ibland skäckar — var och täckt
Mun den hvita gängarn där, — som de grönа fälden bär

Märk hur snällt hang är i dansen — fläktar samen — stolt och lär
Här längt ut på sjön åkarn haf och kör förder
Tum bland bönder :/:/: Åkarn sultar är

Wargar hjuta öfver natt — Ren det snögar och blir kallt
Äng til fönstren ++ länd på brasan — som i Lasan — är det kallt
Märk hur skogens toppar sjuö — Lika sig helt silfvergrå
Bygdens fält och blomster sängar — berg och ängar — gömmas må
Mollberg tag fram flaskan jag fryser jag fryser
Och jag fryser :/:/: — och kan intet gå

Lyss åt lucken hur det yr, — hur det smattrar spridsch flyr
Eol stormar luften hjockna — stjernan slocknar — mången flyr
Därför i så lustigt lag — och på en så kulen dag
Lär oss Bacchi saften prisa — uti en vära — glaset tag
Kling klang för min flicka, så trogen i nöden
Tu i dödon :/:/: — Hvem skal blunda ! tag

Och Mellenberg :/:/: — Han nu vipst krumsprång gör
Han som han 60 år uppå baken — Vill nu åter kämna på den saken
Alt giftas :/:/: — vit nu vår Mellenberg

En nödom :/:/: — han vågar gripa an
Hos jungfru Frybom så vit han nu sofsa — så göra får han det vet jag visst tafsa
Strapage :/:/: — för stackars Mellenberg

Peruker :/:/: — han många kämmat har flag
Men nu han kan kamma den lilla puraken — som jungfru Fr. hon har under back
Det tviflar :/:/: — jag därpå tviflar jag

#

Här gäller :/: Ej blott at dressa här
Tydet fordras styrka och vighet i kroppen — At sätta den lilla peruken på stocken
Ja svettas och skämmas får visst vår Mellenberg.

#

Jag råder :/: därför vår Mellenberg
At ifrån Apoteket sig skändpers hämta — ty detär stor synd at bedraga en fänkes
Ja, tro det :/: Min kära Mellenberg.

#

65. V

Instr.

Mollberg satt i paulun — Full med fjäder och dun
Klädd uti en skinntröja brun — Och med en väsk at sutten
Skjortan synes i bland — Väv med kärlet i hand
Gubben han stod på bredbent mur sam — Hosta och fukta sej tand
Byxbanden i öpprorna sprack — Nu gick han til fönstret och draks
Skrufva luckorna opp — Och besåg stiernornas loppp

#

Rugan däri han bor — Är ej synnerlig stor
Hvitlimad och hvälfd som et chor — Men utan stolar Uti Boor
Dörren är utan lås — Sängen liknar et bås
Bolster och kuddar gunås! — intet platt intet där fås
Men borta i fönstret bakom — Ligger en halfankare tom
Rom och se hvar han är — Skrufva upp luckan Uti cher

#

Mollberg se hvar han står — Och bak örat sig klår
Sin på des krulliga hår — Röda filtmössan godtår
Drick och betrakta kamrat — hur horns aven desperat
Håller i yxan helt flat — Bultar och spruddar et fat
Mollberg god morgon, stor tack — Hvad har du i ankarun? rack
Och i fången signor — Ölet x dubbelthöl Boor.

Stråkar

58

#

Aber hur är det fatt? Du är svullen och matt
Mollberg du har slagits i natt — Se hurun näsan är platt
Se Violinun så graun — Sönderslagen står han
Hur har väl den leken gått an — Waldhornet blodigt nun satt
Lägg munnen tät ankart och tig — Bror aldrig bli rädder i krig
En gång slås jag hvart år — Då är min namnsdag Godtår

#

Aber hurefore då — Skall du prygla och slå
Jo därför det faller sig så — Wända din rygg skal bli blå
Drick håll munnen och tig — Ser befaller jag dig
Wid ankart var quicker och vig — Och sjung nu en visa för mig
Kan du inter sjunga? Å nej — Drick håll nu brucken ja dej
Du är Luxenburg stor — Och jag är Tan kära Bror

#

Dansa Wingmark alarm — Jag vet hålla dig varm
Aj, aj, aj, aj, aj, aj, min arm — aj, aj, nattkappan, hvad harm
3. Nå jag skal klaga förmor — Nattkappan i trasor min Bro
1 Mollberg ~~Slappe mig, var god~~ skola mitt blod — Släpp nattkappan var god
2 Aj aj aj du bräwris marod — rättun så repar jag rätt
Mollberg ~~hjelpe~~ släpp mig sarvät — hustrun mig slår mig i hjät

---

57

Moritz hebt allena — På 3 liljor satt en gång —
harpan mellan bena — gyllnar bred och lång
Roligt de hvar sena — Och hvart fing en i sitt sång
Öfver harpan skena — Under klang och sång
Harpan var förgyld och grön — Pryddmed mycken lusenskön
Med en Cherubim utmålad — prålad — Utaf Hoffbro vackra rön

#

Harpans klara låten — rör til andakt hvar person
Ifrån herdarsången — Up til Gudars tron
Verlden blir förgäten — hjertat blöder vid hvar ton
Själfva ängla-sjången — käns i själn och hon
Gaf nu Movitz dubbel svagh — När han sång mot afgrunds magt
Slog accorder efter noken — folen — hördes intet stamma tach

#

I sitt stoft nid tårar — Movitz ligger lik, ma° gjordh
hvem des hjerta sårar — i min sång blir sjordh
kör i Bacchi sårar — up til Trojas myrtenjordh
när du dig utkorar — någon brud sa° fort
Drick ej mera än du tål — Tänk pa° dina göromål
Pa° din Chloris, där hon ligger — sjigger — Visar dig sin blomsterskål

#

Movitz ville blänka — uppa° Afrodits vädjobaw
Råkte pa° en Enka — väl försökt och saw
Lat och full kan tänka — är ju Movitz hela dan
Honom ~~tyffa~~ tänka ~~Blänka~~ — måste ske med kraw
När han nu, förstå mig väl — Skulle eldas i sin själ
Somna han mot väggen krumpen — trumpen — som en gammal Bacchiläs

#

Bröder ou Er lyster — til at veta hvem hon var
Sa° är hon en syster — Til Bror Bredströms far
Effes blek och lyster — sällig uti tal och svar
Men förträfflig syster — när hon bröllop har
Saken blef nu sluten, den — Movitz gaf hon dieserulen
Därför han på harpan åker — gråter — spelar psalmen om igen

60

56 Tjenare Mollberg hur är det fatt — hvar är din värja, hvar är din hatt?
Sehur din läpp är klufven och sor — hvar har du varit? Svara min bror
Til Rostock, min far — min harpa jag bar
Där börjas krakel — med min min mig om mitt spel
Bäst som jag spelte ping pingeliplång — kom en skoflickare hjälpeat och lång
Slog mig på knuten ping p. &c

Hem hur jag har ut? jo svögd och klen — svarta skinbyxor och mörkblåa ben
Uppsatad hatt med guldkräns och band — raudigen nattrock och käpp uti hand
Fast så jag har ut — på vasten et spjut
Satt i et gehäng — Och när han blef sträng
Slog uti värkstan p.p. plång — så at där darra bäd fällbänk och säng
Tröfter och dörrar p. p. pläng

Jag satt ~~i ovan hatt krumper~~ och spelte rykte och sur — Drottningens polska i Polen G dur
rundtomkring mig satt förståndiga män — En drattkäftop et halftop druck den
Hem hur det var satt — flogen af min hatt
En annn fad åt mig — hvad angår det dig
Polens affären p.p. plång — Spela ej polska, men lär dig en gång
ha land för kungar p. p. plång

Hör min Mæcenas, hör hvad som sker — jag satt så tyst och och drack mitt quark
Talde helt högt om Polus conjuncter — Weten god herrar, sad jag, och drack ur
At ingen monark — i verlden så stark
förmår i sitt land — förbjuda min hand
At spå min harpa p.p. pläng — och det så länge där finnes en sträng
Spela en polska p. p. pläng

Nu satt i vrån en gammal sergeant – tvänne notarier och en stånd-drabant
De ropade ska', skoflickarn har rätt – Polen är straffast despöde utmanöt
Ur skrubben kom fram – en vindögd Madam
Sog harpan i kras – med flaskor och glas
Skoflickaren högg mig p.p. plång – Bak uti nacken en skorsa så' lång
Där har ni saken p.p. plång

Rättvisa verld, nu frågar jag sjelf – Led jag ej orätt? Wollberg jo visst
Lider jag ej oskyldigt? godtrår —— Harpan är sönder och näsan är svår
Vi [illegible] sådan förtret – ej bättre jag vet
Än fly ur mitt land – med harpan i hand
Spela för Bacchus och Venus klingklang – Bland Virtuoser ta ständet och rang
Följ mig Apollo p.p. plang.

55 Fader Thoritz Spräng – sprängn igen dina skor – kom och tag valdhornet, jo kära mor
Stampa taxken och blås – vikla fram ditt kräs – och stå' ej som en gås
Falga moustacherna – min son – och vältra fastagerna – i vrån
Öpna kärl och sprund – du är fri stark din hund – stolt, frodig, frisk och sund.

Mor på Tuppen du – är en ståtlig fru – en rasker gumma, hör din filou
Fast jag nu i år —— fyller 70 år —— Så' vet af jag förmår
Brottas med drängarna – och slå – och tumla i sängarna – med tross
Se min ludna barm – Sicken knubbig arm —— Och känn hvad jag är varm

Sätt peruken rätt – valka strumpan nätt – tag fram skoborsten smörg din stöflett
Uti buren du sett – där står öler och sett – kom och badda Cådret hett

Fall ej på flaskorna – min vän – min Jon köpp damaskorna igen
Si på där – min är du galant – kom kyss din gamla Tant

#

Tag ditt valdhorn, toppt – Lät nu fönsterna opp – och blås för Trojas präghgata
Där ser du en vagn – Ge valdhornet klang – Och gör din compliment
Klappa med händerna – stor tack – och hvissla i gränderna ert paek
Det gör ingenting – kör med vagnen omkring – Och spring mot lilla spring

#

Kors hvad blommor i flor – silkesstrumpor och skor – och guldur, guldur, guldur min bro
Maka åt er på bron – Köpp nu fram den kalkon – blås opp en stätlig ton
Tukta pocalerna – och vänd – piska piscalerna – en gräna
NB Drag för tusand fan – Jan fari den sultan – i kjortel och farbolan

#

Vill du navara mej – jag skal kränka dig, hej – hej mutter hjelp, hon svarar nej
Träk i kull den Jon – håll ditt bröllop i ron – vid valdhornens klang och ton
Bullra på trummorna – blixt full – Och vältra gummorna i kull
Sträck både lår och arm – tukta nymphen med harm – och håll din jungfru varm

#

Jag ger balen fan – alla nymphor i stan – skenbarlig på i sultan
Med sin svarta klo – Äde lilliga ! jo, – jodet ma du mutter bro
Ända om gvällarna – blixt full – jag vältrar mamsellerna – i kull
Men god natt farväl – Si på just i gväll – har Ulovitz sin manschell

#

1 Ach döden är en farlig björn — han kräfver lifvet hvarje tima
En hätting och en stolter örn — de måste famma väld förgämma
Alt fuckar för naturens lag — men Bacchus skrattar, så gör ock jag

#

Men til exempel om så sker — at jag får stämning uttaf döden
Min lifs-revers förfallen ser — Och slut på mina glada öden
Så mår det hända som det vill — Men förrän jag dör, så drick mig til

#

Sen vill jag ställa an min färd, at bara björnar ska mig bära
En björn har jag til vän och värd — och bara björnar bo mig nära
Kom björnar kom i trippa och traf — Och Bacchus för min sorgprocessaf Grimnen

1 En Potiphars hustru med skröna maner — Joseph til kärlek vill locka
Ryckerän i manteln och fuckar och ber — Sitter sitt ner
Emunder paulunen den skönaste var — stod för Joseph at plaika
Men som en lymmel han flydde sin kos — det trots det hos
Ach hade jag varit i Josephs kläder # såg visst blifvet kär.

#

Men Joseph den loken på dörren han for — fast frun hon vinkar och (öpper Lappar)
Aldrig nån kåre i verlden så stor — gått i et par skor
Trivs att äta och dricka i Potiphars sal — Eldvyppa spisen den lyste af Cedar
Inga dueller och ingen rival — och ej förtal
Hvita kamraker för Potiphars fru # hon sofver nu.

#

Men selet der synkes hos Joseph, han var — nykter, betryckter med mera
Ta för en flicka et uselt försvar, — en ömklig kar
Wid Pharaos Garde en dålig Capten — Potiphar var som de flera
Och i sin brudsäng så sömnig och ken — sin fru til men
Hurra kamrater för Potiphars fru #: — hon hvilar nu

1

Stöt i trompeten alarm — Se på esquadronen
Hur stolt i divisionen — den modige dragonen — han lyfter sin arm
Han med sin hvassa klinga — Trotsar Martis arm
Kan döden själf omringa — Lustig röd och varm — Stöt i trompeten larm tr: tr:

#

Wäusker svänger, rätta Er — Se hvad equipager
Lakejer med plumager — Och Turkar med moustacher — Så prägtigt man ser
Se Turken med Turbanen — huru mildt han ler
Den Indiske Morjanen — Fri hjertat ger — Stöt i trompeten mer tr: tr:

#

Fönstren öpnas, slå i — Caffe och liqueurer
Gif samntag douceurer — Adonis Astrild förer — Sträu Barbari
Den där med mandeln röder — huem är den lät si
Det är hofslakarn bröder — i sträu Tripoli — Alarm och röfverid tr: tr:

#

Secken Turk se på den — Se hur turbanen strålar
Af pärlor guld och nålar — förgylda vagnen prålar — med sjöröfvaren
Han andas lugn och slåsar — Och den djefvulen
I sina liggar påsar — stoppar penningen — Sen far han hem igen tr: tr:

77 Undan ur vägen, gerum för Courieren, ur vägen för Wollberg uten
stryk tvång
Pitsch, hör han smäller med piskan allons, fritt rak i sadlen
som en stång
Rocken uppsnärad, på halten cordon
Med pistolen i bältet och en stor Basson
Pitsh hör han smäller i flygande språng
Och med hasten viftar än en gång
Tyst nu i ring — Rundt i kring — Han galoppera i harmon
An guppar han — Af och an — Helt lik en rysig ocan
Wollberg, märk. har flor om armen — Och uti pistolen flor.
Bröst-bouquett, märk, uti barmen — Gjordaf buxbom bror.
Se hur han tar up sin lissa, hör hur han nu läser kärlek,
Prins vill, jemnåld kissa — ~~Ett~~ tas ~~Lock~~ ~~Lock~~ - confet.

Undan ur vägen, adieu och allons, vänta Wollberg kär
byglar stadnar bitet där
Pitsch hör han smäller + ~~flygande~~ ~~språng~~ och hör har och svär, kan du vänta
Wollb. jag begär
Ridd. A. säjan hvad är din affär — Skall du spränga
på draken, säg mig hvad det är
Pitsch, til begrafning jag bjuden Wom förre —
kl. 6 ubi afton ungefär
~~Wollb~~ Vet du ej bror krögarmor uppvälkomar dag kl. 4.
Jag är befalt öfvervalt at rida hej gevalt

Wallberg skall alltid bestyra, köpa Groupor, skaffa mynt
Tigga pengar, tempor hyra och gå framför lik
Skölja glas och stå vid disken låt ja lisken ingen nöd
4to pontac 5to fiken 6to fattigmanbröd

Undan för 1000 det pingla och stå vid klockst. i Olof
Karls är borta ren
P. hör han snarkar med piskan i stun och gor spåreren med
sitt högra ben.
Men minnestårar minn hjerta tål men börja bättra kär
står jag alltså
Mutter pa W. är ~~kallsinnenhet~~ skönad och klen
nu med ängslor han dessa sitt stön
Sådan Mad. ta mig fram som nämpis borgar så mycket
Men är hon kan som christoff, mitt bröst de förgrau
Hämnes fägring vann mitt lycke när han satt vid
krogbörn ibland
Med bindmössa, korsett stycke och ett glas i hand
Hämnes ögon jag berömmer, men des hvita barm hi hi
Gör at jag alt skönt fördömmer och vet cus om bli

22

F. C. sånnad vid Greta Lisas sång om afton

d. 30. Jul. 71.

1

Glimmande Nymph, blixtrande öga
Svåfvande hand på bolstrorna höga
Menlösa stryka — kom kom låt oss dryka
Vid ett smalt och halfsläckt ljus
Sömnens Gud vän Morpheus T. T. T.
Drag sången ut och bolstrarna staka
Bli hvarje qvall hvar fräsklig en ..
Sa° lägg på denna stol
Säck, byxor, kofta och kjol
Lägg dig och kåm på min fiol.

2

Lustan begynns hos G. Lisa
Foglarna sly och sluta sin visa
Ljuset har slocknat och sätet har tjocknat
Ängsbigheten hyfsnad vän — jag i Krojas kumpul går T. T.
Flör på mitt hal, min vanmagt och tångtan
Öpna din barm, förnim Gjuftiga trångtan
Så öpna din paulun
Med sjädew dam och dun
Hon min fiol stark som en basun

Troja ditt hvalf och dina
~~murtak~~ ~~blomster~~ och ~~floder~~
~~Hon~~ vilda min sjun ~~ned~~ hland blomstrande floder
Af känslan du lager — du nickar, du dragen
Du puffar, du fläktar, du sommar, du dör
G. lisa mig tillbör T. T. T.
G. du dör, ach himmel jag andas
Döden gör sorg, men kärlek bortblandas
Aj i sängbotten sprack — Uhitt lärbens Maja ach
Hall med sidn Uhovitz stor tack to. To. To.

Hvarvid afsjungas H. W. hemresa från Hof-
singen i Mälaren en sommarmorgonn 1769

42

Solen glimmar blank och lind — Watnet liktes en spegel
Smånningom upblåser vind — i de salna segel.
Wimpeln sträcks, men med en rå — Alle på en höjd står
Kerstin i Cajutan gå — skjuter kås och vogel.

Skälet gnistrar gripan bänds — Olle klår sitt öra
Radret vrides, skutan vänds — Gubben har at göra
Under skarpa ögonbryn — Grimar han mot solen i skyn
Kerstin, gubbens hjertegryn — skall nu seglen styra

Seglen skäddra skutan går — Lerker lar sin lyra
Hjan brummar, böljan slår — Alt med våld och tyra

Skuban knarkar, bräcklig glas — Winsplens flaikt i hoppen fes
Tappen god och kerstin ~~och~~ fes — Nu flog kl. fyra.

#

Mooritz stöt ät dam i Curs — som på skutan fara
Ole du hvad koffar tjurn! — Lysten hvad de svara
Hör hvar är ni hemma ni — Skall Lofön komma vi
Med grönsaken Silleri — Ujölk och äpplen klara.

#

Siem julle skynkar fram — Marjo är än lyftar
Med sin löfbrodd nyött och lam — Hon är luller ~~är~~ fyftar
Har i knä en bytta smörkers bära konger framman för
Marjo nu sin lofsång gör — Snyter sig och fnyftar

#

Ulla W. skratta spring — Spritt vid Solens strålar
Fäspa neer lös up din pung — Tag up band och nålar
Fästa din salop igen — Nör du! Propit lilla vän
Si hä har du Hesping en — Gröna bräm och pälar

#

Lilla Fästman på dig ser — Kom min hörströn lilla
Sätt dig bredvid mig ner — Fritt min bränad skilla
Vi ha alla lika rang — Lustigt höns basuners klang
Propit och Confidement — Hyrbar ögonvitta

#

Kow i hvaffen skyth sin kropp — Snöd i våta vägen
Domna Oxen kaffar opp — Himmelsblå vägen,
Ängen skär i härlighet — Halfpen dans är ej ofta
Häften humlan stolt och het — Sömt går i vågen

#

Widet bråd uppå en slätt synes skytt förbida
Dagens gryning klar och lätt — Foglens sång och qvida
Bakom lundens gröna stam — Böjan synes skymtar fram
Hunden tygen jamt och lam — Står vid skyttens sida

#

Morgon supen Movitz gär — Gipligt böjan skallar
Ser du Ekensberg gutår — Hör hur folket knallar
Där framsätter en pi fot — klotet kägloma slår mot
Hör du genljud af hans klot — uti bergen skallar

#

I en löffat kring ek stop — Några buspar skratta
Ropa trumf och annihop — Uti spelet fatta
Soul. med skräcka ben — Sofva godt och snarka ren
Hvila hufvud på en sten — all i blomsten matta.

#

På den klippan där vid strand — Själf Chinesen målar
Bilder af en väsa sand — Skönа blomsten, stråtar
Uti leret bränas in — Med Apelles pensel fin
Ulla W. mitt Cousine — Ser du hur jag målar.

#

Såg du nu Marieberg — Så se längre neder
Med en gul och bleknad färg — Sig ek gått utbreder
Förstken glittra, kämnen si — Ej Salpeterspjuder
Engång Ulla vallerie — Balken dit dig leder.

#

Tillom lodet på vårt djup — Häpa ej och vinka
Utur ur öpna flaskan sup — Bjud Manfellan dricka
Waka Movitz ser du ej — Lazarets palats, jo, nej
Akta näsan du på dej — För hvar vinker flicka

Torneps spetsar klänka ren — kors och kappan gliinma
Morgonrodnan klara sken — Syns i vattnet strimma
Vänet leker glatt vid strand — Samlar stenar i sin hand
Slungar stenen dit i bland — Där som gäss en simma

Lossa lägen seglen fäll — Ren syns skimra viken
Med des kädjor och cassen — Brunta berg och liken
Under sina kolsvarta tak — Gnälla pumpar eld och brak
Hästen sträcker soten sprak — Gnäggar, rädd för spiken

Med sitt klappträd vid en strand — Pigan står på käken
Knyter lit sit förklädes band — Och sin barm upslaten
Barbent kon på bryggan står — Räknar slagen klockan slår
Flitigt sig på länet klår — Soettig sin och väder

Allsköns godt men hemma bäst — Sagda lät os inna
Wattenkörarn med sin häst — hvälfva om sin lemma
Kärlet glittrar, kylet går — Sprundet sprutar hästen slår
Om den pragt för ögat står — Sjunge de som kemma

Seppe luban krummen går — Bäcklocken klämtar
Sotarn snart i skorsten står — Hvisslar, sjunger, skämtar
Dagarn sina karror kör — Sunden om sin slägga svär
Sen bål' knekt och Granadeer — Vid geväret slumbar

Skyndom dit vår hydda sin — Gömmom not och flöte
Höll uti bosen och minn — detta glada möte
Tavad Jögen, Trut och Haus — Tavad flickor spel och dans
Ulla log sin myrhen kraus — Uti Mapbens skötte
Vorsom skjelper sin penn — af sin röda skaun
Och minn Ulla blek och sjuk — Låt sin kortel falla
Klef på bredbent i paulun — Mooiby efter med basun
Maka åt dig Norsom, Jean — Hörjn bi os ava.

Fr: Ach hwad gråt. Fr. — Önklig lät Fr — Toa° pattan man fro —
Lundbergskan de bortler — Medet tåg om des arm —
Fri en sådan en karm Fr — Nymphen gaf Fr — Hjortat slår Fr —
Ingen hjelpa dristar eller får — Men hör ach Fr —
Ploj och snack Fr — Utaf hjulspojkar och pack Fr:

Fr: lätka Nymph — Fr: Ach hwad skymf — Slappa mer ditt forgefs
Och se på dina skor — Se ej up mer til skyn — Men besakta dig
Nathorfs hus Fr. — Utan kors Fr — Du måste lära dig
pattarna bardus — Så helt lans Fr — Wisa fram Fr —
Ditt alrabästa kram Fr.

Fr. Önklig stråt — Fr. Fen bät — Lundbergskan sig satt —
Och bjuder nu god natt — I stråt Rogvalds bro —
Ser man härne borta Fr: — Gå i land Fr — Där i land Fr —
Han måste ha spinnrock och kanka uti hand — Wådeln Fr —
Låna Skuta uto Fr — På Spinhus lär du dö Fr.

Fr. Lotta Stad — Fr. jag nu glad — Förglömmer ditt prat —
Ditt kulter garn och skrat — Dina klot och torn —
Mordet blåt i ditt horn Fr — Böljan slår Fr — Båtsman går Fr —
Bland jagter och skutor. Sprejsarorn strår — Segel stam Fr —
Går snart ut Fr — I Cadix ell' Dublin Fr.

Fr. Klang och skratt — Fr Kungens kost — Mot skyarna höjs —
Och ögat ömt förnöjs — Fen älskogar det — Syns en arrival —
På des mun Fr — Syns en kuna Fr: — Bland gluggar och
skoggar, mordgevär och kar — Trots des vall Fr —
Dån och knall Fr. — Gor bergen återskall Fr.

N:o 9.

N:o 9 af Bellman.

Fris lilla, skön som dagen — Ung och yster, quick och fri
Förmodligt blef betagen — af en svår melancholi
Ach jad how hur bladet fälas — hjerthat bultar som en fuid
Hjelp, ach hjelp, rättnu jag själas — hela verlden är mig led

I det samma kom aminta — herden uhö nästa skog
herdar äro ej af flinta — han ja° Fris pulsen log
Strax hon rodna och hon blekna — digna neder vid ett träd
Kärlek kom och hjelp mig lekna — hur aminta gör sa° med

Herden sträcker sina armar — lindar nymphen i sin famn
Kärleks Gåden jag förbarmar — Da° man ropar an des namn
Fris alla lemmar rycker — quilvar med en bruten röst
Dör, och i sin Ödsstund trycker — herden häftigt til sitt bröst

Afvild stolt af sin förmåga — skrattar åt sitt kärleks-mord
Sänder upp sin saklas låga — lifvar Fris med et ord
Knapt how vaknat från de döda — förrn hon ropte ach min vän
Lifvet är ju fullt af nöda — Kära lät mig dö igen

NB ej af Bellman.

Jag är född i Westergyln — ej långt från kinna kulle
Far min var en ryttare — han hette Håkan Bulle
Ryttare :/:/: var en kapper kjelte
Söp och slogs på bord- calas — och altid vant han fälte.

Far min var sin kappe söp, — och drack sitt öl på maten
Han var vek, ty måste jag — ock läsa i donaten
~~Läsa i :/:/:~~ Måste jag :/:/: — kom ga upp på Gymnasium
Snakte där min feralam conjunction cum karbasium

Tävla och karbas gaf jag åt Jan i Testamente
Reste bort och värfning log vid Gardis- regemente
Wärfning log :/:/: — och blef hjelpa kaxen
På en krog i hopargränd vid namn förgylda laxen

Där blef jag förbannadt kär uti Susanna Drake
Trodde ej at verlden sett i skönhet hennes make
Trodde ej :/:/: men kan mig förbanna
At jenn bränvin är mot dranck — är Dordi mot Susanna

Sen jag reste ut i fält at strida mot Barbaren
Slog ihjäl mång bra soldat och knäpte ned husaren
Slog ihjäl :/:/: ingen man blef fredad
Blef Corpral; vid Tehrbellin plaschert och förafskedad

#

Jag har hört at du är kär uti en Tysker Gasper
Uti unga Mamsiör Puts, Skoflickar-pojken Casper
Mamsiör Puts :|| Jag skal honom lära
Skicka ut en man som kan, sjelf Pugabschew förfära

#

Söta Dordi jag dig svär vid Drottning Disas kjortel
Som Canel du ligger stött uti mitt hjertas mortel
Ligger stött :|| Och om jag dig ätnjöt
Och du vill dig låta strö uppå mitt hjertas sötgröt

#

Söta Dordi jag dig ber var nådig mot din buyer
Öfvergif en Tysker sprätt, en så pojkaktig stuyer
Öfvergif :|| Strukta för min oudska
Och blif hädan min Madam och kallas Dunderbamska

(Uv: Prologen y. Kanpet
i Dorotheen)

Svedmans Grafskrift öfver Fru O***

Änglarna i himla-vunden
Väfvande och ~~röd~~ häfna på
Lucifer med kädjor bunden
Ned i afgrund står på hå
Alla helgon fälla händer
Skämmas hvar en på sitt vis
När fruv denna verlden länder
Fru O*** til Paradis

17. ~~(3)~~ (4) Til Cajsa Stina

Sant va de, ingen dricker, dricks kära bröder. Skåder glasenom på bordenom i krogenom. Betrakter stopenom på hyllomen inom skåpdörrenom: Märk hur det glänsandet lennskopet, som Cajsa Stina står där och håller, lik som talar til dig: hej kära själ, fukta din aska. Frilliga Fricheire, Frilliga k. Syster; Frilliga minna bröder veten I hur det kommer mig före? Det kommer mig så före som ingen kan komma sig före förr än vi ha oss en klunk – via ba' hur ja? Godtar k. själ. | Godtar både natt och dag
hej välluss nytt behag
Fukta din aska – Fram brännoins flaska
Lydom Bacchi lag – Gutar bäd natt och dag
Se vår fyster Cajsa Stina – Se hurs hännes flaskor skina
kär tag hit stopet[illegible] grena – Svälj å och dricks som jag.

Jag är det som skal töma stopet; det är du som skal slå i, och det även I kära bröder, som haven at beställa om ölet, at oss intet af fasterna tryta må. manquerar oss brännvin, fallerar oss öl, si så fallerar oss alt courage. Ytterligare courage. hur många äron vi? Legio, ty vi äre många – Gutar Jörgen Puckel – hej Schwalbe – Sen diener Eric Bergström – Driker du Anders Wingmark? – Redelige Broder Berg, och du Christopher Samuel Bredström – Broder Bredström som ligger under bordet. – Gutar trampa inlet på ölet. knäpp på viblerna, slå på trummorna, håll fast i stopet. —— | Godtar et laga sång – vår sorgedag är lång
Lång är bouteillen – trumla reveillen
Sup än om en gång – Vår sorgedag är lång

Cajsa Stina slår och tappar — hela hjortar i mig klappar
Bara ingen stoper :ſſ: nappar — då gjör jag mitt svanesång

13 3. Til samleg. Bröderne och Systrarne på Kgs. Djurgården

Trururant — Trumslagarn kommer flickor goddag — Fr. hör hur han slår ett slag
Fr: —— Trummor och pipor, bränvin och smör — Fru — hör täcka hufvudet hör
Kärasta Bröder och Systrar slån upp Edra hjäll
Wofflor och strufvor i gröngräset ställ

#

Fr. —— Dansa på gröna backar och fält — Fr hoppa på krogen snällt
Fr. —— Systrar med hand i sidan god dag — Fr Barfota du och jag
Trumma trumslagare, mandom och kärlek och vin
Tröjdar i själen hvar enda cousine.

#

Fr. —— Älskelige Bröder bysorna ner — Fr. och basfioler fler
Fr. —— Älskeliga Systrar kjortlarna upp — Fr. Solfjädrar och salopp
Hej pimpinella med Hoglands och sött Frontignac
Hvorra mamseller, gesäller och piack.

#

2) Fr. —— Kärlekens pilar hvässas i öl — Fr. Båtsman klif på din köl
1) Fr. —— Älskelige Bröder fatta af dun — Fr. Systrar dra til pauluns
Pipan i munnen och skönheten inom din arm
Trumma trumslagare, trumma alarm

#

Fr. —— Ge Fader Berg en sup vid fiolen — Fr. Rättum så skiner solen
Fr. —— Drick nu värdinnans skål hej godtår — Fr. Lustigt vår lefnad går
Kärasse Bröder och Systrar Er har jag förant
Denna Epistel. Så amen. Trurirant.

18 25

Som synes vara ett försök till en Fastoval i Bacchanalisk Smak skrifwen
Wid Ulla Winblads öfverfart til Djurgården

V

#

Blåsen nu alla — hör böljorna svalla — åskan går — Venus skal befalla
Där Neptun rår — Simma Tritoner — och sjung Claus millioner — Fröjas lof
Svara Posstillioner — I Neptuns hof — Si Venus i sin pragt
kring hänne hålla vakt — Änglar, Delphiner, Zephirer och Paphos hela magt
Vattunymfer plaska kring — I ring :||:

#

Foglarna titta — och fiskarna spritta — i sitt rum — Gastarna de sjöta
På hafvets skum — Vädrena susa — sig böljorna bugna ner
Skyarna bli gisa — Och Solen ler — Venus på fältet är
Snäckan som hänne bär — strad med vimplar och blomster den gula hvalfen skär
En Triton med solhatt stor — nu ror :||:

#

Dån hörs från skogen — och fåglen fullmogen — blickrar nu — Göken gal i skogen
Ej mer kuku — kråka och vipa — nu näbbarna stipa — flyga snällt
Pan han har sin pipa — och blåser gällt — Hjortarna stångas, slås
Älgarna fly som blås — Glimmande, simmande Venus hon lämnar sin caros
Går in i Palæmons hall — i qvall :||:

#

Venus du täcka — fritt lämna din snäcka — vid vår strand
Lustan sku vi väcka — med glas i hand — Och mina vänner — hvar en af Er känner
Mina drag — Blåsen goda vänner — Valdthornen tag — Du Ulla Winblad kåt
Gunga i roddarbåt — Du är vår Venus Mamseller Gesäller gör din stråt
Stig i land på Paphos Ö — Min mö. :||:

#

Om Lenas parken — vår kärleks monarken — Och en kung — Djurgårn
heter manken — Stöt i Valdthornen sjung — Sjung till exempel — Om Fröjas
små lempel — som här, med en uråldrig stämpel — Och inqvist på
Sjung här om jungfru mord — Och hur en brud blef gjord — hur under valdt-
horn how spritter och kämpar på ett bord — Ulla Winblad ingen skymf —
Min nymph :||:

#

Nig nu och buga — Stig in i min stuga — dansa om — Tröjas barn ä fluga
Kom Ulla kom — Hör du ej fuset — Se värden i huset — Tåder Berg
~~Djurgårds herdinnor snäll~~ — ~~Här~~ Valdhornet och kroset — Ge Gubben färg
Djurgårds herdinna snäll — Här är Palæmons kjäll — Här ser du herder
som raglax båd morgon middag qväll — Herdar utan lamb och får — God kväll . ///:

#

Blås Musicanter för Ulla galanter och förnäm — Skära engageanter
Och diadem — pudra chignonen — och svänga robéde vonden — vid och stor
Blås i portgången — et stätligt chor — Dyrka Cupidos namn —
Öpna din varma famn — pusta och flämta och fläsa och blekna som en kamm
Hjertat klappar pulsen slår — han slår . ///:

#

Sjungom nu alla — Lät kärlek befalla — våra lif — Lät oss spelmän kalla
Til tidsfördrif — Svalkom vår tunga och låtom oss sjunga — frihets säng
Dansa gamla, unga — nu på en gång — Nymphen och friskh calas
Vällust i blod och glas — Sömniga ögon, friskt hjerta, fioler, säng och bas
Vår Epistel innebär — och lär . ///:

På Grafstenen Grafskrift öfver Capit. Schmidt, som dog af slag på en krog d. Jan. 1767

Skall stilla vandringsman och se — två stöflor i en grop
En Bacchi kjäck krogtjenare, — en kjeche vid et stop
Här ~~jord och hvinnet gifvet dig~~ domes basunen blåser opp — At du står up igen
Så tror jag visst at Hillebrand — dig ger en spark i änd Gothand

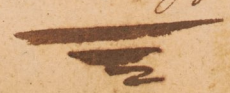

Vid Caput. Augusti von Schmidts Grafschor.

Ur vägen :/: För gamla Schmidkens bår :/: Här ligger hjelten bland de stumma
Sorgpuckor samma, mumla och brumma — kling klang :/: hej klinga och godtår

#

Fall neder :/: Du nykterhetens vän :/: Ove ej processen snygg och täcker
Se på pulkslagarn, sjelfve Skendecker — kl. kl. :/: han står på läktaren

#

Du suckar :/: Ja dödon har sitt qual :/: Blanberg han för midfloret glasen
Aldrakäraste täck är prestrafven — kl. kl. :/: Du täcka Kämpendal

#

I Choret :/: skadnar vår Prestaf :/: Nu stämmas upp musick-redskapen
Och på sin hautbois spelar nu knapen — kl. kl. :/: Kom druck vid Schmidtens graf

#

Här hvilar :/: Vår redelige Schmidt :/: Glasögon opp Herr Gubenschwager
På Basfiolen hör hur han gnager — kl. kl. :/: Sitt ställa granne, sitt

#

Bland hjeltar :/: Har Bachus mist sin man :/: Chorus i choret suckar och gråter
Nyfiedt haw spelar, mungigan ~~och~~ läter — kl. kl. druck granne hvad du kan

#

Åt läktaren :/: min Granne titta opp :/: — Där ser du Bacchus sitter lyter
Utti vår andakt en Broder, en syter — kl. kl. :/: Drickom uti vårt sorg elopp

#

Min granne :/: Vill du i Choret Topp :/: — Där får du flaskan ned ifrån locken
Kiberg har nycklarna sjelf til grafven — kl. kl. :/: Er tjenare. Lätt opp.

Turnaw

Om landstigningen vid klubben i Mälaren en höstafton 1769.

Mamsell Ulla, märk mamsell — hur vårt människen nu i qvall
Båd forsilfrar och bestrålar — grindar pålar — berg och tjäll.
Mälarns bölja lugn och klar — tyst en mängd af kölar bär
Öfver vallar — fält och vallar — sen förvillas här och där
Fyster se nu dit åt hvad jagter och sumpar
Skepparn pumpar :/: Solbränd, tyst och tvär.

Se hvad åkrar runt kring sjön — som af tusend blommors frön
Ge en väldukt runt kring stranden — och åt hauden arbetslön
Kors hvad många Bacchi kök — Ur hvar klyfta fyns en rök
Munska vinket — öfar finkel — minsta bro bär fulla ök
Wollberg flyr då dit åt, åt bryggan til vänster
Rew fått fenster :/: öpnar fader Kök

Titta dit åt, dit åt strand — ut åt sjön på vänster hand
Dit midt öfver åt det huset — där som Gusen — fyns i brand
Nej min ros, min sockerbit — dit åt där jag pekar dit
Dit åt skogen — åt den krogen — med skorstenen röd och hvit
Dit där som den torparn med Gusbret vid kullen
Står i fullen :/: — hans fruv kokar hit.

Ljusa vindar blåsen opp — hissa vimplen högt i topp
Låt nu seglen fladdra, fläkta — vi ä äkta — i vår tropp
Höv Valahornens glada ljud — Låt oss prisa vinets Gud
Wid det repet — rör på stopet — värm båd ådror blod och hud
Druck lilla min fyster, druck Wollberg i botten
Klang hör skotten :/: För vår lilla brud.

#

Lägg i land vid krogen: hvar? — Just vid dörrn gör skutan klar
Där står krogarn med sin quinna — tjenarinna — kära Jan
Tack för sist, skål, lägg i land — Ungmarks mor tar mig i hand
Sveps om kappan — jag på trappan — skrapa tofflorna i sand
Kappräckar och knyten, malbyten, canteiner
Öl och viner :/: — hämta upp från strand.

#

Seanna tappa sin rubin — nej mitt örhäng tog corcorn
Lottas muff låg i sängtäcket — och på däcket — vråbin
Pappas handskar, jag blir sjuk, — sveptes i en mangelduk
Låg på skutan — i Capitan — Bred vid Morfars pipekrok
Sötaste Bror Peter ack jämmer paraken
Låg i ducken :/: pudrad stolt och mjuk

#

Slöt ej Basfiolen kamrat — skjelp ej kvall vårt waffelfat
Bär smörbyttan under armen — smält i varmen — som sucat
Sicken torta bräad och stek — strödd med socker och canel
Med brandeller — Carameller — Och anjous til ro del
Låt oss nu bli glada och vasta en timma
Städ och stämma :/: — under sång och spel.

#

Fader höjs din skål hvar dag — när du ler så skrattar jag
Nå kom väds du fläskan satta — jag må skratta åt dit H lag
Tag vårt sällskap i ditt skygd — skänk oss af din varma bygd
Dina gåfter ge oss krafter — och förskingra köld och blygd
Men hör hur det blåser, byft segeln, fäst skupen
Tack för supen :/: Vivat Bacchi bygd!

~~Cap.~~ 67 Om sista Balgen på 4 Byttor

Movitz blåste en Concert — på 4 byttor en afton sen balen var slutan
Hvarje ton liksom en ärt — den föll så kullrig och rulla ur truten
Längst höll Bergen en harang — sen sjöng Ulla et par utaf Tiltzens duetter
Videt accompagnement — utaf två flöjter och sex clarinetter
Hör bäd' folk och så f:f:f: — Orpher hautbois, f:f:f: — Lät oss vara glada barn
och klappa sjöstrarna hvar på sitt knä

#

Mollberg satt uppå en stol — jämt med fingren han drilla och flög som hin håken
På sin stora basfiol — han spelte solo och furra med stråken
Bravo hör en fantasie — ur b moll ur g dur, en harpeggio jag tackar
Hurra hurra och hå i — vi skola dansa och slå som Polackar
Blås nu Movitz gällt f:f:f: — bravo det var snällt f:f:f:
Bravo bra bravissimo hej lät oss lefva välluftig och fällt

#

Röd om näbben som en tupp — stod nu Mov. slog tacken och stampa och ropa
Blå en air utaf Galuppi — utaf Galuppi skrek strax allihopa
Hej säd' Bergen ge oss vin — ge oss öl uti byttor hej lustigt courage
Systrar hör min violin — kom dansa polska och sjung Ett bagage
Blås nu Movitz jo f:f:f: — bra bravissimo f:f:f:
Hvem har nånsin kunnat tro at du skull födas Olympen til so

#

Ulla sjöng en tokig air — hvita bröstet det svalde och rörde halsduken
Vingmark med sin flöjtraver — han stod och smålog och rista grenaden
Bergström stod i vrån och drack — stämde quinten plängpl. satt fiolen under armen
Ulla sjöng, han ropa ach — Och slog på nymphen bundas uti barmen
Bullra intet där f:f:f: — Håll din trut nu chere f:f:f:
Lät oss höra ännu mer åh kära Vingmark blås mer flöjtraven

#

Ljungmark sjög ut accurat — som på en solfjäder när man en herde vill gripa
Som i lunden står så flat — och har i truten sin tjusgula pipa
Hatten satt uppå en sned — bruna västen var upknäpt upovagen på magen
Undan när han flöjten vred — så nicka hufvud och skäkta uppslagen
Hör nu på en chor f:/:/: — hej dacapo bror !:/:/:/
Sjungom alla nu i Chor, och låt oss fira en högtid så stor

#

Eol stormar uti skyn — Vattens faklor de fläkta det regnar och sqvalar
Neptun utur vattubryn — han kastar upp sina gastar och hvalar.
Ack hur tjusligt då den tor — där Apollo med mildhet förlustar vår öra !
Sjung Bror Ljungmark min patron — ack sjung en skål som är lustig at höra
Blås bassonen stark !:/:/:/ — vivat vår monark !:/:/:/
Skrälla Clarinettes klang vi dricka skålen med högmod och sang

42. 1mo om Fadur Movitz öfversatt til Djurgården och 2do om den dyggdrja Susanna

Was ist das? Gertrum vid roddartrappan. Undan berfilare, skoputsare, tullsnokar och matroser. Hurra lägg til stjerten på Ökarman. Trumf i bordet. Tjg käring. Svafvelstickor här 6 knippor för en hvitten. Trumf i bordet. Bstyfver hatter jag. Caraije du gamla granadeur. Vänd upp och ner på bör-foten. Kallerbytta med Madamen i skyddet. Citronerna på duken och sjunnräken på taket, och Holländaren på kistan. Ute vagen kolgubbar Svattenskor och myskkäringar. Gor intet af med Nyländningen med

Judna Kringlorna om halsen. Gitar. Sag mig til. Klipp fram Mo-
vitz med Basfiolen. Makar Er Sillpackare, Vagar pojker. Nurenbergare
Skräddare och Jogelsängare. Stig undan Herr Upsyningsman eller Ner-
Syningsman eller hvad du är för en Grofhuggare. Hjelp opp Blinda Gub-
ben med linan. Skuffas tagorn. Slår på Trolen. Klipp fram den Guld-
smidda herren med hjörnarna som dansa polska. Si locken ampajo.
Susanna miden markatta på axeln och en fäckpipa i munn. Trumla
trumslagare harlequin dansar och slår benet i vädret. Triskt up Gossar
bollnen ur kannan. Trumf i bordet. Ta fast hufven. Greftens Cakej
sätter 8 skyfver i potten. 8 skyfver för Jungfrun. 2 st. för husaren.
Trumf i klöfver. Där kommer Movitz. 8 och 8 gör mej 16, 4 därtill så har
jag 17. mera klöfver. 6 och 6 är 12. Åt dig opp hjerter frun. Ja du
har vunnit. kors du fer ut Movitz. Nog känner jag igen peruken han
har lånt skoflickarens peruk som bor midt emot Wismar i kolmätar
gränden. Lustigt. Basfiolin på ryggen. Tulpan på hatten. Valdt
horneto under armen och bockelsen i fickan. Stig i båten. Hvad säjer
den där guldsmidda äppelgyken med markattan på axeln. Le diable
il jouë sur violon, oui, par dessus l'épaule, comme les Suisse porte le
hallebarde. Nu tar han til valdthorneh prich. pr. pr. prat. Ach tu
himmer taifel: Er verschehlt sich auf den musik, wie ein kuch
auf den mittag. Movitz bruder, wollst du was kirschen haben?
Stiger i båten Susanna. akta kattkorgen. Hoppa ner lilla fyssen
med klippings handskarna och fickkaspen. hvar har hon varit? borta
och manglat. Hållut, hållut, hållut. hvart bär det. åt hvarfvet!
Le diable oh que non. Dit juslement. hvor jacht peger, hvor
then lille meatsch, then soldat med gueu Grexerne sitter i packen und peschtaller;
kjol,

Now, Now, now, now ce n'est pas richtich na° Djurgården — oui Djurgården ti oui per Djefla besitta. Mäsker Nilses — gantz richtich. Huta åt krögarn pa° bryggan, där far han och skäller pa° musicanten — ah il a peur d'être batta frijon, canaille, hundsfott, Canaille — Mäsken Nilses — Oui que le Diable l'emporte — hur hänger det i hop — excusirine mich — das ist alles lapperey, Er sagh nur der kläger, dass er offtmahls seine bezahlung gefodert und dass er der andere nicht geachtet hat, sondern ihm allez zeit mit schmähworten begegnet ist — hurra, fot i Waldhornet — Susanna sjungen, vädrena spela, böjorna gunga, skjut ut.

Holta skad f:f:f: &cc se arket 4.

Vagorna gläns och glittra, de svalkande dunigarna förnöja — kostar det pa° Movitz? — Gudtar! men se vid stranden snedt öfver. Si hvad blå° gula och gröna bilder som timra i skuggan af den upp och nedvända mörkbruna & köhlen; hamrarna knacka sa° tätt — Märker du åt höger en Grekisk Tempel-bygnad pa° en höjd, och nedan för i vattubrynet, si hvad för en skog af gungande masken med fladdrande vimplar. Solen bäddar, klockorna klänka, trummorna dundra, fanorna fläkta, pikarna glimma; klockspelaren bedtar och klämtar. — kosken uv boutelgen — Movitz kastar hatten och peruken i böjorna och bedicker hela verldens språk — klang i hornen — Hvila pa° årarna — sjung. Hvad jag ser f:f:f: &c se arket 4. p 32

Hurra, Courage, bagage, God dag bröder, fricht i flaskan — Undan med damspelet du bekbyra, med din långa Holländska pipa där, du skall bli damjan — slå i och sup mej til — Hivv! det blixtrar ur Carell gluggarna. Peter Svarson kommer ifrån Bourdeaux — Han ligger i Cattegat, Canaille — Gutår, han kommer ifrån Dantzig bi de wind — ja haw kommer ifrån Dantzig jag det gören — Ser du röa flaggan — blå å hon — åw en sup Godtår — hon ä röö säjer jag — hon ä grön säjer jag — hurra, hurra hurra — stryk på violerna — akta fönstrena — hej flickor — swinga med hattarna — fa hit öfwrpet — klinga och dricka — Gutår Fader Berg — det ska vara Peter Svarsons skål, hej jan — toppsegelets skål — Jag har den äran at dricka toppsegelets skål — hej tocka tolfpunningar — hurra, hurra, hurra nu få vi vin och Dantziger dopplebier, flaskor med silfver-tulpaner i kanterne och gullbrännvin — stryk på violerna — stöt i trumpeterna — bjud opp och dansa — dansa Edra papegojor — blå. Edra tornduvflar.

f:f: Båtsman tag nu din lufva — lugga din strufva — och i min lufva
Dansa med din nymph — gör hänne ingen skymf.

f:f: Kuttra du lilla dufva — sy har du snufva — lyfta din lufva
Ma petite bergere — du utan näsa är
Fy sjuksand ni jag tackar — hör valdthornet — hur det backar
Hör du nymph med hvita klackar — med corsett och girandoller
Jag blir kär — Burdus ditt bröst begär.

Fröa i helvete, Sjögren kan du bli kär i ett troll med ett foart flanells-kjol, et par röda boudes-de-nuit, och en barbent fot med en utfliken brinn-pbauts-toffel? — Sjögren — Fa — hör du Sjögren, hvad tycker du om

hänne med dammast – kjolen och calmuiks lifstycket? kon jou stå bar-
fota där och skrifvar på bas ficken? – hör du inket Sjögren – werda –
hvem ä de? – hej där kommer en tysk – de ä en Italienare ä de ++ med
de 12 Apostlar på ryggen – hvad kostar kung David til häst med löpare
framför sig? – acht schtiber – Ja mej sjutasand alla ä di fraü Bour-
deaux – gutår – hej flicker – gu dag herre – gutår herre – Dolce vino
della pace – hej haw lycker ow calase – aü en sup – l'ira di Dio arri-
vera tanhoffs à questa citta' – sup din fitta – Si på Dansken hur haw
svänger sej – ratsch fallill sup eller ska vi banke dig, blir du bange!
I ogiemands horer I rumpevoricker, ær det ingen skam i jer? Jer
I raabe saadann udi Bormæsterens gade. Fanden selv maae logere
paa Raadhuset. Gebjörna mot – hej blås i trompeterna – God
dam you how do yow do – machen sie mir keine schpassen nicht –
Pala vina ja olta "tänna" hurra – blås i trompeterna

I: Lät nu musiken skralla – nympherna prala – stjernorna skralla
kring det hvälfda blå – Lät nu trompeten ga: tr:

I: Dansa bort klack och sala – alting vi tala – lät oss afmala
Trojas lifsbehag – Och lydom hännes lag
Sjungom bröder sjung min visa – Kärlek skal mitt hjerta spisa
Verldsbekymret til en lisa – Sjungom sysstrar nu med brödren
Gör som jag – Och drick båd' natt och dag.

Impromtu

Vid Sofvens blixt och dån, som skräck och sasa spridd,
Då under stormars ras han kastar och han slår,
Maw såg en skränd poet tätt vid sin skönas sida.
Tänkt kyssa hännes hand och läsa Soder vår.
Tast dödew den är svår, när hjertat söderbrister
Han trott sig lycklig dö i Cephis lacka famn,
Förutan Medicus och utan Communister,
Blott at how vid des graf med tårar nämt hans namn.

Impromtu

Tänk huru Bacchus han skrattar,
När han får flaskorna se,
Och jägorna skramla med trattar
Och korkarna öpnade bli.
Han tossar så nöjd på sin sticka
Af vällust Gubben är stind
Men herre gör väl min flicka?
Hon skrufvar sjelf korkarna in.

#

1 Magistraten uti Telje siker
#Ab vid Riksdag vinna sa° justice
Hvarje Rådman uti Staden skriker
Klagar öfver prejudice
Man kan tänka saken är ock sa° viglig
Magistraten plikdig
Ab gen contra-plan
Man bor ej ab saken lätt afstamman
Rådstun nu förbannan
Hvarje galt i stan:

#

Saken var den: när rätten skulle sitta
I enganska täm ock stång questron
Kolven jugga fram vid bordet titta
Satte sig vid gruns sans sazon
Preses steg strax up, complimenten
Sade intet mera
Än gack bort din Jan
Uej sad° juggan, jag har saken sa° bedisput
Ab jag äfven blifvit
Rådman här i stan.

54 Moritz, mitt hjerta blöder
Moritz, Moritz, jag fett din fästmö kall och döder
Grymt jag hör hur Bacchi bröder
Med gråt beströma skyn
En vrider sina händer
En sitt hufvud bort han vänder
Och en annan suckar säuder
Då fraü de glada läuder
Hon gömes för vår syn

Sörj Skål Bacchi män och gremmor
Charlotte Charlotte bland Svoja vackra Gemarremmor
Si en afund för Gudinnor
Gjort Moritz stiket snärd
Des ögon ed och lågå
Hänmis sagring och förnågå
Då hon sig på fältet vågå
Under Cupidos bågå
Var Gudars öfyn värd

#

Som i den klara bölja
Du ser Du ser den ostra fisken sig fördölja
Och Zephirons hvitsiar följa
Med ryckning upp och ned
Så din Charlotte min fröjde
När how til din bädd anlände
Som en fisk how gerna sig vände
Nymphen en ryckning gaf —
Jag hunger inhet mer.

#

Och! för hvar gång jag skåda
Charlotte, Charlotte hos fabriqueuren, vid näck och låda
Då hvar löverlug how bebåda
Hvar talen skulle stå
Mig lyckas jag ser Charlotta
Med två nystan i en grotta
Vid härfvel stå och snälla
Vips öpnas Plutos grotta
Och ✻ Nymphen hunken lå

#

Lät fran dig sju försvinna
Moritz Moritz hvar skynd ut af dig älskarinna
Lät nu dina tårar rinna
Och ställ sjelv i vrån
Fly Bror, fly Erojas skara
Och din frihet ännu förvara
2 Du för du på krogen vara
1 Förr du sjuder i en svara
Nu är du för mig lov.

60 Tader Bergström stäm up och klinga
Öpna kråset för bröst och bringa
Vi skall dansa och vi skall springa
I det glada hus
Lät oss ge våra sjuå Mamsseller
Sviskon strufvor och carameller
Pimpinella och mussateller
Uber glas och krus
Vi å vana at dem hantera
Och med glasen i hand hofvera

Fader Bergstrom nu quintillera
Under sus och dus
Hvem är den där flickan
Med sin rosenröda kropp och kjol
Hvar är nu den brickan
Som han bar i fjol
Korgen med citroner
Strycker nu ej mera hämnes arm
Nu ibland Baccanar
Dansar han sig varm
Med solfjädern han bröstet fläktar
Nigen djupt och sig anfäktar
Äter mollen och dricker veckar
Under psalmers larm.

Sätt valhornet nu utåt gatan — Vinka opp den förklädda Satan
Den bemanklade Leucathan — Som bär herde namn
Tu i gränd där får han och lunar — Upp å valdhorn och jungfrur bunar
Breder kappan på plank och murar — Söker Paphos hamn

fattas 4 rader

Lät oss alla bulbra — Tagom alla nu i ring i ring
Lät Magistern bulbra — Det gör ingenting
Lät oss vara glada — Ty vet gör som prästen kör dem ut
De gör mera skada — Än bäd' eld och brut
Paulus himlar och han drömmer — Nästa söndag han mig förlömmer
Som min Svi så högt bevämmer — Och vet dö i des famn.

79 Elegie vid Corpr. Bomans Graf

Aldrigen Iris på dessa bleka fält — minsta blomma plockat
Til vällukt i sin herdes tält — Och dessa löfträn vid dagens gifva rand
Aldrig foglen lockat — Til Floras fest från Almens strand
Aldrig hördes lärkan ränsin spela — för at kurtiserad svans qual fördela
Som i ro :|:— midt bland dödens pilar byggt sitt bo.

#

Kring denna rymd hvad qual och sorglig syn — Svarta kors och grafvar
Fördunkla templets toppe i skyn — Än på enspå en planka marmorsten
kringlor, hjul och glafvar — bepryda våra fäders ben
Trädens glesa stammar sorgligt kasta, — at de gula löfven kring sig
Minsta blad :|:— döljer i sitt skygd en hvilostad.

#

Templet der hördar uppå en sandig mo — Inom gyldne gallers
Förnäma skuggor sammanbo — Hjertat til rysning och örat til harm
Ned från Tofvens fallen — et kordöns brak vid klockors larm
I det djupa Cyclopen viggen svaflar — harhan en gång förtat templets
Nu des pragt :|:— Morgonrodnans afbild sammanbragt.

#

Blunda och sucka, vrid dina händer hop — här står Bomans kista
Bland gräterskor med glas och flopp — hon mid mjölkbyttan snyftar
Och vil liksom bricka — i tårars öfverflöd för dig
Hon är enka til den kappre bussen — men deandra äro hela skjussen
Mångelskor :|:— henne bäd på Söder och på Norr.

#

Kom låt oss sjunga hvar en sin sorgepsalm — Movitz, om du orkar,
Förskingra hjertats ångst och qualm — Knäpp upp å din harpa för denna
{Bonaus mor
Som sitt öga torkar o — och dammar sina svarta skor
Ney flick upp buteljen bjud vår gumma — Skål Madam. Ö drycka
(hjenarinna
Slå i mer :ff: — Ach Min Bonan jag dig aldrig ser.

#

Tack du min Bonan, tack för hvar en enda dag — Båd då du
(mig klappa
Och då du gav mig hugg och slag — nå denna hatten min solhatt
blifva skall
Och denna gardeskappa — blir min mantille i alla fall
Bonans enka hål nu opp at gråta — Bom, lät Movitz bj-
gifva harpa låta
Glöm ditt qual :ff: — t en fältbåtk väj en ny Corpral

Skål

Wel. Molberg Ha Ha

Kärlek och Bacchus helgen als min skål — Bägge sku firas af ungdom och ålder
En ger jag hjertat den andra min bål — Ty Bacchus ger åfvrid Herolder
Tembra års flicka och fulter pocal — Är hvad i verlden hälst mig behagar
Ach! hvad jag onskar uti mina dagar — Hos Venus blir Fändrik, hos Bacchus
Corpral.

---

(5) Fr. Fredmans Ep. til Bröderne och Systrarne på Thermopolium 97

Kära Bröder, Systrar och vänner — Se Jacob Berg han skrufvar och spänner
Strängarna på fiolen och stråken han tar i hand
Ögat är förbi, näsan är klufven — Se hur han står och spottar på skrufven
Ölkannan står på golfvet — nu knäpper han litet grand.
Fr. ropar i noten — Fr. stampar med foten — Fr. han sig förvillar drillar ibland
Kära Bröder ~~alltid honett~~ dansa på tå — Hatten i hand och handskarna på
Se på Jungfru Lona — röda band i skona — nya strumpor himmelsblå

#

Se Görgen Puckel fäktar med hatten — Pipan i mund och bränvin som vatten
Dricker han och gör fakter — med hufvudet hand och fot
Gulgula rock och slufva duriner — Fått uti nacken hvipiskan hänger
Ryggen i 100 bugter — och kindbenen stå som klot
Fr. grinar mot solen — Fr. härmar fiolen — pipan han stoppar hoppar emot
Kära Systrar alltid honett — Bröderna dansa jämte menuett
Hela natten fulla — rak i lifvet Ulla — gif nu hand åt backen rätt

#

Se hvem är det i kappa rock så nätter — med gula byxor, hvita stöflettar
Som dansar nu med Lotta — den där som har röd peruk!
Tag mig 7000 se två i flocken — Sydda manschetter, snören på rocken
Drick Jac. Berg och spotta — Tre svagdrickar gör mig sjuk
Fr. kruset skall rinna — Fr. huset skall brinna — ingen skall klänka, skänka uti kruk
Kära Syst. tagen i ring — dansa och fäkta, tumla och språng
Är du blind och döfver — Spelman ger nu öfver — raglar med fiolen kring.

#

Hej mina flickor tysten pa° kjolen — dansa och jäkta här Bas fiolen
Ge Fader Berg consonium — och hoglands med gröna blan
Säj F. Berg ach säj hvad how heter — hon där vid skänken vindögd och feter
Gumman pa° Thermopolium — hon är det ja ta mig faw
Fr. bumpen och blinden — Fr. gumpen är blinden — hals fräs min gumma
brumm dulcian
Kärasle systrar här är behag — här är musik och flickor hvar dag
Här är Bacchus buden — här är Karleksguden — här är alting här är jag.

<u>Rörande Movitz kägelspel hos Taggens vid Hammarby en</u>
<u>sommar afton 1773.</u>

#

71 Sa° ser han ut midt bland de strålar — solen spridex i sin nedergång
Dufven och lång — håret med nålar
Bär en hatt både tvind och ~~ling~~ twång —— Som mid cordon
Glimmar och prålar — mellan klotets mörka språng

#

Räcken är blå, opslagen hvita — halsen bär svart Pindel af taft
Tafängt mid kraft — skjortan från stifta — Den är bykt i Bauchi saft
Sa° vad han haft — kimrök och krita — Til mousiacker och föroelskaft

#

Stundom hans bild skymes af de ekar — som pa° gata kring kägelbanan sta°
Stängd i enra° — står han och pekar — midt bland dem som kägler sla°
Stiger pa° ta° — grälar och neker — at i slaget ramla tva° .

#

Pipan i munn, stolen vid soten — hatten bakfram. Mollberg du har rätt
Vik din manchette — vältra fram kloten — sedan maka käglorna tätt
Klotet gick rätt — Skål hela roten — Som nu svärmar på vår slätt

Vädret är lugnt skyarna simma — Blick och norrsken lysa vatnets plan
Stolt och alltan börja at glima — Månen försilfrar kägelban
Stäm dulcian — gyckla en timma — för Diana Mars och Pan.

Kring dessa plank, grindar och murar — Echo suckar vid din sång och tal
Hvar näktergal hyssnar och lurar — på din flöjt med öma qual
Vid din cymbal — gygor och kjurar — para sig i äng och dal

Mollberg Godtar hör näktergalen — Långt kring Nacka, lyss åt Hammarby
Än högt i sky — än ner i dalen — bröstar han ditt qual och gny
Sången är ny — sjung vid pocalen — Floras lof med brusig hy

Under vår Ek tänd du din pipa — Grälla fritt i spelet — kring en hvar
Röken så klar ur din mensgipa — bort i luften hvirflar sår
Men bäst min kär — flaskan vid gripa — sig ett duggregn sammandrar

Under ett skjul bröderna krypa — mellan flaskor och utbrända ljus
Hatt och karpus — glänsa och droppa — klotet gömt i slaffk och grus
Ur en caisus — somliga nypa — Andra slås om tomma krus

Men bäst ett moln sprider sin våta — sjuns regnbågen med ett gyldne prål
Strax nya mål — Bröderna utmäta — Under blixt af blanka stål
Tolf kring en bål — skratta och bråta — Och två kyssas vid en skål

#

Skål, deh vaw bouw. Mollberg slog ätta— Bouw för Vingmark ha mig den och den
Två fölk igen— kom skuw vi måtta— Udda om två halfstop äw
Bouw kära vän— när dw vil måtta— Ögat blott på hörnan spaüw

#

Huw så? hwa ha? fölk inte båda?— hörnan fölk 5 supar håller jag
Bouw i hvart slag— bouw ut af våda— Ölet gör hvark sena svag
klang i vårt lag,— Bacchus skal råda Mollberg sjung tit Gusan dag

#

Flickornas skål milda och tvära— Skål för den souw ingen maka fått
Om de förmått oss at besvära ——— Skål för dem det gjorde godt
Slutom vår pott— Bacchus til ära— De ha krans kring hjessan fått

153. Hör klockorna med ängsligt dån— nu ringa för en Bacchi son
För gamle Lundholm där i vrån— Af döden upsluken
Se ordens-peruken ——— Se stjernan på'n.

#

Hör klockorna vid dödsens knell ——— Se Riddaren uti sin mull
Sof gamle Lundholm sof lull lull ——— Om nånsin din maka
Skull' kyst på din hakka— Hon blifvit full

#

Din morgon-sol brann sällan klar— Din middag blott en skymning var
Och nästan aftonrodnan bar ——— Så rödlätt och trinder
Af rödblå kinder ——— Hon skugga bar

#

Så slå din kammardörr i lås— Se Riddaren med kors och krås
*Af bockhörs lock peruk, gu nås!— #Til grafven man föres
Tag i Commendeurer— Trumpetare blås

*Din Ordens kyga kors och krås
†I jorden mullnar och förgås
Din kistar utan rörer

V

#

Borth öden grind uti en skog — et litet gammalt tempel stod
Dit hvarje man med längtan drog — Det hade två° fenster
Och dörren til vänster — Och hette krog

#

Ett Tempel utan torn gunås.' — En gammal dörr förutan lås
Ej minsta bok där kunde fås — Församlingen svara
Och psalmen var hvara — Och Choret et bås

#

En Syndare där i sin nöd — Ej nånsin bad om dagligt bröd
Ej heller om sin sälla död — I skjortan stod prästen
På tröskeln låg gästen — Så° rosende röd

1784

Gubben Noach :/: var en hederesman — när han gick ur arken
Plantera han på° marken — mycket vin :/: ja detta gjorde han

#

Noach rådde :/: ur sin gamla ark — köpte sig boutelger
Sådana man säljer — För at dricka :/: på° vår nya park'

#

Han väl visste :/: hvad en mänska var — Torstig af naturen
Som de andra djuren — Där för han :/: ock vin planterat hade

#

Gumman Noach :/: var en hederesfru — hon gaf man sin dricka
Tick jag sådan flicka — Gifte jag mig :/: just på° stunden nu

#

Akbuig sad' hon :/: kära Far nå° nå° — Sätt ifrån dig krouset
Hej det ena ruset — på° det andra :/: lät hon gubben få°

Gubben Noach :|: Drukk egna hår — Pipskägg, hakan tröndex
Rosenröda kinder — Drack i bottew :|: Hurra och godtår

2 Inga skälar :|: gjorde da° besvär — Da° var ej den lärarn
Jag skal ha den ärow — Nej i bottew :|: — Drack man ur sa° hår

1 Da° var lustigt :|: på° vår gröna jord — Man fick väl til bästa
Ingen törstig nästa — Satt och klängde :|: vid et dukadt bord.

1 Allt förvandlas, allt går omkull :|: — Gubben Moses han hvilar trötter
Aron kaller om sina fötter — Drickom grafött på° deras mull :|:

2 Gubben Moses det var en kar :|: — Trots så bitter som nån i Sverge
Han slog laflorna uti berge — Säj mig da° om han nykter var :|:

3 Gubben Moses för 1000 år :|: — Han slog kappert som man fått höra
En Egyptiker man vidöra — Så han lumla, men drick, godtråd :|:

4 Gubben Moses en präst med horn :|: — Lefde hvertigt, ju kappa svängde
Dog dock ärligt och sig ej hängde — Som en amm för en tunna korn :|:

5 Konung Pharao stod sig slätt :|: — Intet branwin i kunga huset
Ehjer Moses nog uti knuset — Hade glönt både lag och rätt :|:

6 Gubben Aron han var sa° där :|: — Men han gjorde dock bäst miracler
Bakom skärmen i tabernacler — Där han snutta och drack sa° hår :|:

7 Gubben Aron ock därför fick :|: — Sig en bjälra just bak i nacken
kling jad den när han föll i backen — Gubbar klinga och drick och drick

dansp

9. Men vi leefwa i annan tid :|:— Andra hjertan och andra tankar
Hurra lustigt lön kruus och ankar — Lät oss dricka, det blir därvid :|:

2:de och 10:de Verf. se pag. 54.

1 2 Tacka vil jag Joachims fru — Skul för hvar dygdiger maka
Lät oss smaka :|:— denna saften nu — klinga med glasen lät oss sjunga i chor
Gosse flicka gubbe och mor — Lät oss sjunga :|: Skålen är så stor.

3 Joachim var för riker sprord — kunde hantera sin nästa — Ge til bästa :|:
Vid et dukadt bord — Fruen uti huset vann så mycket behag
Hungriga friare hvar endaste dag — Hurra gubbar :|: i så lustigt tag

1 Joachim uti Babylonien — Hade en hustru Susanna — Tiin var kunna :|:
Skät för des person — Joachim var en genom ärliger man
Frun lika ärliger ocksa som han — Fru Susanna :|: många hjertan vann

4 Kärasse bröder hör nu da på — Hvad den fruen mände hända — Två upbända :|:
Kring om hänne gå — Gubbarne flåsa, kryssa tyst om hvarann
Skönheten saus just där kärleken brann — Fru Susanna :|: togen var sin man

Joachims trägård var med maner — Lusthus, tapeter af siden
Middagstiden :|: Gick Susanna ner — Ekar och lindar vindbom en damm
Sköna Susanna hon plaska och famm — När hon plaska :|: skymta tiljor ~~hon~~ fram.

Ner uti blomstergården nu — Gingo allena två bofvar — Slogo lofvar :|:
Kring vår lilla fru — Hej sade bofven til den andra så slum
Hej det är middag kom låt oss gå hem — två Canailler :|: i hvar enda famn

#

Väl förstår man gubbarna nog — hvad de hade i sinne — hvita linne :/:
Ögat lätt bedrog — Ögat drog hjertat, men Susanna drog allt
Lås var för porten, det var så° befalt — Hvera gubbar :/: Blodet blifver kallt

#

Så° var saken sakman hang — Himlen Susanna belöna — Hvad de Sköna :/:
Har hon dubbel rang — Klinga med glasen lät oss les väl
Vackra sma° hjertan uti laukar och sjal — Lät oss dricka :/: utan larm och grä

Ahasverus var så° mägtig, — med en Perfisk krona prägtig
Ja, hans riken voro, drick kära du — hundra tjugu sju
Ahasverus satt så° guldgul och sur — Som et Lejon i en jungfrubur
Vällust var hans ära — Lät oss nu förtära — Och vår flaska löna uv.

#

Slottet fullt af härligheter — Och skarlakan til tapeten
Bänkar voro där af bara gull — aj aj aj lull lull
Skrytet talas nu uti Susan var — jämt et hundra ättatio dar
Kungen sjelf tracktera — Lät oss dricka mera — Lät oss dricka klinga par om par

#

Ahasveri bord det prålar — Vin bars fram i gyldne skålar
Spike skinka, härlig sommarmat — låg på° silfverfat
Liksom hos vår Konung plägar ske — sick Landshöfdinge och Öfverste
Vid hans tafel spisa — Sjungom nu vår visa — Lät oss vänligt hjerta ge

#

Man ser af de helga skrifter — Ahasverus han var gifter
Drottning Vasthi hette han gemål — Lickom hennes skål
Häunes Majestät i Persien — bröt mot kungen som sin ägta vän
Vär han ville leka — börja hon at neka — Mången gumma gör så° än

#

Kungen uppå sjunde dagen — utaf vin och kärlek tagen
Skickar sina två Camrerar — at sin drottning be
Gud nåden som när han flickan ser — Ej går sjelf men skickar sin Camrer
Den är at beklaga — Lät oss glasen taga — Lät oss dricka mer och mer

#

Drottning Vasthi vil ej lyda — Lät en annn sin krona pryda
Pigan Esther fick en gyldne skrud — Blef en kungabrud
Hon had en cousin Mardochai — Judar äro skälmar vara vi
Skål för gamla Juden — Skål för unga bruden — Skål för hela societ

#

Juden satt vid kungens trappa — släpte flickor in som klappa
Lagom sysla för en Jude nog — Fumyfrubar och krog
Två Camrerare vid dörren stå — hviska at de skulle kungen slå
Saken sig förvärrar — och de gode herrar — blefve hängde både två

#

Hör nu på hur Drottning Esther — bjöd til måltids många gäster
Sjelf hans excellence herr Haman kom — Gubbar dricken om
Ahasverus drack och Esther gret — Skönhet gör i veraden stor förtret
Haman med duviner — sig i galgen svänger — pussig, stinder, blå och set

#

Ahasverus ful och bister — Såg sin premier-minister
En galge 50 alnar hög — Såj mig om jag lög
Juden sen som kungens bästa vän — svängde sig i purpurmanteln
Med en gyldne krona — vacker husfrudbona — Lät oss dricka, drick, ja men

#

Si så ser man verldens snara — högheb ofta står i fara
Lyckans tempel är en hiskelig brant — är det icke sant
Stolte Haman rep och mösa bär — Judan husfrudbonad gör besvär
Ahasver i lära — dricka och förlära — Är det bästa jag begär

~~Fält~~marche ~~för~~ vid Artilleriets monstring på Kongl. Stalls borggård år 1778.

Knekt vörda din ~~kung~~ konung och för hans person
Blodfärja din värja och tänd din canon
Gör öppning och skuta — låt bomberna skjuta
Och trummorna dundra förskräckelsens ton
Mot ~~gnagande~~ gapande döden, mot blodiga svärd
Mot brinnande kulor i snabbaste färd
Var tapper besinna — at Fredens gudinna
Står prydd med din lager vid Konungens tron
Gif akt Bataillon — Bryt opp divisionen
Med lunten i brand — och värjan i hand
Du Gustafs Soldat — Ga° på° desperat
Marchera och slå° — och skjut och ga° på°
I döden du segrar ändå° — ga° på°.

(N. 1ste och sista versarne se pag. 54.)

52 Ulla krögarn ropar — tag ditt lennstop på° hyllan och spring
Tåfängt at du ropar — och strör granris på° tröskeln omkring
Fäll förkla" spring — Gefwinnt din lilla fjolla
Hör Movitz stämmer likt Colla — Struntar det är ingenting.

Ysch barn lät oss höra — kors så hvad luftspräng och drill och cadence
~~Tag~~ Klang plang spänn ditt öra — Drick och lysna bort all resonance
Nu en cadence — Skönt Movitz, skönt det låter
Hit bränvin elljest jag gråter — Ge oss en sup pomerans

#

Ysch hör hur det klingar — Snyt dig Moritz Hjelp Gud nu han nös
Strängen hur han tvingar — Fingret drillar pa° quinten hett lös
Hjelp gud, nu han nös — Det kostar pa° Canaillen
Tänk om du vor i Seraillen — Bror Moritz hvar nymph da° frös

#

Ulla kerjarn skriker — Se den oxen sa° gödder och flink
Brusig röd och riker — Med lifstycke af rödt cademinkt
Spring Ulla flink — Lät Moritz dig ej hindra
Men Ullas ögon lindra — Och Moritz fick en vink

Ode öfver Boutelgen

Flicka tag boutelgen hit — Jag är sönnig matt och flagen
Jag har ingen appetit — värk i hufvud hals och magen
Hjertat sucker kyssa rop — blod och ådror i mig gäsa
Lät mig sa° awisan läsa. — Och af gammalt franskt et stop

#

Det var skönt och styrka kan — Skål min vän jag har den ännu
Detta glaset i mig rann — Och förnöjde min begärlan
Nu ma° pipan värkan ge — kyparn händ pa° och stoppa
Ur boutelgen skal hvar droppa — Innan klockan slagit tre

#

Ja boutelgj til din prakt — dig at hedra och upphöja
Tar min Skaldemö i akt — och vil sig sa° gärna nöja
Drick min Clio, lilla mö — Sup och klunka med poeten
Tänk från den fiffligheten — Sku vit skiljas fly och dö

#

Hatten på och ryggen rak — Hand i sidan, mod i sinne
Hjärtan hyf och tungan spak — Röda bubblor uti skinne'
Benen uti ständig strid — Hjertat i sin hela galla
Dis kom jag börjar falla — Käns du nu din frände vid.

#

Nu är jag dock nöjd och fri — Min boutelje han mig lisar
Verlden och des slafveri — Som en lek boutelgen visar
När jag den til munnen för — Kan jag glömma alla öden
Och vet intet utaf döden — Förrn den stunden då jag dör

#

Nu jag lutar mig i kull — Och min mund den jäspar bröder
Nu jag slumrar litet full — Och blir het om mina fötter
Nu min hals är hyf och sjel — Nu min tunga likson korkar
Och hur härligt klinga korkar — När de springa i sitt sjel

#

Jag har alt til öfverflöd — När jag har en rock och kanna
Hela skor och bränvins-bröd — Och en rosenfärgad panna
Och om lyckan slöja vil — Önskar jag en ting tilbaka
At hon skänkar mig en maka — Som mig arme dricken til

#

Huru sött det skulle bli — at boutelgen se lofvera
Under Astrids fröjde-skri — Skull han i vårt hus regera
Fuhrmans fick en ärestod — Bacchus en, Cupido tränne
Knäpp nu opp mitt halsdukspänne — Jag skal bli en vin-marod

#

Skål du hela Christenhet — Turk och Päfve, vild och Neger
Verlden och des bitterhet — Glaset är min sköld och segen
Skål min ovän och vän — Jag är nöjd, Boutelje bida
Jag vil krans åt Bacchus vrida — Och hans ära sjunga än.

Bondvisa N:3 ej af Bellman.

Å aller glömmer ja när ja skull fara hjem
Rägne sto från himilen som jen rem
Bruna märra för kjärra ho sjöga å tåga
Å markjen va lörtug å jeg som jett sjem

#

Å rätt som ja satt æ skull koxa täll mån
Så damp ja af kjärra Herr Jejs Guss Sån
Å aller kun likje fått ärfoa Guss rikje
Om jag dött i dikje; hä va ingja vån

#

Å ja fumla å lumla i dikje kring
Så ja mumla å grumla så lik jett svin
Ja hänkte resa up näsa, men hvarkjen markjen
Ell jöla ell sola va som ickje gick ikring

#

Masäckjen i träckjen kom väl täll pass
Som Näckjen i träckjen ha gjört calas
Mä skator å galtar, pankakor å paltar
Osskantar å vantar strök åt mä jen hash

#

1 { På krogjen så tragjen ja sen to rum
Ropte Anna mä kanna å dro täll munn
Ja hänkte luta å muta supen i strupen
Ty musten gör lusten i bond å i hund

#

4 { Käre väänner, nu ränner ja runter om
Å ja fiker å skricker kom Brunta kom
Nu was anders ta fanders med kaggjen å raggjen
Å flickjan med sjickjan i fullan fyrsprång

2 { Min armen mot karmen på stolen log
Å karmen i barmen jag dåsa å log
Och skröj öfver vanen, i bojco för resten
Så fanders alarm vatt i hvarje karm

3 { Vå" Logjen sa° banat ja fått mörra lått
i Tall skogjen sa° fålan vått näckjen sjalf
å pyskja ja nyste när jag skull hä quiskat
To näckjen bort käppjen. a° sa° bar ha" tått.

80 Fredmans Epistel ang^de ~~Balen på Grönå Lund~~

So Mollberg med svart rock och flor — med racanduans handskar och bockskins skor
Med lurfigt hår svart som en mor — Hans sorg är stor Bror Moritz Bror
Hans sorg är stor + Hans sorg är öm och stor Bror Bror
Betrakta hur han modfält står — Drar upp hvita näsduken vid hvar tår
Med handen sig för bröstet slår — Hans ångst godtar är öm och svår
Hans ångst godtar + Hans ångst blir är grau är svär svår
Men Clotho med sin sax — hon klipper som et ax
Vår svaga lifstråd af — Blott en hand — fall med sand
Döljer nu en fordom Trojas vackra staf
En ~~stans~~ sträng Dessal i sitt qvalm i sitt qvaf.

Men ach vår enkling sa° bestört — han häller förögat sitt räckeskört
Han slöjar finkel, svettas svet — Ach oerhördt, han hus förstördt
Ach oerhördt, hans hus förstördt, förstördt, förstördt
För krogdörrn dubbelt tås min väg — tilbultad och med bomar och spikad sen
Bror sen du skyther sen du den — Guldbägaren ej finns igen
Guldbägaren den finns ej mera den men men
Men Clotho med sin sax &cc.

#

Sa° sätt dig ned vid denna graf — du Nymph i din bränad pa° lustans haf
Betänk en blomma bröts nu af — Som vällust gaf Magnat och slaf
Hon vällust gaf till hon af dödens staf bröt af
Ja detta stoft som krampas här — En bild af Mor Maja det innebär
Som leta Systrar med besvär — båd här och där hvardags och när
hon såg ju kär i Astreids sma° besvär twär twär

Men Clotho &cc

#

Bind en bouquet af Sippor blå° — Bryt de narcissor kring grafven sta°
Jasmin, Löfkojor, sen ha°ha°! — Sa° skäuk dem da° åt Mollberg ~~da°~~ na°
Åt Mollberg da° — Som Suckar i sin vra°, ha°ha°!
Och Mollberg gråt dem vän ej mer — desp stoft ren i blomsten en vällukt ger
Tag din bouquet och sätt dig ner — Drick et quarter dem skå° jag ber
Drick et quarter — Lät se om munnen ler mer mer

Men Clotho &cc

70 Alting är riktigt clarerad och gjordt — Betsla din Brunte och stoppa din pipa
Smörj dina stöflor, jadem har jag jag smort — Töja ditt remtyg och sporrarna slipa
Kan du begripa hvarthän du skal fara? — Nej det begriper jag intet min Bror
Fo du skal ut i galopp och förklara — Verlden en nyhet och hälsa från Mor
Se pa° hästen hur han dansar — Pikla ned ditt gröna schabrak
Din trompet med silfver-fransar — Fästa fast vid hängslarna bak
Stig i stigbygelen, klappa'n pa° länden — Lycka pa° resan, lät portarna opp
Pitch! hör han smäller och hojtar i gränden — Hör hur han bläser i gupp i galopp

Pr: Ödmjuka tjenare. Pr. hurra farväl — Pr. Trojas Enspännare Pr. sporrar sin häst

#

Bida nu Mollberg, gör halt och vänd om — Mollberg vändom dig och korra tilbaka
Ryttare, Ryttare, hör du ej kom — Sporra Cameln och rustningen skaka
Först skal du smaka den röda liqueuren — Som nygk til bärnsöl bryggdes af Mor
Sen skal du prägligt med hängslor och snören — Bjuda Os faddrar. Godhär kära Bror
Skål! hvad lycks dig om den klunken? — Bravo Bravo! dugtig och skön
Sådan sup, väl bränd och sjunken — Stillar magens buller och dön
Bror, med et handtag jag svär dig och säjer — Nu far jag dit uti fyrsprång, du vet
Pitsch, hvarken kyrktorn ell ränsten jag väjer — Farväl god vänner och hör min trompet
Pr. tjenare tjenare — Pr: Tack kära far. — Pr. som en Ukväsare Pr. vid och var sna

#

Bida Mollberg, och tugga ur mund — Nej jag skal spänna på berg och redouter
Nej han hör inket, hvissla åt hund — Som trippar framföre lurfvig och butter
Mutter hon hälsar och nickar och ropar — Nej han arbetar i blixtrande språng
Armen åt lifvet, håll benen tilhopa — Linda kring hatten din silfver cordon
Pitsch hör piskan ner i gränden — Pitsch allons nu kommer han hit
Häjsen röker varm på länden — Svettig, skumming, löddrig och hvit.
Se huv han slänger framstupa och nickar — Nickar åt skylbar och hälsar på stop
Pitsch, hör han smäller, gar öfver och hickar — Står i stigbyglen med ögonen hop
Pr. Skål fader frögare Pr. gif mig besked — Pr. Aldrig på frögare Pr. säle jag ved.

#

Mutter hon hälsar och ber dig Camrat — At du vil hedra den lilla vår planta
Bjudos faddrar och samla med stat — Jungfrur och busar förnäma galanta

Sitt ej discanta med mej och min gumma – peka ej fingret åt hufvud på mej
Pojken är lik mig och gjörder in gumma – Bort bakom Danto, til fan far i dej
Samma ögon, samma miner – Samma upsyn, butter och tvär
Redan pojkens näsa skiner – Likså röd som min ungefär.
Skål nu bror Wallberg, bjud Cajsa på Draken – Brita på Laxen och krögarn på Solen
Rid nu i fyrsprång, var munter och vaken – Smäll nu i luften ett skott af pistolen
Pr. Viftа med hattarna Pr. hurra hurra – Pr. skramla med trättarna Pr. mor vi så ha.

V

Dagen all och natten börjar – Greta Lena Norrman böjer
Öfver sin Pehr Nobell —— Sitter i sin säng och grundar
Ser sig litet om och blundar —— Drömer hon får en smäll
Himmel! se flickan dånar —— All sin hy åt döden lånar
Böjer så at hon förtvånar – Stel och kall ## – Tar hon i golfvet fall.

Alt i verlden har ombyte —— Han är bra och han har lyte
Peter Nobell, min vän —— Säjer hon uti sin smärta
Kom då hit mitt lilla hjerta — När kommer du igen?
Vet at jag dig städs får föda — Och mitt på dig gulo föröda
Men du skal dig och så möda ## – När igen. ##. – Du kommer i min säng.

Sypa klockan öfver tolf —— Lefva bland förryckta
Jorden är mitt kammargolf —— Solen är min lykta
Jag bryr mig om ingenting —— Blott at hjernen löper kring :||:
Intil dess hon dunnar —— Och jag fattig sunnar.

#

I min farfars gamla räck —— hål uppa armbågen
Står jag bland en lustig kropp —— Super bara vägen
Tar mig ur de vackra krus —— Morgon- middags- afton-rus :||:
Och så blir jag röder —— Som de andra bröder.

#

Stode salig far min opp —— Och mig borde hicka
Sade han: min gåsse, kopp —— Wi ska brorskål dricka
Ja min Bror, så svara jag —— Drick med mig til Gusan dag :||:
Sedan må du ila —— Til din sista hvila.

#

Blefve jag en riker man —— Finge mynt i pungen
Skulle jag til Sul min sann —— klä mig grann som kungen
Köpa mig förrn någon tror —— räck och väst och nya skor:||:
Och så pung i håret —— Och så ur på låret.

#

Men min strupe vil bli sud— hål ej denna korken
Guld ej annat är än mull— Gubbar ta ur korken
Låtom oss i ro och frid— Svälja sista klunken med :||:
Och oss sedan dödar i —— t det våta röda

73 Hjertat mig klämmer — sorgligt jag stämmer — Quinken på mitt fiol pling-pling.
Ljuset utbrunnit — glaset utrunnit — Ej finns en enda stol pl. pl.
Krogdörrn den står på gafvel bröder — Och bakom disken ligger döder
Kilberg, mitt hjerta i mig blöder pl. pl. pl.

#

Himmel, elände! — på en bordsände — står ett utdruckket glas pl. pl.
Och på hyllen — hänger trumpeten — sorgeligt Calas pl. pl.
Där borta i hörnet uppå spiken — hänger nu hela Fid-musiken
Kilberg med döden är bort viken pl. pl. pl.

#

Jag vill framställa — klappra och bulta — finns ingen mänska här pl. pl.
Ingen i huset — kullkastat står kruset — Hvad är det som står där pl. pl.
Ölet ur tunnan allt utrunnit — Stånkan jag tror at döden funnit
Varserra! han den höna hunnit pl. pl. pl.

#

Nå som jag skådar — Charon bebådar — mig på sin svarta älf pl. pl.
Så vill jag glömma — flaskan at tömma — och hänga mig då själf pl. pl.
Far väl Overld med all din snara — Bränvins förbudet må nu vara
Kilberg han står bland änglars skara pl. pl. pl.

otryckt

1 Mänska, du bör betänka — lifvet så kort får blänka — Vill du där nöjen beta
Bör du reglor veta — första buden lyder så: — du skall ej lyckan rökvärk bära
Och med knäfall ej åbåå — en falsk och flygtig ära — hvad är det? Svar:
Vi skolom städse nöjas med oss sjelfva — At vårt lugn blir quar
När alla ödem hvälfva.

#

Lifvet vore visst en börda — utan at kärlek vörda — Men som hans knut är vigtig
Kära var försigtig — andra budet lyder så° — Du narras ej med Lilla Guden
kalla honom intet på° — han kommer nog obuden — hvad är det? Svar:
Vi skolom älska Lilla Chlovi i varligt — Ty uti all sin dar
Har kärlek något farligt.

#

Alt i naturen predikar — ömhet för våra likar — Men uti våra tider
Vänskap intrång lider — Tredje budet därför lär: — du skal ej tro hvad folket pratar
Munnen ofta rosa plär — när hjertat svär och hatar — nu hvad är det? Svar:
Vi skolom varsamt välja vänner — blott behålla quar
Den man i båtnen känner

#

Blomman sin färsk gläder — Sommarn ger väfnadväder — Alt hvad för ögat leker
Oss til ro beveker — fjerde budet mins därhos — du haf ej sorg för morgondagen
Tid och nöjen fly sin kos — och du står quar bedragen — hvad är nudet? Svar:
Vi skolom nyttja ungdoms åren — höfsen ledsnad har
Bekymret följer åren.

Fredmans 46 Epistel. (Ang^de sista balen på° grona lund)

V

III: Moritz Waldhornet proberar — # Och sin ✠ tuggbuss han valkar i mund
Springer kring golfvet, vailerar — Polskan i fyrkant formerar :III:
Städar, fläs och befaller — Larmar med skäbord och sqvaller
Ordonnerar alting på° stund — Stolarna skjutas åt väggen
Hirtschsängarn brynes på° äggen — Friskt courage på° grona lund.

//: Se hur han Waldhornet lutar — Och med Polskan öpnar nu balen
Rätt som han börjar han slutar — Hör hur han drillar och tutar ://
Ögonen spända på noten — Hvar gång han pruttar, rörs foten
Och han stampar liksom en galin — Se hvar han står i Surtouten
Munstycket blänker i truten — Och Giuskronan glimmar i salen.

//: Echo mot pelarna svarar — Salen är hvälfder, proppad med Gia
Flickorna skutta som harar — Hvar med sin maka sig parar ://
Somliga småfva galanta — Somliga stå på på moquanta
Niga och bjuda afsked burdus — Somliga stå på en fda,
Handskarna vända och vrida — Fader Movitz har en prie snus.

///: Snyt dig din Lymmel, probera — Pröfva nu hornet, snyt dig och blås
Nymphera sig nu rangera — Maka Er gossar nu mera ://
Maka Er mera åt höger — Se den där svarfvaren på tröger
Med sin tumstock, kappa och kräs — Se huru den han sig vänder
Hvisslar och skär sina händer — Gnyr och kaklar liksom en gås.

///: Svarfvaren står och bekikar — Väggar och taket, dum som en so
Ramar och Taflor och fnikar — Hjeltar och deras Gelikar ://
Synglaset tätt in til ögat — Nymphren på klackarna höga
Midt emot dansen titta och glo — Movitz sitt bullet nu jagtar
Han som betraktar — Gamla veldens lustar och ro.

///: Taflor på väggen, jag lofvar — Kors hvad helgon, solar och sken

Hoffbro vårt öga begåfvar — Både med änglar och påfvar :||
Goliath sjelf vil jag färja — Med röda strumpor och värja
Mot Kung David flungar en sten — Absalon rider på Öket
Kung Ahasverus i köket — Ligger emellan Esthers två ben.

||

|||: Moritz se Taflan, se marken — Där de sju nölen betade gräs
Där ser du Noach i arken — kors huru det vägnar på parken :||
Där rider Drottningen Dida — Där kör Propheten Elisa
Upp til himla uti en Chaise — Hon med sin stjert 2 nyckelknippar
Där står Herodes Agrippa — Heter Susanna, Moritz nu läs

||

||: Gapa nu Moritz ej länger — Faklorna sprraka, flöjterna hörs
Marskalken syns med du ciner — Handsken i handen han svänger :||
Strufvorna glänsa af socker — Nymphren med ur och berloquer
Putta sig stolt och kjortlarna rörs — Alla på Polskan nu vänta
Folket i dörrarna gläntа — Balen nu öpnas, men snart förstörs.

||

|||: Stampa med fötterna tillika — klappa med händerna, ach! klapp, klapp!
Hand öfver hufvud Ulrica — Stå intet där och predika :||
Håll nu ut ringen, kryp under — Hvad är för konster och under.
Rör intet Ulla, nej, nej, jag klapp — Välj dina flickor på gatan
Var vaisonable din Satan — Ulla skadas, hut Trafvarlapp.

||

|||: Hvad är för helvites väsen! — Nå jag ber dej, min söta, lät bli
Agta halsbandet och snusen — Ta'n uti luften och snäs'en :||

Släpp Svarfvarn in, vrid ikring'en — Mästare kom in i ringen
Stöt uti hornet, blås Sinfonie — Armarna kasta på° ryggen
Tvi den där Svarfvarn, den styggen — Stöt uti hornet, Movitz slå° i.

#

Folket nu farstun inspärrar — Där kommer krögarn, krögarn vår vän
Sig detta öl ej förvärrar — Skål mina gunstiga herrar
Hurra, slå° hjelte mot skotten — Kärlekens skål druck i botten
Svarfvarns skål; kom dansa igen — Ut genom salv i förmaket
Dambet det står upi taket, — Taklorna slockna, men händar igen

#

Hand öfver hufvud nu börja — Alla nu börja friskt på° en gång
Movitz skal alting besörja — Waldhornet fick liket smörja
Knacka med klackarna flickor — Tvi Edra dumma Borickor
Se tocken åfna med robe de rond — Bröstlapp och flor och cornetter
Platter i barmen och fläker — Tvi tocken Tossa, hjulbent och läng

#

Hon är min fästmö Canaille — Kallar du hänne åfnar, din hund
Rundstycke, Stat Slant och medaille — klang jag nu vågar bataille
Alting för hänne jag vågar — Dej din krabbater jag sågar
I två° delar, och det på° stund — Hvitfångarn får du i buken
Hugger jag dej i peruken — Skal du nog minnas, min Gröna Lund

#

Hör hur med föttern han skrapar — Den där lymmeln som stal uti bon
Svarfvarns kärsta hon gapar — Bleknar och ryger och rapar
Flickan med fotfjäder fläktar — Svarfvaren hänne uvfäktar
Bara bara Moder-passion — Taklorna flackas i glansen
Nymphorna stadna i dansen — Movitz han tappar sin ansats och ton

#

:|: Håll ut i ringen Malena — Hurra lustigt min lilla Cousine
Bergströmskan hoppar allena — Skena åt helvite skena :|
Kors locket fläng mål din Satan — Nattygget bläste på gatan
Borta örhänget, aj min rubin — Nu blir jag ängslig och tyster
Guldvret aj kära Syster — Sådana baler gör vår ruin

#

:|: Gu nå mej arma matrona — Aj min toffel, tor jan far i dej
Skuffas i helvite Lona — kjortlarna falla af rona :|
Hjertat det flämtar i kroppen — Nu har jag mistat saloppen
Såg du min toffel, Moritz? å nej — Gom nu din djefvul Waldhornet
Klockan slog toff uti tornet — Sluta nu polokan; Aj Gu nå mej!

Bacchi Bröllop

Ach hör et roligt giftermål — Tänk Venus skal stå brud
Med Bacchus som hon gärna tål — Uti vårt gästabud
Bacchus brudgum :|: Står i sin skrud — Vi ä budna allihop :|:
På hans bröllop dansa med hvaran — Til at dansa :|:
Gumma och man — Vi ä budna allihop. :|:

#

Sjelf Fuhrman Marskalk är så grann — med stor peruke til dans
Hos Bacchus högsta Ämbetsman — och Bassa af en Soans
Bacchus brudgum :|: Står med krans — Vi ä budna allihop :|:
Til at bröllop dricka med hvaran — Til at dricka :|:
Drick hvad du kan — Vi ä budna allihop :|

Min granne är du bröllopsklädd — uti så° vackert lag
Så° träd då° in, var intet rädd — Och buga liksom jag
Bacchus brudgum :|: står just i dag — Vi ä° budna allihop :|:
Til at dricka, sjunga med hvarann — Til at sjunga :|:
Til at sjunga gunna och man — Vi ä° budna allihop :|:

Sitt stilla granne på° din stol — Tils du blir buden opp
Låt dundra Bacchi Bas fiol — Courage ta i kropp
Bacchus brudgum :|: frögdas vår hop — Vi ä° budna allihop :|:
Til at dricka, hurra och må° bra — Til at dricka :|:
Tack skal du ha — Vi ä° budna allihop :|:

Bacchi Begrafning

Så° slutar våra sorgfulla dar — På° verldens vilda haf
Tänk, Fuhrman, som sist marskalk var — Idag han för presthaf
Fader Bacchus :|: sömnat nu af — Vi ä° budna allihop :|:
I processen vandra par om par — I processen :|:
Efter vår Far — Vi ä° budna allihop :|:

Ring samman ring ring kära barn — Du nyktherhetens vän
Tänk Bacchus, unga friska karn — Han dog just nu, ja men!
— Vi ä° budna allihop :|:
Första ledet träder nu fram — Första ledet :|:
Drick som små° lam — Vi ä° budna allihop :|:

#

En tunna Bacchus bär til slut — Helt uttömd, klar och knapp
Den gamle Smitten går förut — Som härold med en täpp
Bacchus dödde :/: drickom i kapp — Vi ä budna allihop :/:
Til at dricka äta och må väl — Til at dricka :/:
Utan alt gräl — Vi ä budna allihop :/:

#

Slå Bacchi sköldemärke i krav — Du redelige Smitt
Och gubbar, i vårt sorg-calas — Nu drickom vödt och hvitt
Bacchus soeptes :/: i silfverglit — Vi ä budna allihop :/:
Til at dricka, supa på hans mull — Til at dricka :/:
Rättnu blir jag full — Vi ä budna allihop :/:

Bacchus Advocat

Bacchus skulle bli Advocat — Skrifva för mången ur lagen
Men var ständigt fuller placat — Glömde båd saken och lagen
Stotts Cantzlie-utslag och Hofrätters dom
De kommo midan Bacchus läskade sin gom.

3/4 Fäll dina ögon och skäms nu din häfsa — komma på baler och intet ha skor — (Fin.
Dansa vid valdhorn som tungfotad klåfsa — kalla baroner och grefvar för bror
:/:/: Movitz knäpp nu din gifvna tenor — (Basso) Din konst är stor. D.C.
(Valdhorn) Valdhornen hörs — Skråkarna förs — Movitz på stolen :/:/:
Stämmer fiolen — Slår eld på pipan, gömmer flinta och stål — röker och supa
Dundrar och rustar — Hvälfver ölkannan, dricker lagets skål.

#

Lotta, jag tilstår, med guldur din satan — Roben en stöld af en spavrlakans säng (bis)
Brudar från Skottgränd, brudgummar från gatan — Tagom hvarandra i händen och sväng
//: Moritz stäm up din skrrande sträng —— och nacken släng . (D.C)
/:/: Där dansar en —— //: en sjöcapten — Talar han svenska :/:/:
Nej blott Holländska :/: — Se på hans isterhaka och peruk — Märk på hans (mjner :/:)
Se hur han skiner :/:/: Rödbrun i synen med en kullrig buk.

#

Hvem är den flickan med Styrman där ligger? — hon som så flåsar och ~~svett~~ snör sin corsett
Lördan hon dansar, om Söndan hon tigger, — Måndan hon hvirflar sin spinnråck så lätt
/:/: Tisdan står hon för kännärs rätt — Så snörd och nätt
/:/:/: Waldhornets ~~lous~~ stöt — //: Moritz ditt nät — Glo ej på vakten :/:
Håll bara tacken :/: — Styrman med knifven dansar mot Capten — Tig på minuten :/:
Håll bara tuten :/: — Tan far i dej, du mister arm och ben

#

Knifvarna blixtra och hymnerna dåna — käppar och klingor de spritta i skyn
Bleknade näsor med blodsår och blåna — Svällande kindben och koppärrig hy
/:/: Moritz i fönstret skådar på ny —— Med hufvudbry D.C.
/:/: Hornen ge ljud —— //: För vinets gud — Ger han exempel :/:/:
I Trojas tempel :/: —— At han är rusig happar kär och quick
kärleken brinner :/:/ —— Vinet det rinner :/:/
Paltarna skyldra, Bacchus ropar dricka.

Fredmans 45te Epistel

Angående Fergen som förskref sig til Saw

Saw i saukemillerna, stolarna kulra — Hej bulra i dörrarna, bulra
Sparka fiolerna, bulra med stolarna — Satan är kommen på balu
Trumf är dulgalu
Granvis kring skänken — Ankarn på bänken — Och lower stråa pocalu
Fergen haw läser — Haw spritter och gäser — Ner i källarsvalu.
Ach ich pin ein elend Sinder — min contract til ände går
Heerts ein mal jach mich ferpinder — Noch zwey jahr
Jach schkall alle fliker kränke — På Schpelhusen vare flink
Aldrich på min hustru länke — På Calvink
Schent fiolen schlemme — Pringt mir pleck und penne
Freylick her jach tich nu til — Du Saw fit förschte fink

Skynda dig Lotta och väggarna säja — Och skumpa Rör fottren din gamla galeja
ljus uti spakarna
Fönstren på hakarna, luckorna skrufva och stäng — Skumpa canaille
Rör fottren i fläng — Räfslig i svalje — Nå gnyt dig och fläng
Damma och sopa — Och Movitz nu ropa — At hivrsta skruf och sträng
Med mitt vatten plott jach schkriver — Jach nu thetta refersal
Ther jach tich mich esergiver — kantz fatal — Selten uti kirken gå
Troget fille mine plichter — klunke på — chlemme alle kränper
Stockholm then Nosemper — På krogen Rosental

(15) Til Gubbarna på Terra Nova i Gaffelgränden vid Skepsbron

Int.

#

Gubbarna satt sig at dricka — klappa på bälgen och hicka
Näsan i glasena sticka — Sjunga hvar om sin flicka
Örgen Puckel han drog nu en rök — med pipan han stopet knacka
Gubbarna gjorde på ölet försök — Och drucko så svetten han lacka

#

Glasena börja nu ringa — Gubbarna lustigt at svinga
Hoppa dansa och springa — Med hvarannan klinga
Benjamin klef nu på bordet sej fan — Hier Camrade Petter i dansen
Röder om näsan liksom en tulpan — Sant han i laget nu kransen

#

Ölet kring golfvet det vinner — Ljuset i pipan nu brinner
Benjamin flämtar så stinner — Ingen dörren finner
Men perukerna föllo utaf — Och Bäxorna lossna af medjan
En den andra handen nu gaf — Och höllo så styft uti kädjan

#

Hurra de skreko och tralla — Undan ur dörren med alla
Käftarna gröna af galla — Öl och stryk Falleralla
Örgen Puckel han ropte nu Schas — Der Teufel soll der Tan regieren
Hohl mich der Teufel verdammte calas — Wir wollen nun recht pocalieren

#

Heer Örgen Puckel, Traker — Hastu nun pruf Ducater
Wir Preussische Soldater — Hurra kamrater
Men sjfat die alte Kayserinn — Der kayser mere Ehl på portet
Hej alliance und gatt glas win — Gutår för det härliga ordet

#

Benjamin lustig och käker — Skälarna börja nu äter
Ögat sin hinna upläter — Bara öl det gräker
Pots schlapperment det schmake saº schent — Hurra lät oss klinga gubbar
Godt klas Ehl bäd redt und kreut — Skälm som laget nu rubbar

51(34) Her kameraker wie schhär til — So luschtich wi äre raschke
1 Förgen Pucket tach tin flaschke — Och din schpricke sill
Bruder bravissimo trinck aus — Wir wollen uns difertieren
Und anjetzo poculieren — Du bist ja ein Schmaus
Lät alla glasen klinga — Lät alla korkar springa
Boutelger svinga — Drick nu om du vil

#

Braf ocharmantes Ehl i quäll — the porter und the porneren
Men min ben then palancerer — Dat ist pagatell
Ja bagatell, men klinga drick — Hvem kan väl saº skönt förbättra
Alting skönt uppaº Skarsätra — Intil minsta prick
Tischt kammeraker schtille — po Schwenschke jach hale wille
Jach haler ille — excusiren mich

#

Lustigt, drick ut i botnen, svälj — Slaº ännu i glasen mera
Skälar finnas ännu flera — och mång full boutelj
Ölet ger vällust, mång och hull — Lät hjertat och vällust vinna
Skål vår värd och vår vardinna — Paº den gröna mull
Cratz Troja dus champanspen — Jag dricker saº jag får krampen
Jag har til pampen — Rättnu är jag full

(8) Til Mor på Bruna Dörren

Kära Syster — Mig nu lyster — Med dig hala förrn jag dör
Dubbelt öl ger godt humeur ///: — Enkelt öl jag aldrig smakar
Bränvins ångst mitt hjerta skakar — Och jag står på grafvens bräd
Som en Bacchi hjelte klädd — Men föraktad och försmädd
För min egen skugga rädd — kära Syster — Mig nu lyster
Att få taga mig en sup — Sen gå i mitt mörka djup
Ureh pickar — Charon skickar — Sup — Ta mig den och den
kära Mor jag hickar — Bacchi saffter frögda mig äv

#

Usla tider — Hvad det lider — Bara coursen nedersläs
Bättre köp på bränvin fås ///: — Men då lefver jag ej mera
Andra hjeltar då hofvera — kan du tro då kära Mor
Jag skall få en sup så stor — Liksom [2] Runius, Lucidor
Jag skal supa om ni tror — Usla tider — hvad det lider
Mitt benvangel faller ner — Men min munn åt glaset ler
Systrar flera — Ge mig mera — Mer — Bacchus, ingen anv
Skal mig ~~baf~~ balsamera — Som en stor namnkunnig man

#

Systrar hören — Här I rören — Upp på krogen glas och stop
Dricka min skål då allihop ///: — Sjung om kärlek vin och lycka
Om de qual en törstig trycka — Och om hur en vuxig man
Paradiset vinna kan — Om den orm i blodet rann
Då han första drufvan fann — Systrar hören — Bruna Dören
Stäng för alting väl igen — Låt min kamn få bulla sen

Intet droppen — Hålt, lät oppen — men — Nu jag gär farväl
Bäd med själ och kroppen — Hit en jupp, jag törstar ihjäl.

Mövitz med flor om armen hålt — En mörkblå kolt — kommer han så stolt
Svart väst, gula böxor, nå — Gult gehäng, haha! — Och frösletter på
Hvarifrån kommer du Mövitz, ditt öga det blöder { Fr. 55 Eg. Elegie öfven / Gretgen Nyrmans dotters död på fabriken. }
Gerad ifrån grafölls gålw på Söder :||:

Jag skatt fyra timar jämt — korsgeväret skämt — Skuffat mot och klämt
Krögarn i grafölls gålw den hund — Far på Gröna Lund — Slog en tand ur mund
Se på när jag talar, händerna skalra i trutten
Gapa! Exelbanden är utbroken :||:

Hvadharm! mitt öga gråt — Uppå denna stråt — Såg jag Charons båt
En nymph uti Frejas gård — Döden grym och hård — Lämnat i hans vård
Gretgen som var på kläds fabriken, du hänne ju kände,
Godtår! är en ängel nu min frände :||:

Gretgen hon sin svepning har — Tina bolokervar — Täckt sin fläja drar
Dess hand för en frisk tulpan — Skada at dess blan — Lukta liket tran
Nattyg, klippings handskar, fransar des vålnad nu fira
Kärlek bryter vid dess ben sin spira :||:

Min nymph skull förlofvad bli — Fästman står, lät si — Vid Artillerie
Capten heter, vänta, hör — Det ofs lika gör — Gretgen ändå dör
Min nymph så vacker hur jag hänne för ögat nu vänder
Högt bröst, kulvrig länd, och hvitaste händer :||:

Den eld som af hännes hand — Gör naturens band — i båd väg och land
Brann här, se i vår clenod — Se i detta blod — Fröjas ärestod
Hon kall! lät oss alla varma i hjertat då vara
Wdglas vår sargesång förklara :||:

met. — mij ti mes

1. Mina Björnar samlen Eder — Hvita handskar hvar person
Svarta kläder med all heder — Och i näfven en Citron
Samlen Eder til at följa — och at bära tyst min bår
Pimpinella skal nog skölja — Hvaren struyta om jag når.

Så min matta hamn jag lutar — Likssom blomman til sin mull
Och min hydda jag nu flutar — I sitt hvilorum så full
Farväl Skönhet, Glans och Styrka — Farväl Lycka, Lif och Hopp
Gud lät Blomberg intet dyrka — Äfven Grafdörr för mig opp

(32) Bacchi Pump

1. Ryck våra korkar, om du orkar — Pumpa min lilla söta Cousine
Var ej så trumpen, här vid pumpen — Pumpa så får du vin
Denna Saften har den kraften — At du får en så lustiger mine
Ryck våra &c — Pumpa så blir du fin.

Saften är härlig och begärlig — Pumpa så blir du svettig och skön
Glöm hvad dig qvälser Sex boutelger — Så du til afton löön
Jag skull tycka at din lycka — Hon då grönskar, ja visst blir hon grön
Saften är &c — Pumpa så blir du skön.

Bacchi Ordlöfs Sedel

1 At Marcolphus varit trogen— At min gamle husbond-dräng
Aldrig nykter gått ur krogen— Aldrig tegat uti säng
At han bär så kärt sin kanna— Som en mor sitt barn i famn
Det kan jag bekanna —— Bacchus är mitt namn

#

Fast hans ögon äro sura— Låte man sig ej bedraw
Han har lärt min tunna skura— Och perfect ät skölja glaw
Ft Fast hans tjenst ej är utlupen,— Wid han flytta, flytta då
Men glöm intet stupen— Om du orkar gå.

Movitz, Målare (S. Som La decence)

69 Se hwar Movitz sitter där— Wid sin tafla tyst och kär
Ler och målar,—— med et sjuft besvär
Färkstan glimmar glad och gius— Full med potter, krukor, krus
Glas och Skålar—— Guld och glitter-grus
Prägtigt sig en ställning för wärt öga höjer
Där den spända duken sträckes kall och slät
Framför sitter Movitz och sin Pensel böjer
Bildar en Herdinna med sitt blomsterfat
Af dess mund söt som succat— Hwarje kyss wärd en ducat

#

Gubben ser förvolig ut—— Med filtmössa och surtout
Penslar, Skiffer——— Blandas hwar minut

I lifstycket hvitt och blått— Har han mäfsingsknappar fått
Tröjan fkiftar— Purpur, gult och ~~blå~~ grått
Af grönt fidentyg märk ögnaskämen prålar
Som den röda näfvan ger en fkugga grön
Två glasögon vid hvar tinning fkjuta med nålar
När han tyst proberar fina färge-vön
Moritz, gör din Tafla fkön— Drick och tag din arbets lön

#

Töm din flaska, gif dig tid— Sen i din Nymp i frid
Värm ditt fnille— Och din tekning fprid
Blanda vid hvart penfeldrag— Gif din ~~fkönhet~~ det behag
Som du ville— På din bröllopsdag
Än fjelf Tröja kring hans vackra ämne fväfvar
Än en Astrilds pil hans bröst til intet gör
Moritz, du ej tekna bör— hvad Apelles blott tilhör

#

Se Herdinnan trind och fnörd— Uppå Astrilds vingar förd
Hvar hon fitter— Stor til blod och börd
Håret fom bland pärlor knyta— Uti mörka bucklor bryta
Blodet fprutter— Ögats eld förbyta
Bröftet fväller högt och hvar gång nymphen andas
Blixtrar fram ett kors et halskors af rubin
Framför bröftet flor och blommor fammanblandas
Tröjan fnörd och lifvet är af Carmofin
knapt Apelles penfel fni— Bildat har få fkön Coufine

NB

#

Movitz i sin andakt dör — När han sist i vågor strör
Svänne prickar — Med et flor framför
Märk hans eld är sin och stor — Täckt de gömmas i et flor
Gubben nickar — Och på nymphen glor
Nymphen hans småskrattar, runkar hufvud ~~och~~ tiger
Lofsar på sitt pärlband, knyker sin saloppe
Fläktar med solfjädren, sen med sma intriger
Narras gubben från sin tafla friga upp
Där han i sin blomma och knopp — Bildar Fröjas vackra kropp

63 (26)

Sätt dig ner — Sara ger — Litet mera vin och dricka
Stolt calas — Gröna glas — Skön musik och kurtig flicka
Herre Baron — Stor Pulteron — Commendeur af Orden Draken
Står på tur — Som en tjuf — Til dess flickan klädt sig naken
Se, ach se den lilla Skönа — Se hon ligger lik en hönа
Se hon dignar utaf kärlek ner — Och om biständ ber

#

Kära bror — knapt du tror — i hvadhär trifvas alt för gäster
Alla slag — Natt och Dag — knektar, Skrifvare och Präster
Bacchus här — Afvild där — Sinnas til at köpa fala
Bacchus full — Afvild kull — Ligger ~~tur~~ bägge sin ~~och börjar gala~~ dvala
Hvilken af oss vil förfaka — Skön musik och flickor Snaka
Ingen af oss lottlös vara vil — Fader Berg dra til.

Mvitz

Contradans — Herr Liebenfvans — Danfar bra fom bara Satan
Kolmodin — Som et Svin — Ligger fuller ut pa° gatan
Kilberg rask — För en ask — Bär fkinbyxor under armen
Fredman ftolt — med revolt — Flyger flickan uti barmen
Seden fköna foken bruken — Hela dansen blifver fluken
Flickorna in i fängkammarn ga° — Där de lisa fa°

(hör til N:o 44 p. 34)

2dra Versen

Renskt vin, mjölk och bröd — mer ölostvasla kära — mer fäcker, ingefära
Att hvad fkönt hon vil begära — Lätta dess nöd — Sjung nymphen en fång
Dess hjerta ängsligt brinner — Det blod därinne rinner
Snart en fjuflig fvalka finner — Delar sitt fprång — Skönhet hvad tvång
Tusend dödar kring dig fkimma — Ända til din kärleks timma
Måste du en död förnimma — Masken dödi blomman bådar blommans död.

(25) Epistelen 12.

Hvarutti hvar lycken likasom, Primo: afmålas natten med dess nöjen, och Secundo för ögon ställes et slags Equilibrium emellan vinets och kärlekens styrka, men omsider berätto uppenbaras öfvervigten.

Skyarna fjockna — Stjernorna flockna — Mornarna lystna som örat upfylt
Staden i dimma — Tornena glimma — Månen försilfrar hvad solen förgylt
Hundarna skälla — Portarna smälla — Spänn nu din bas — Hvart man sig vänder
Pottor i gränder — klinga i gatan, hej lustigt calas.

#

Ställ dig vid bänken — raglamor skänken — kän dig nu före hvar står din boutelj
Grumlan och skakan — Och under hakan — Sätt nu fiolen och klunka och svälj
Spotta och stampa — Tila och trampa — knäpp litet grand — Himlen dig löna
Se på den sköna — Sömnen i ögat och Gjuset i hand

#

Käraste bröder — hjertat det blöder — nu har jag flickor och flaskor och Gjus
Horn och basuner — kistor, paukuner — Se Fader Berg med sin läder carpus
Ulla i särken — rör spelevärken — hoppa i språng — Vänner och fränden
klappen med händer — Släng, Edra Satar, Släng lagom Släng Släng.

#

Låtom oss simma — glasena glimma — rundt i kring väggar paneling och tak
Nu för jag ordet — Skinkan på bordet — svept uti klommor som veta vår smak
Alting oss retar — Spelman arbetar — och gör en drill — Flickorna blunda
Låt oss åstunda — Låt oss åstunda hvad hjertat det vill.

#

Den som bedröfvad — blifver bepröfvad — både af lycka och afund och tid
Glömme sin lycka — afund at trycka — Gör han hvar tima här lustig och blid
Dansar i salen — tager pocalen — ropar godhär — Sänger med armen
Tager i barmen — tumlar med nymphen i sängen där står

#

Den som med pilar — vaknar och hvilar — gör för sin sköna alting hvad han (gör)
Suckar och brinner — tappar och vinner — Skär en bit skinka och kummin och smör
Hurra kamrater — Trät som Soldater — Skäm Fader Berg — Vi oss förlusta
Låtom oss rusta — Än har vår himmel sin svartblå färg

Släng Edra Satar — Skär du och pratar — Skuta nu polskan til fan far i dej
Hurra courage — Lustigt bagage — kasta fiolen åt helvite hej
Si han är rutten — kastån i sjutten — Lustigt jag spyr — Låtom oss hurra
Supa och surra — Venus jag följer men Bacchus ej flyr.

1 Bacchus tvi vari den förtreten — Borta är nu hela härligheten
Punsh och Bischofs slefven — är förseglad blefven — med et stort sigill
Bacchus så torstig händren plockar — bryter sigillet och sig bockar
Ber sin granne dricka — mot sin ovän nicka — Tuktån som du vill
Bacchus hela verlden tjene — Skål Tiervogel, Quiding, Trane
Ingen skal ta mitt glas ifrån mej — Ingen skal ta ditt glas ifrån dej
Bacchus säjer nej.

Venus
~~Astrild~~ tvi vari den förtreten — borta är nu hela härligheten
Släp och farbolaner — kors bevares hvad planer — mot de skönaste
Intet så de sitt Caffe dricka — Ej vid sin bäge fly och sticka
Tänk om Lilla Guden — också blef förbuden — Uti hjertat bo
Jag uplyfter mina händer — Och förbannar Riksens Ständer
Ingen skal ta min flicka ifrån mej — Ingen skal tadin gosse ifrån dej
Venus säjer nej.

37.

Fredmans 37. Epistel til Bröderna på sin Födelse dag d. 1. Nov.

Är det Confecto ifr — Ar det confecto allehanda? Säj gubbar — Nej blott porsico
Skaka dess glittrande skum — Bröder gubben är gammal och stum

Raglande, dansande furögd och dum — Ända° han dricker
Blir rusig och quicker — Och älskar sitt födslo rum.

#

Hvad är för datum? :/: — Jin pa° min födslodag, jag mig skubbar — hurra grafsahm
Skål för min ungdom och vår — Aldrig öl, vin bränvin förslår
Ge mig en sup för hvart födslo år — Skål packt och födder
Hej Tredman är födder — Just år sjuttow hundrade God tår

#

Kärleken gråter :/: kyskhetens tempel helt menlöst jag rubbar — Ömt jag upläter
Dess förlåt och hängande duk — Skinande nafle och glittrande buk
Fostret du kastar gör dygden helt sjuk — Stor sak i dygden
Jag friar i bygden — Min födelsedag, det är bruk.

#

Kors långt för Peden :/: kunde jag sitta och jolra pa° klubbar — Bränvins (sen attes-
Utan vinrata och lök — Bort Esculapius bort med dit kök
Alla sma° krämpor försvunno som rök — Jag tog min flaska
Och döden min aska — Ej myllar med tusen försök

#

Hej huile de Venus :/: hej pa° min namnsdag all verlden jag tubbar
Bacchus, Galenus :/: — Döden blef uptäckt och röjd
Sjung mina bröder med hälsa och frögd
Sjung blott om vinet och kärlekens högd — Jag i Calaset
Nu sjunger vid glaset — At jag är blixtfull och förnöjd.

1

Tryckte i Hamberg Stockholm

Är vår lefnad tung och svår — bland cessioner och Bankrocuder
Man dock ej förgäfves får ——— sina sma° redouter
Om på° bär Credien läggs ——— Alla handelsgrenar stäcks
Låtom oss vår tid förgäfves ——— I vårt kära N:r 6. s:s: uti N:r 6

#

Är min Syris sur och trär ——— At jag ej dess hand får röra
Vid hon fast jag trogen är ——— Ej min smeckan höra
Likafullt mitt mod ej stäcks ——— Jag da° skyndar mig til vägs
Med en mera nådig Syri ——— Til at dansa N:r 6. s:s: dansa N:r 6.

#

Blir jag stämd för Slotts Cantzlie — Bongrätt eller annat forum
Och min björnhops tyranni ——— Gör med mig colorum
Om af Blombergs klapp jag väcks — Och en lätew hund förskräcks
Mutas han och jag om quällen ——— Svingar mig i N:r 6 s:s: uti N:r 6

#

Ser jag riketz Labyrinth ——— Och hwe wåra Partisaner
Spela mången vågsam quint ——— Skifta tusen planer
Och fastän vårt Riks skepp ~~vräks~~ ~~vräks~~ vågar jag ända° tilvägs
At bekymmersfört förgäta ——— Uti hop i N:r 6 s:s: uti N:r 6.

#

Ingenting i verlden kan ——— Mina nöjen relachera
Tid och öden om hwaran ——— Ej mitt mod tournera
Och Om jag på° Gillstun vräks — Bryr mig ej hwad därom sägs
Där skal jag och mina Bröder — Roa oss i N:r 6 s:s: uti N:r 6.

#

Wid et torp i en skog – meden häst för en plog – en fattig bonde han körde och log
Bäst han kört en stund – stack han pipan i mund – förnöjd af hjertans grund
Nöjd på sin tufva, klen och knapp – Han vände sin lilla åkerlapp
Var så ren i sin själ – tänkte ärligt och väl – förutan larm och gräl

#

Solen glittra i skyn – alla fnarka i byn – men morgonrodnan gladde hans syn
Altid först gick han ut – Altid sist hem til slut – men svettig i hvar klut
Bordet för honom dukas snart – Vid källan där vattnet rinner klart
Redes middag til – meden kaka och sill – hans vällust nöjar väl

#

Sen han brutit sitt bröd – Sen han lagdet på glöd – Och tungan läskad, och röd torkad
Såg man åter hans topp – hur hans utade kropp – vid plogen ned och opp
Ceres sitt altar hade fält – I lunden bredevid hans tält
Strax när stjernan syrann – sörg och offrade han – Och så hans dag försvann

Hade jag sextusende daler – i quarthaler :ffff: och en tunna guld i arf
Skulle jag då göra baler – med pocaler :ffff: glömma bort vårt tidehvarf
Men framför allt så skulle jag dricka – och så nicka – och så hicka
Och så dricka – glömma verldens små besvär

#

Löjare kusker och Lakejer – som jag säjer – skulle jag då och så ha
Mumsa Nebbens kräfft pastejer – jag ej väjer – ropa natt och dag hurra
Men framför allt &c

#

Jag skall sätta hatt på° min hjesse — ha på° Ese — kung och femman vinna mer til slut
Gubbar, sen som viker en hjesse — på° inkresse — låna mina rubbar ut — men &c

#

Handla och vandla skull jag så° frier — redevier — Stora skepp i Oceau
köpa mig sen gods i parkier — säkerier — röda grindar kring vår plan — men &c

#

Min gaulun med blomster och kransar — gröna franjar — och blomgottor åfvan på°
Hjertat i mig spritter och dansar — jag min ansar — til min brud där vil jag gå
men &c

#

Och huru lätt et ord skull mig vinna — hjenarinna — hur & når du min söta man
Hjertat börjar darra och brinna — min gudinna — krama mig så° önut du kan
men &c

#

Men ach til slut det med mig lider — usla tider — och mitt ödes mått är fyllt
Blir jag gift, en ting i mig svider — at man vrider — mig en krona oförskyllt
Men til tröst så° skulle jag dricka &c

mel. Annette à l'age de quinze ans

Den milda våren börjar rå — Se trädan blomsterkläddе stå
Hvita blommors robe de cour — hvart blad jag skådar — mitt öga bådar — en ny natur

#

Hvad målning på° de glada fält — där blommans lif gör fjärilns sält
Jag jorden i sin barndom ser — när morgon rändas — hvart lif somandas — i vällust ler

#

Camilla, lydom hjertats lag — Vår ungdom är en sumi dag
Likt skenet täckt men flygtigt far — din vår försvinner — du mig nöjd finner — snart höstens
qvar

#

Lät skogens dufvor lära dig — At ömt förena dig och mig
Lät oss på° fjärilns glada vis — Vår kärlek reta — i gräset leka — vårt paradis

1 Kom sköna källarflickor — i hurtigt språng, i trippa och traf
Slå° upp båd sprund och svickor — Och lät mig supa graf
Torstig är jag — natt och dag — matt och svag — gif mig vin af senaste slag

#

Hur ljufligt månd° det vara — At tappert dricka glasen ut
Och se sig själf i para — At dimpa hvar minut
Hurtigt! jag ler — vattnet ser — jag ej mer — At gå° hem til mitt quarter

#

Jag vil ej vara nykter — för alt för mycket mycket godt
Man lefver så° betrycketer — När intet vankas vått
Jag håller för — strupen bör — som et rör — läskas, vätskas tils man dör

#

Så° druckom nu i botten — Och hjerkans gubbar gör Er flit
I denna sällhets lotten — Så° vankar ingen nit.
klingande glas — gå° i kras — i Calas — när där många klunkar tas

#

Så° väckas glada tankar — i Bacchi ägta Paradis
Friskt bär up många ankar — af Franskt och Portugis
Ingen nu tal — någon skål — i vårt skrå — Supa är vårt ändamål

#

Se stjernorna de bläcka — Och nattens kulna timmor stå°
Jag orkar ej mer täcka — Ej se ej heller gå°
Gubbar min samt — på° hvarann — måste man — nu förlikas som man kan

#

Jag dimper öfverända — Min hjertans Jupebror jag ber
Din skål min vän, kanhända — Vi aldrig räkas mer
Nu ha vi fått — mycket godt — mycket vått — som vårt hjerta eftertrått

---

1 Usla hop, som ömt betagen, — pustar under kärleks-lagen
Du förstår ej nyttja dagen — Och at sjelf om vägen rå
Hej, en Mat-Gud, som styr magen — Han bör ensam offer få :||:
Hela verlden vor' en öken — Om ej steken vor' i köken
Smakligt bord med många rätter — Det är saucen på vårt lif
Och at väl bli stinn och mätter — Störst af alla tidsfördrif :||:
Säckra Sjufva Soppa, bordets heder — Du som steken väg bereder
Gjut din saft i alla leder — I min gom ditt Paradis
Tills man Kumren för mig reder — På en skön Porslins-Service :||:
Ach! men et behof mig qualjer — Materin saknas. Hit boutelger!
Mall'ga Säck och Renskt jag väljer — Ungerskt och hvad mera vart
Snart, snart — Älskare du blir bedragen — Lär af mig at nyttja dagen
Önska blott få skota magen — Sjelf om dina nöjen rå
Och at efter Måltids-Lagen — Få en Punsch-bål åfvanpå

---

mel. duo-dinnette i Kubu

Öfver Balen på° Krypin

Kors hur gällt instrumenterna klinga — flöjterna susa, Waldhornen ge brak
Se uti fönstret där lemstopen glimma — Skär nu Bror Movitz helt trötter af vak
Hoffar, racklar, spottar, tar sin tobakspung och skär sig en god buss
Ena ögat är svulnadt af stark hufvudfluss
Se där hur Skräddarn fattar et utsiradt trästop fullt med dubbelt öl
Drar det genast i botten utan ringaste söl.

#

Säj hoem det är som dansar där borta — Med tofflor och stubb säj Movitz om du vet
Om jag ser rätt så° har hon en värta — samt skäggstrån på° hakan kjockhalsig och fet
Movitz svarar: dra til fanders vet du ej at det är krögarmor
Du bör veta at sjelfva Krypinskan här bor
Såg du ej den som uti porten stod och gaf jungfrun sockerbrån
Det var just Herr Axberg som är vår Wammas son

#

Se fram på° golfvet hur Tysken sig svänger — Kjolen är länger och ärmen helt kort
Grufligt han stampar och armarna slänger — ser på° ölstopet och spottar så° torrt
Axberg convoierar inom dörren en nymph som kommer snörd och spänd
Hvar tro hon är hemma? jo från tre prinsars gränd
Löparn ropar: lät nu bli min flicka, bröder ta mej den och den
Kom och sitt på° mitt knä° alratäckaste vän.

#

Glasen de klinga och korkarna smälla – Bacchus blir dyrkad, men Astrild uu vår
Hör ut på gatan hur hundarna skälla – klockan slår nio och trumman hon går
Porten skal tillslutas, Mamma, ingen Christen själ skal släppas in
Nöjet oss ej tryter bland flickor och vin
Kusker du din Oxe flyg ej så förbistrad med hvar enda nymph
Om lintyget lyns, är det just ingen skymf

#

Nu ska vi spisa, hör opp musicanter – Sitt ej så torstig drick Moritz min Bror
Vingmarkens fuga den är ju galanter – Duger ej den så spela en chor
Mästare ta hit tumlarn, vi ska låta bränvins flaskan gå omkring
Tag man för sig min Jungfru, det gör ingenting
Tysker ta du skinkan skär den före och lät alt i ordning gå
Hugg ej i med näfven din Satans Gåpå.

#

Öl uti tennstop och vin i couteljer – Mamma jag beder för alting ej glöm
Jungfrun bräckt skinka och ölosten väljer – Kärleken skänker dess ögon en sömn
Lät oss glasen taga, klinga dem tillsammans lustigt uti chor
Uti laget förklaras nu Syster och Bror
Mamma kom säj oss hvad vi ä skyldiga et för alt denna qväll
Se här äre pengar. Vi bjuda Er farväl.

Elegie.

med, aldrig en iris el.

obrytet 2

Enslighet trösta nu detta sorgsna bröst — Dessa mörka lunder
Ge blott mitt hjerta lif och tröst — Sorgsen jag klagar, kom Echo hör min röst
Glöd du mina stunder ——— Min himmel vifar molen och höst
Echo svara hvar fins min herdinna — Och hvar skal jag hänne lyckligt finna
Svara mig !!: — Lät mitt bröst ej qwälja sig.

#

Stjernorna tändas men himlahwalfvet hölj's — med båd blixt och dimma
Med regn i skurar fältet skölj's — Foglarne sofva och månens klarhet dölj's
Fiskarne ej stimma — I mörkret Ulf och Uggla följ's — Echo svara &c

#

Men mina tårar förhindra här min sång — Mer mitt hjerta larmar
Mer ökes hjertats qwal och twång — Ty min herdinna som gladt mig mången gång
Slits ur mina armar — Och blir en annan herdes sång — Echo svara &c

#

Gråten I herdar, kom gråten ömt med mig — Och du Gud i skogen
Hvad har jag brutit emot dig — Skal detta hjerta förklaras hämd och krig
Och en vän så trogen — I Neptuns skötе störta sig. Echo svara &c

#

Na° i ditt skötе du hafvets stolte Gud — Tag mitt hjerta fånken
Adonis lyder ödets bud — En Galathea åt böljan gaf sin skrud
Tag och lika tänker — Neptunus hör mitt böneljud . Echo svara &c

Tredmans 10 Ep. til the Nybegynnare på Gröna Lund

De dyrbaraste gåfvor utöfas ofta af den lekande Naturen, under den mildaste himmel, då de dödlige med bleka ~~anleten~~ kinder icke mägta pryda sina anleten med den purpur som de lysande blommor vid morgonstunden sprida. Man fer uti frusande floder en skönhet kasta sina pärlor —— Hvad? kasta! — Ja, med snöhvita fingrar som täfla i glans med de Orientaliska pärlor. De gyllende fiskar i China upstiga ~~ups~~ i svafvelgul ånga utur berliner-blå katfor, häftade med rosenröda bandvippor. Hvad säger jag? Skördemännerne på de vida åkrar i Indien kunna knapt i sina små glimmande jackor förliknas med de violetta silfver-ax, som skördas af deras agat-liar. Dryckes-kärilen vid de rinnande bäckar finnas uti Castanje-träd högt upsatta, med konstigt virkade förlåter. Herdinnor i nopkin och gingang, med solhattar af pärlemo gunga i pomerans-trän, och uptylla luften med förtjusande röster. Där kostar et glas af Stora Mogols afton-finkel, Älskelige Bröder, circa $\frac{5}{12}$ Svenskt halföre, och af det kejserliga myrbränvinet som de främmande Ministrar undfå vid afskedstagandet, Älskelige Bröder, för en hvitten så mycket at

Glasen darra mellan knogen — Håll i glaset, du är mogen
Kejsarn sitter där på krogen — Hela dagen trogen
Hvile de Venus och Perfico — växa där vildt uti skogen. ///

Det är ju sjelfva Fan, mine Älskelige!

Fen röd skarlakans-tröja — sitter han och har en blöja
Folket sig til jorden böja — sina glas uphöja
Torkar han glaset med blöja. jo — Det plär hans Nåde förnöja.

De dyrbaraste gåfvor utöfvas ofta af den lekande Naturen — Än — nu Godhär! — Sup mig til — Amen!

Bref til Lieut. Treffenberg Julii 1770.

Så ofta jag äger ledighet, förfummar jag ej at tilskrifva H:r L: som en kär vän; men mina bref blifva, i anseende til mitt mycken arbete för min Konung, hans krono och landens, icke så lustiga och glada som jag önskade, utan lika så matta som min tankegåfva denna postdag, ty jag har sorg! Si! för detta Notarien vid Södre Förstads Kämnärs-rätt, sedermera Primarii Kämnären vid Norre Förstads Västra Kämnärs-rätt, samt Härolden vid Bacchi Ordens Capitel, Herr Johan Glock, är med döden afgången i början af denna månad; efter hvilken Herre och Man Parentation kommer at hållas d. 11. nästk. Aug. af Ceremoni-mästaren, Ordens Parentatorn, Oratorn och constituerade Dansmästaren i Choret, Janke Jensen. Härvid blifvar minsta pragt som är möjelig; ingen Processian med bullor

och larm, utan endast knäppning på pukorna, då Ordens baneret bäres af den Härolden som utnämnes efter Glock. Här gissas på åtskilliga, som kunna anses värdiga at intaga vår Dödas ämbete i capitlet; så nu se hvem lotten faller på, i anseende därtil at Härolds ämbetet är en Posse-d'honneur, så vida de äro förklarade lika med Riddare af högbemälde orden. Här afledne härolds förtjenster äro dråpeliga i Bacchi rike, och hans grift hedras med drufvor och Cantater, hans aska beströnkes med Höglands-vin och Öl. Klockorne skola klämta i Templet, och därefter Oratorn stiga up och hålla et til ämnet lämpeligt tal, hvarefter hela Festen slutas med en Elegie eller sorgelig Cantat om des afgång, några Quäden om Bacchi saker, och Rusige Mäns glädje och Raglande Quinnors Tankespel, om Verlds bekymrets föraktvid glas och bouteljer, och om den himmel som hvälfver öfver Bacchi Länder.

Jag torde uppmuntra H. L. med några af Ordensbröderne vid detta tilfälle författade Graf-Cypresser; til exempel:

Dyrbart Afton-offer vid för detta Härolden i Bacchi Riddare Capitel, Hr. Joh. Glocks öpnade och tilslutne Grifte-sten, uptändt på Gröna Ägaren emot morgonen vid Solenes uppgång d. 9 Julii 1770 af Von Bercho Commendeur.

Så vandra våre Store man — Ur verldens Gus til Skuggan
Här ligger denne Riddaren — Uraf Förgylda Suggan

I grafvens mörka vinkel gömd — Och svept i bara kransar
Förträfflig man och vörderöud — I Bacchi lek och danser

2.

Din härolds spira brytes af — Af mig och dig och döden
Din flaska krossas på din graf — Och klingar dina öden
Hvar droppa til den sista tår — Som spridt i blanka strålar
Din vinter, sommar, höst och vår — Din dag och afton målar.

Välment. Sorgesyn, imaginations-vis. förklarad. vid. Härroldens. i. Bacchi. Ordens Capitel. Johan. Glocks. afgång. från. jordklotet, af. v. Ehrenfugga, om. aflonen. på. Förgylda. Draken. d. 11. Julii. 1770.

1.

Se svarta böljans hvita drägg — Och se hur Charon streter
Han vrider vatnet ur sitt skägg — Och med sin båt arbetar
Med åran vil han vågen slå — Men vågen slår tilbaka
Och himlens fönster öppna stå — Och himlens skyar braka

2.

Förgänglighetens fält jag ser — Fast mörkret mig förblindar
Min Glock i Charons båt går ner — Och vräks af storm och vindar
Farväl med vin och dubbelt Öl — Och bort med glas i handen
Rättnu min vän så är din kö — Vid Eliseiske stranden.

En. sjuflig. och. blomsterrik. Urna, enfaldeligen. nedsatt. på. de. Eliseiska. fälten. den. ottonde. dagen. i. höstmanaden. 1770. in. tumulo. Glockii. ; af. Kämpendal, nu varande. förste. Härolden. i. Bacchi. Ordens. Capitel.

1.

Så slår min Glock nu locket til — Uppå sitt stop och vandrar

Hvarthän jag icke vetа vil — Godtаr jag dig ej klandrar.
Du har förfall, du måste dö — Och skiljas från vаr lasta
Men vi med glas paº denna ö — Dіа los i klunkar pusta

2

Du druckit saº din saft til slut — Saº lärt din dеufva präßa
Att varma oljan rinner ut — — Uppaº din kalla hjеßa
Din hydda var saº vät i dag — (Jag kan dig ej befria)
Saº vät, at döden vid sitt slag — Har roßat full sin lia

3.

Men ach! din tunga, hur var hon? — Ibara honung guten
Och bäst du stod vid Bacchi tron — Hur blef du stum och sluten
Hur blekna dina läppar af — Och ingan sötma kände
Hur blef ditt paradis din graf — Och vällust ditt elände

4

Välan Godtаr, min döde bror — Din skаl, godtаr i grafven
Jag tumlar i ditt griffe-chor — Och raglar med presbafven
Men törsten ör ej mer ditt qual — Min hjerna nu förbryllas
Din Urna skal af Kämpendal — Med vin och blomster fyllas

1

Portugal, Spanjen — Stora Britanjen — Och om jag ägde de kronor i quäll
Uppaº min hjеßa! — Skull'en Prinßeßa — Soßva i famnen liksom en mamßell
Jag och min Lilla — Sömna saº ßtilla — Af mina björnar jag böd daº farväl.

#

Bomber, rakeler — pukor trompeter — Skulle oß väcka med dån och med knall
Våra drabanter — Spela sitt lanter — dricka vår skål uter krus af chriſtall

Jag skull' och dricka – Wivat min Flicka – Sen skull' det smälla tils dagen
#
Gifvon jag väljer – Renska bouteljer – Skulle min Drottning och jag töma ut
Pudding med rafsin – Wafflor et dussin – blefve vår frukost, en kallskyp til slut
Skönaste knaster – hundra piaster —— Skålpundet koffa skull' uti' minut
#
Skål kamerater – General Staber – Helige Fader i Rom och din att
Slut på' min mäjsa – jamväl prinsessa – kronan är borta, hon kom ock så' lätt
Ände på psalmen – jag går til Malmen – och på' credit tar en sup och cotlett

Breftil. S. Impromtu

Ädel och Högagtad min gunstig Herre Sicker,
Jag ej ilta up at jag härmedelst nalkas Er.
Denna postdag jag visst underlåta ej vil
At med mindre ha den äran skrifva Eder til.
Tack, tusen tack för sist min söta bror,
För all vänskap och allt godt som i ditt hjerta bor;
Tack för hurtigt lag hos Pilgren, Rudbeck och Fru Bas,
Schackspel, pipa, caffe, säng och mycken annan grace.
Eljest (så' mår jag, Gud vare lof!) rätt väl,
Här på' landet, kära bror, fast med en ängslig själ;
Uti et par röda tofflor ibland gås,
Med randig nattröck och halfärmar, piskpiskor och krås.

Bonden han tröskar och löfven falla af,
Björnen bäddar fången, svalan dyker til sin graf,
Oxen går snart uv det gröna, vid til sitt bäs,
Vargen tjuter, ugglan gråter, vinbren nalkas ofs.
Ja, ja° där gå det, min hjertans bror, ja men;
Den som vet vore väl i grafven och i himmelen,!
Eller ocksa° ägde tusen plåtar contant,
Kunde lefva nögd och glad och låna ut pa° pant!
Vare hur det vil, uppa° landet gå det an,
Fastän Nebbens kräfft-pastej ej gör bordsändan grann.
Nej, vore du pa° landet, du skull' hos mig i ro
Dricka ja° ditt dubbelt-öl och spela Cambio.
Apropa, min Söta, jagar du Min bror?
Du ma° tro at här ä harar stora liksom kor;
Ach! de springa rundtomkring i buskarna här;
Jag skull säkert skjuta dem, om jag blott hade gevär.
Ejesh et koppel, vet du väl, har Caplan;
Ena rackan springer just som barfota Jan.
Klockarn stod vid kyrkoväggen bakom et hörn;
Han och Organisten skröt i flygten just en örn.
Nog är det roligt pa° landet da° och dä,
Men at ständigt vara där det kostar ända° pa°:
Mjölk och smör och grädda, vofflor, skinka och kött

Vankas väl; men hela lifvet är dock hälften dödt.
Eljest så vet jag en flicka röd och fet,
Den jag säkert göra skal en liten höflighet.
Du må tro hon är så skön och rasker, min bror;
Svart saloppe, med hviter kjol och rosenröda skor.
Hälsa nu alla. Farväl min söta bror!
Hälsa vackra flickor från poeten Lucidor.
Farväl! Snart jag önskar at i Stockholm dig se.
Min Högtärade Herre Brors Ödmjuka Tjenare.

Bref til kgl. Secr. E. S. i anledn. af konungens resa til Ryssland. 1777.

1

Så ser jag ut på Stranden, Min Bror, där Mälaren blandar sin böljа,
Grålögd och yr, beklämd och försagd åt icke min Konung så följa,
Följa det folk som pryder hans köl, bland båtsmänner ~~hangar~~ i lagen;
Än vid mitt glas omfamna hans flagg, än leat den brusande vågen.
Än vid dess lugn, dess svalkning och slägt, Monarken til välgång och lycka,
Stränga mitt spel, beundra hans färd, och ögat med tårar besmycka.
Uppå et skräf, kullvältradt och skjelpt, som bugnar af buller och slammer,
Skuffad och trängd af gubbar och barn, gesällen, mamseller, mådamer,
Står jag på tå med kikarn i hand, och juckar vid blixt af Canoner,

Ser hurru Neptun i glittrande språng framkallar de nakna Tritoner,
Som ur sitt skum med fladdrande hår upstiga på tusende ställen.
Vattnet så klart i rinnande fjel förfilfrar de mörkgröna fjällen;
Armarna knytas med löjen och skratt, de stimma, de dansa, de kriga,
Flyta i ring med rygg emot rygg, och somliga buga och niga;
Andra igen ur blomstrande kärl utösa de vackraste floder,
Blåsa i horn så väldiga skall, at Roddarne släppa sitt roder;
Tilo i ett svalj, helt tätt vid hvarann' de plumpa och dyka i vågen,
Höja sig up och sprida en rymd som skiljer båd masler och tågen.
Aeolus gynsi Gungande moln, och Flora i blommor på marken;
Pan sträcker ut sitt grönskände hvalf; Diana hon hälsar Wonarken;
Valdhornet hörs vid gastarnes sång, som mumla och tumla i botten,
Sprutande up en vattu-column, af fruktan och bäfvan för skotten.
Holmar och skär i gusblåa fält et Tyrus för ögat utbreder,
Där än et skepp, än en båt, än en sjump framlodar i bugler och leder.
Foglen i skyn med qvittrande näbb til låfsång bereder sin tunga;
Ankor och gäss kring bryggor och skrank på vågorna flaksa och gunga
Flaggornas flägt förvillar min syn bland maslers oändliga skara;
Ryss och Spanjor, Holländare, Grek och Ängelsman skotten besvara.
Stränderne prydas med tusende lif, som skimra af färgor och vänder,
Lika den rand, det brokiga prål, då regnbågen stormen afvänder.

Brantaste berg förvandlas i fält, där Tröja med hela sin skara
Sitter förnäm, bekymrad och trött, men orkar ej tala ett' ord,
Lutar sig fram, betraktar så ömt den glimmande slupen i båren,
Där med sitt skärp how roddaren fer kringhvälfva den glittrande åren,
Qualpar en dryck af mandel och mjölk, tils ändtlig det blickrar vid
skotten,
Då hon bestört ser kungen ombord, men orkar ej dricka i botten.
Allting är gladt, alt andas så fritt, och solen i molnena glimmar,
Tils i en blink båd mörker och qual förändrar de Gyfliga timmar.
Spädaste Nymph, med kläde i hand, how ~~tvifvlar~~ tvifflan och niger och gråter,
Frågar så ömt oskyldigt och godt: när kommer vår Konung väl åter?
Syster och bror i fallvalk och kolt, på marcken de stimma och kriga;
Kungen han far; de brista i grät; Föräldrarna bjuda dem tiga.
Modren försagd sitt sömniga barn uplyfter på armen och frågar:
Ser du vår Kung? nu refer han bort: Gud vet hvad mitt hjerta så plågar.
Ser du hans skepp? där glimmar hans vakt; där blåser hans mägtiga flagga.
Minns hvad du fett; sofsött på min arm; rättnu skal jag bädda din vagga
Tog mig i hand, omfamna mitt bröst — Så vandrar hon bort och förvinner
Vandrar förbi en krymping på bron; hvar ädra med mildhet nu rinner.
Mild ur sin pung sin endaste skärf hon räcker den usle och klagar;
Firar en dag så dyrbar och ömt, det hjertat Regenten behagar.
Åter en annn utarmad och blek han höjer sig up på sin krycka,
Svingar sin hatt, ser bestört up åt skyn, och ropar: Gud gifve Dig lycka!

Rik och förnäm i purpur och glans sitt anlet förvandlar en annan,
Vänder sig bort och tränger sig fram bland folket med hatten för pannan,
Räcker sin vän och hälsar bestört, tils båda de hälsa och stanna,
Taga hvarann upriktigt i famn, med tårar sin önskan bekanna.
Somliga ga° under tyrfel och sång, begrunda hvart vinplarna flägta;
Åter en flock pa° fäten vid bron af qualm och bekymmer förfmägta;
Andra igen med gnäggande stann sig långt utom vagnarna luta,
Ifsta med flor, solfjädrar och löf, när båtsmännen hvvra och skjuta.
Hästen han yfs med flägtande man, det gnistrar om fötter och tänder, sand
När vid et dån af pukornas klang, det flytande flottet sig vänder.

Schröderheim, nej, jag orkar ej mer den saknad och längtan afmåla,
Som i vår stad gör gladaste bygd sa° ängslig och mörk som en håla.
Därföre, Bror, sa° går jag min väg dit Gudarna vilja mig föra,
Virkar mitt nätt, tar böfsan i hand, och kastar min lyra — ma° göra;
Vandrar min väg långt bort til et berg at skogens Gudinna besöka:
Stolt af min hand dess altare skal med vildbrad utfiras och röka.
Älskar du mig uti denna min drägt? Säj mig, är jag värdig Diana?
Tycker du om min tröja, min hatt pa° denna min blodiga bana?
Hängslet af raft, guldblandadt och grönt, är fästadt sa° hårdt som en sena;
Prydd med en plume pa° min kullriga hatt vil jag mandom och välllust förena.
Schröderheim hör du nu, hörde du nu, huru Gjuft vaktthornen de klinga?
Hundarna nu i stråkande koppel i kors emot Haxarna springa.

Luften är sval, i stillhet och lugn, de grönskande ängarna präla.
Skällorna höras på getter och lamb, och tjurarna stämta och vråla.
Ned i en däld et vallhjon med horn hon tutar och boskapen vårdar,
Som på en äng långhalsiga stå, och kossa åt stugor och gårdar.
Där skuld du se en vallkulla täck fullmjölka sin bonade stäfva,
Under det kon med slingrande svans vil bromsar och myggor förgnäfva.
Där går en vagn med dammande hjul, där rider en Mayö allena.
Full på et klöf en bonde i sömn vil ingen sin kosa förmena.
Men vid en knut en prålande skylt för ögonen böjar at glimma;
Där ligga kass kullstjelpta i sand, och hästarna stå utan grimma.
Torpet nu syns bland skuggrika trän, af aspar och lönnar och alar,
Ifrån hvars hägn en rinnande bäck försvinner i vikar och dalar.
Redan jag ser et bord mot en vägg, där torparen sitter med hatten,
Under en gök som gal i et ur, tätt utmed en krucka med vatten;
Bryner en kniif på en skoklack och skär en hjulpinne nätt af en sticka,
Dricker en gång, lyfter hatten och ler, och bjuder mig också at dricka.
Rummet är prydt med taflor och sprak, mångfärgade, röda och gula;
Saul med et spjut, Susanna i bad och Absalons skenande mula.
Men vid en säng med tofsar af garn en gungande vagga arbetar,
Där på en pall en gumma i bok med glasögon pekar och letar;
Stafvar en vad på registret med sång, fast tonerna falla sig hesa;
Ber för vår Kung andäktigt och front, och önskar hans lyckliga resa.
Full på en stol med piskan i hand en bonde han gnolar et quäde;

Nickar så godt vid konungens skål, berömmer sitt ärliga säde;
Tittar ibland åt fönstret och glor, betraktar båd' stjernor och måne;
Låfvar god vind, sen pekar med hand hvar Åbo det ligger i Skåne.
Hållkarlen lyss och rensar sin nubb, förbannar sitt snöske och flinta;
Men med en suck af hjertat til skyn han följer de redliga sinta;
Smackar så godt, utpustar en rök, och menar, om Gudarne vaka,
Att, med Guds hjelp, til Jul eller så vår nådige Kung är tilbaka.
Åker en käring båd skrynklig och brun hon vrider en härfved och nystar;
Gnabbar med en som står vid en spis och mjölken i kettilen ystar;
Gissar, i år, som kornet är rikt och axena frodiga bugna,
Att så sin säd förvandlad i dranke och önskar at vädrena lugna.
En med en tång de glödande kol kring fräsande bräddarna makar;
Men bäst hon står, hon niger och ber för den hännes hydda bevakar;
Klappar mig ömt, ber mig sjunga en skål och nämner sin konung med smärta.
Därföre märk: under trumpnaske min bor ofta det frommaste hjerta.
Villig och glad jag sjunger som hon; den skålen förlustar mitt sinne.
Stolar och skåp, nystföter och bord, allt börjar nu dansa här inne.
Käringar och barn, skjutsbönder en svärm, hållkarlar, föresupna gesäller
Taga i ring; men skytten går bort, och knaps uti bergena smäller.
Ren på min rygg min hare jag bär, och några små vipor i haskan.
Elis, God natt; jag dricker din skål til yttersta droppan i flaskan.
Lindra mitt qual, tag lyran i hand; jag orkar ej mer i min yra.
Lefve vår Kung, så älskad och stor! Farväl. Se där har du min lyra.

Fiskafänget

Opp Amaryllis, vakna min lilla — Vädret är stilla — Luften sval
Regnbågen pråler — med sina strålar — högröd afmålar — Skog och dal
Amaryllis lät mig i min våda — I Neptuni namn dig fria bebåda
Sömnens gud får icke mera råda — I dina ögon, i suckar och tal.

#

Kom nu och fiska, noten är bunden — kom nu pa° stunden — följ mig åt
Klädd på dig tröjan — kjortteln och slöjan — Gäddan och löjan — ställ försåt
Vakna Amaryllis lilla vakna — Låt mig ej ditt glada sälskap sakna
Bland Delphiner och Sirener nakna — Ska vi plaska med vår lilla båt

#

Tag dina matspön, refvar och dragen — nu börjar dagen — skynda dig
Söta min lilla — länk icke illa — skulle du villa — neka mig
Låt oss fara til det gröna sundet — Eller til det andra lilla grundet —
Där Neptunus dref uti förbundet — Säg hur vår kärlek där fröjdade sig

#

Stig da° i båten, sjungom vi båda — kärlek skal råda i vårt bröst
Ed sig harmar — men när han larmar — i dina armar — är min tröst
Lycklig uppa° hafvets vreda böljor — i din lilla famn kan jag ej döljas
Hur i döden hjertat vil dig följa — Sjungom Sirener och härma min röst

Ansökning ~~om en klockar~~ hos Baron Hum-
melhjelm om en klockare-lägenhet.

Högvälborne Herr Baron, samt Ius patronatus öfver Öfver-
Göthland med des underliggande provincier; Frid af högdene!
med allskön grönskande Salutem! Item courage, som är et
Ius sanguinis hos min gunstbenägne Herre och Mecenas!

Ingen lärer neka, om icke ex errore, at ju människan är född til verl-
dene med mycken vedermöda, til sjoran harm, såsom ock til strid på jordene;
ty hvad äro sju hundrade sex och sextio hästar, samt twå hundrade fem och fyratio
mular? af Esra 2 Boks. 7 Cap. v. 69. Ja! hvad gagna Konungen skepp som
~~fol~~ fara til sjös, och komma en gång hvart tre år, och föra guld, silfver, el-
fenben, apor och påfoglar? af 2 Chrön. B. 9. 21. De tymas ouphörl. i de tåre-
fulla Pufliäners ögon mindre än intet, i den döjeliga Susannas blomster-
gård såsom gulnade löf, för en Simeon och en Hanna såsom skuxx.
Fritliga Trihorre! Tupperop skrämer Lejonet, en ringa spöquist förfärar
Elefanten, getingen årar stridsmannen; Simson slog pelarena i kull,
Satan skenade för Davids harpa, Herodias dansade med Johannis Dö-
pares hufvud på fatet, då Tobias log Ängelen i gälena, och sade med höga
röst: han vill upsluka mig. Tob. B. 6. Cap. och så vidare. Alt berisar
strid och fåfänglighet. Och förty, salt, ja trefaldt salt är den, som i-
från den stora och besvärliga verlden skild, från et högfärdigt leverne,
vagnar och reseanär, lock-peruker, trumslag och conspirationer, härligheter,

förfreteligheter, trummeter, raketer, lindansare, fuxsvansare och poeter befriad, kan säja: Mor ge mej en sup, noch eins, har du off mutter, färskt smör, rena sköfvel manschetter? och sa° vidare. Ja! lyckligt inom Floras och Borex gränser sa° fira lifvets högtider, toa° sina fötter, Joh. 6. Cap. och sleka sin sisk varm, v. 6. samt under Fridens sikona-träd upsla° sin paulun med fortplantning och förkofran.

Nådige Herr Baronen lärer mägta underligen föresalla denna inledning til anledningen af mitt utkast i detta bref, som innehåller en hörsam bön om gunstbenägen välvilja och recommendation til en in Civitate seu Urbe Wadstena ledigvarande Kyrko-Organiste-sysla.

Det är värkeligen, Domine Baro, mera svårt efter et bröd — stycke för en Studerande än för en Lekman; och sa° vidare. Clericiet säges väl i almänhet äga de bästa indelningar och höbord; men det är sannerligen intet sa°: i vår° församling är sa° beskaffadt at de hvarken kunna sägas, paras &c. do°; i soknen där min bror paraderar, är det likasa°. Likaledes hafve vi hört at sa° skal sra° til ända up til Dalkullarne; ja, förbarme sig! ända up til det härliga Leksand och det kostbeliga Tuna. Systrarna Leksand och Tuna hafva likväl i alla tider blifvit ansedde som tva° juveler i ena kostbeliga krono. Sa° böra de ock sannerligen betraktas. Dock, hvart rasa mina tankar? Hvi vil jag tänka uppa° kunskapens träd, som icke är värdig at kyssa en gång ormen i sjerten? Hvi skal jag kasta mina ögon at Babels torn, som knapt ser mina mässings-häklor i koffan? Hvi ma° jag upluffta mina näso at guldklimpen,

som ligger med armarna i kors pa° dyngh̊ogen ? Ja hvi ma° jag glo pa° solen, som näpligen ser torntuppen ? Hvad h̊ofves mig titta efter stjernorna, jag arme fähund ? pa° karlavagnen i himmelens skyar ! Salutem !

Jag ovärdig, för detta Bond Caplan och Skolemästare, samt för detta Organist i Västerplana uppa° kinnakulle, vågar mig, i anledning af hvad anförd är och äfvanskrefne fyllaber medföljer, til min menings förklarande, nu hörsammeligen Deras Nåder öfverrumpla, öfverfalla och anfäkta, samt tro-innerligen solliciera, at jag matte antagen varda til den lediga Organiste-fysian i Vadstena, efter som jag tjent vid Militie-ståndet, och således ej ovan vid at trampa, ej heller rädd för pipor och basuner, mycket mindre alkerverad för Nådige Herrens ögon, vid genomögnandet af denna min hörsamma supplication. Salutem !

A propos, om Kinna kulle, sa° är visserligen läget vätt angenämt, ty berget ligger pa° en h̊og, och framsträcker sig, jag vet ej huru många mil. Där bor folk och äro många kyrkor; foglar flyga där som annorstäder, men träden glänsa i grönska, kersbären glittra pa° grenar, äpplen och päron pa° marken utgöra gator i Floras där belägna hufvudstad. Den svartbla° forsande Vänern skölj er Dalsland och kastar sina Tritoner mot det prägtiga Lecko", hvarest fordom Apollo med sina Muser besökt den Nordiske Tejsii.

Det tyckes ej vara af mycken tiltagsenhet eller öfverflödig humör öfver Lyckans vidrigheter, som jag beklagar mitt tillstånd. Mitt samvete, at jag sa° ma° tala, är obefläckadt som en Bibel, och mitt öfriga uppförande

Jag tänker, vördsamme Doc, med Deras Nåders förlof och goda minne, enfaldeligen och i korthet utbreda min merit-lista, hvilken Herr Patronens högvälborna ögon, såsom bäst vana at skörja hvad krigsståndet anbelangar, och som sjelfve sett Sveriges, Göthes och Vendes fiender, nu förmodel. torde uptaga, och utan glasögons tillhjelp finna hvad jag är för en karl. Samma lista bifogas här i hörsamhet, och är hon jämväl bifogad och inneliggande. Dock skal jag hörsammast begära at postporto måtte blifva mig ersatt, efter hon är af så mycken vigt. Salutem!

Det tycker ej vara af mycken tiltagsenhet eller öfverflödig harm öfver lyckans vidrigheter, som jag beklagar mitt tilstånd. Mitt samvete, at jag så må tala, är obefläckadt som en Bibel, och mitt öfriga uppförande mänskligt. Aber, åren tiltaga; min kurta hjessa hastar til sin svarta förvandling; taket trycker bygnaden och hjelkarne bugna. Trumpen, rödhårig, knarkryggig och svögd stryker jag mig fram längs väggarna, och slingrar mig som en orm kring kyrkmurarna; ty, i förtroende sagt, det är sådana tider, at den som går sin jämna väg fram, märker intet at han i hvart fjät skjuter et steg tilbaka. Ex nihilo nihil fit, sade Fader Smitt. Så säjer jag med. Hvad är krukan gjord af? sade Lärjungen til Philosophen; auro, svarade han. Hon är min, sade Lärjungen; och så vidare. Die verkehrte welt, säjer Transosen; jag må säja detsamma. Sedan jag genomgått så många tjenstegrader i olika ämnen, hinner jag ändtl.

så långt at verlden ser mig stundom med en haselpåk i handen, stundom i en buldans-tröja med et hopknäpt gehäng kring lifvet, et tolf alnars Poltava-sjett och träskor. Stundom finner jag ved et ofvändt claver på en murken Orgelläkkare, quittrande, drillande, pipiande, och bulrande bland några skrålande bondgastar, som hesa och långhalsiga förvilla hvarandra. Ändtl. finner jag at det går som Holländaren säjer: Myn Heer, je ne sais pas.

Alt därföre, Högvälborne Amice, Patron och Gynnare! bed och bjud de andra herrskaperna at icke vara emot denna min ringa anförkning; ty jag är ingalunda någon Struensee, som med vaxvingar vil flyga åt Solen; icke heller föreliker jag mig uppå Orgelwärk, vagnar och resenärer, eller kroppsstyrka, manskap och trummor, valdhorn el. högfärdigt lefverne, el. hjertans änglar och kronor, amethister, rubiner, pärlor och gyllende tabernakler, cocos-nötter, mular el. elefanter, och mera sådant, utan endast uppå Herr Baronen och Patronen. Saluten!

Min ålderstegne käre Fader Claus Dungren, syskonbarn til den namnkunnige poeten Haquin Bager, torde förmedl. upvakta H:r Baronen och Patronen, efter som han sjelf skrifver, och då på den åran inslinuera sig til mitt bästa; imedlertid medföljer några enfaldiga wördnads-rim, som min Fader Claus diktat; så väl som några välmenta Skaldefrön, utsådde för H. Baronens farstugu-port, som titeln lyder; hvilket quäde är sammanskrifvit af min Broder Magistern. Gud låte

dem bära frukt så vist som jag ärnar vara taksam!

Om ej Nådig Herren tager illa upp, så har Mamma skrifvit mig til, och berättat mig huru hon tänker våga på Nyslan en af våra stora ostar, som blef öfver vid sista upsättningen, några byttor mjölk, ägg, och kanske et par 6marksplåtar; ty hovet hvad himmelen med allt detta kunde värka uti H. Baronens hand. Pastorn i Församlingen har fått en ditto mindre ost, Comministern och Klockaren hvardera sin boutelj bränvin. En ting vet jag ej: huru DomCapitlet skal på något sätt muntras och smörjas. Nå; höre himmelen de röster som utan ända, altid och oupphörl. klingat för mig rundt ikring predikstolen i Wästerplana, då jag talat! De späda bondflickors tårar och bondpojkars fackningar, då jag hostat och staplat på conceptet! de värdnads värde Wästgöta gubbars välmening, då jag jag förfummat uplåsa Evangelium; och alla familjl. gumnors och matronors böner, under det jag discantat vid det fördömda Claveret, som jämte fiolen var sista gången, orsaken til min olycka! Ja, höre himmelen hvar själs soliloquium, som unnar mig ynnest och godhet!!!

H. Baronen bor i Östergötland, och har säf. många vänner; hjelp sin tjenare til detta i fråga varande Organiske-brödstycke; beors åtminstone barmhertighet åt det fattiga Claveret, och lät mig hälldre tukta Tangenterne, än at någon hofvetskaps kammartjenare, garderobsbeställare ef. fiol-tyskar skulle knipa dem.

Aber, Tuna och Leksand, min H. Baron Hummerhjelm; de äro två ljusa stjernor, (astronomice sagdt,) som hafva sitt ljus af sig sjelfvom, och meddela det åt andra; hvaremot två mörka stjernor liknelsevis kan sägas om Röö i Bohuslän och Spinhus församlingen i Stockholm, hvilka låna sitt ljus af andra, N. oppositions-vis. Förlåt mig, nu faller jag åter in i Riksdagsmanna-philosophien; det är: ingenting tänka förgäfves, draga kappan på båda axlar, hålla ena handen på transportsedeln, och den andra utsträckt åt himmelen. Alt, alt, alt, lofvar jag H: B: om han är mig blid och förmånlig!

Förlåt min långsamma skrifnings art, och låt mig icke obenäget förefalla, at jag inga särdeles nya tidningar från denna Staden kan framnäla, mera än Rådmannen Christofer Zingmarks hustru framburit en liten kärleks pant; Christofer på 5 Stjernor sitter inne för oljud på gatan, och har jag således icke kunnat få de penningarna af honom, hvarom jag erhöll Nådig Herrens ordres. Skinnkorna och höfvelskaftena, samt korfven och harpungarna äro alt afskickade, jämväl järnredskapen och klippings handskarne.

Skulle det vara af nöden mera H: Herren, at man bör ingifva kyrko-attest öfver ålder, så kan det komma på et at om jag aflemnar detta extract utur min Faders Bibel, hvarest finnes anteknadt på förra bladet följande rim: Den 19. hujus kl. ¼ quart til tu

Är Claus Dumgren födder nu
Af ädliga föräldrar förvist,

Hvarpå vi hafve mångfallig brist.
Tödder är han i Mariefred,
Ty det är så landsens sed.
Magister Samuel Bult
Han hafver döpt denna kult.
Faddrarna voro åtta,
Hvilket kommer oss til mätta.
Gud gifve at han Herrans bud ej förgäter.
Jungfru-fadder var Tullnärens dotter å Säther.

Emedlertid är min Fader at anse som den eldigaste häfbuss, så krut, munker och färdig; roar jag gärna, och låter min yngsta bror lära jag spela på fiol.

Nytt: Samuel Strufvas son lär jag at spela trompette-marine. Sommaraftnarne här i Telje låter det förträffeligt och ändericht, när man hör X en trompet, antingen från något plank, el. från en quarn el. ock ifrån Sophögen vid tullstugan. Madam Brunholm sjunger nu mera prägtigt än förr. Pukslagare-Enkan har nu fått krog-fedel och håller Spisgäster; jag spisade där i förgårs, då hon be-rättade mig en historia om sin morfar, som var pukslagare hos högstsal. H. Mt. konung Carl X, och som följde med ökprocessen i-från Götheborg, och red framför Provincie-fanorne, som då buros af Rikets sjelfständiga Adel hit upp til Stockholm, då kgl. begrafningen föreslog. Hon berättade nemligt at då han Brunholm, efter

denna tidens skick, med stor lockperuk och i lockarna hängande flor, samt i pukorne och pukpinnarne äfvenledes flor, stod på altanen i Storkyrkan begrafnings aftonen, uppkom en sådan Oman af den mängd flors bitar, trumpeter och andra blås-instrumenter, samt åt sjöfidan af den starka flaggningen och den myckenhet segel, så at mosar mitt med händren öfver hufvud, pinnarna i vädret och pukorna framför sig, blåste från altanen, tumlade i skyarna, och, som några gamla matronor bekräftat, skal han knäpt dödspsalmer på pukskinnen, och ändteligen vid solbrädden uppgifvit sin ända, hvarest dagen därpå omkring middagen en ny stjerna skal blifvit synt.

Ja! Gud signe våra vänner som äro i blåst både til sjös och lands, men begynnerligen dem som äro på hafvet, och kanske mist både master och segel! Gud bevare alla barnaföderskor, regementer och consistorier! Afvände himmelen allan bedröfvelse ifrån tid til nästa, hans hustru, tjenare, oxa och åsna, tjenarinno, och alt hvad honom tillhörer! Sammaledes stärk äfven konungens krönings-häst, hästar, ryttare, vaktmästare och rotebönder! Likaså alt contentement öfver Generaler, Amiraler, Stats Secreterare och Schoutbynachter, samt Ombudsmän Tullförvaltare och Öfver Post Directeuren! Ja, låte Solen tända sina strålar och skina på kyrktuppar, solveisare, klockspelare och Rikets Organister! Likaså på taskspelare, gycklare, lindansare och luftspringare! Äfvenledes också på Skole-betjeningen!

Denna Cön hafver jag sjelf sammansatt, efter det pund jour mig i andeliga saker gifvit är; ty däruttinnan förlitar jag mig icke på människjo-röst, papegoje-mandlar, räfsaxar och carameller, hvarmed Mörksens Förste förleder botfärdigheten och sig framställer.

Lof nu vät min värdaste Gynnare och Patron
Tillåt mig i min köja – Spela Eet Cerön på hobója
Unna mig din förnåy – At vara min faders Son
Cerön mina instrumenter – med drillar och complimenter
Stämmen up mina strängar – Virtuoser och Capell-svängar
Si jag väfver mitt lägre med mina hårar
Och min hemlig ling harpone genomhårar
Dock vil jag som Kong David spela
Och sedan lägga mig at sofva hos Bathseba. Sela!
Ja, otäck är min eländes tid – Jag är jour en ungan kid
Som en väget på en klippa – Som en loppa på en nyckelknippa
Min Skön är såsom en paulun – Som et bolster med foandun
Som en span – på Libanon
Och mitt hjerta såsom et fiskes täcke öfver en 15 års fröken
I öken. Sela!

Denna psalmen hafver jag sammansatt. Salutem! Hvad jag hafver skrifvit, thet hafver jag skrifvit. Men glöm ej at ögna igenom min merit-längd. Jag slutar bedröfvad och trängd. Vale Liber Baro! Cura valetudinem tuam! Vale, vale, male, bene, ultig, quoq, hurra, amen, vivat, vivat!! Baronem! Patronem! Jag står i postposten,

och sjöng Movitz vid roddartrappan, viftar med hatten 3 gånger åt mitt afgående bref. Hurra! Hurra! Hurra!

Förblifver

Högvälborne Barones och Nådige Herres

Tjenstvilligste Tjenare
Olaus Dungren, Junior

Telje, den 19. Maji
1772.

Movit-Lista.

Anno
1715— d. 19. hujus kl. 12. f. m. föddes jag af ärliga föräldrar; mig til heder och ingen skam. Olaus vi mig i dopet gifvit, och i lifsens bok inskrifvit.

1716— d. 19. i samma månad blef jag tokig.

1717— Litet bättre.

1718— Var med mina föräldrar til Hernamo. Utsatt för en Klagtare ifrån Sköfde. Samma år drack decoct, tils om hösten 1719

1719— Hörde talas om Ryssen hela det året.

1720— Kröntes högstsal. Hs Mt Konung Fredric.

1721— Var jag på sjette året.

1723— Studerade i Catechesen, lärde skrifva, och läste i Latinska A,b,c-boken, tils

1737— då jag blef förlofvad med min kära hustru, som är född

1714— d. 20 hujus kl. 1. e: m: af ärl. folk, utan djefvulens arga list och

Smälek. Jag önskar hänne hälsa och sundhet. Förläna oss mångfaldig sundhet !!!

1738— Det året ingenting passerat.

1739— Det året predikat åtskill. predikningar, af hvilka förtjänt. anmärkes

1mo Den Trogna Själens suckan vid Petri Joärd, då han högg örat af Malcus.

2do Högfärdighet och Sagtmodighet, i anledn. af Eleazars byxor och Rebeccas säck.

3tio De 10 Spitälske män och de 5 fåviska jungfrur, förestälde vid Orgelwärkets invigning i Gremma; med et historiskt tilhang om Orgelwärk.

4to The Gergesenens äng, el. huru Djefvulen kröp in i svinahjorden; enfaldel. föreställdt uti en Rådstugu-predikan i Telje; jämte Oration til Borgmästare och Råd.

1740.— Föddes vidare vår Son Christian. Djäkne i Strängnäs, conditionerar för maten.

1741— Föddes döttrarne Babba Lisa och Näbba Lena.

1742— d. 19 i omförmälde månad undfick kyrkorådets fullmagt på dödgräfvare sysla, vid södra gafvelu, som vider åt landsvägen.

1743— Gjorde vice klockare-tjenst. Samma år fullmagt på en Trumpetare-sysla vid Generalitetet.

1745.— Wisitat Finska Campagnen.

1747.— Rådman i Telje, interims.

1748— Afsatt genom ovänners bearbetande.

1749— Åter insatt. Samma år Organist och Skolemästare i ~~och gjorde afbön för Communister Svartkolt i Gråkyrka.~~ Västerplana. Mot årets slut afsatt, genom vederbörandes illvilja och afund.

1750.— Åter insatt, och gjorde afbön för Communister Svartkolt i Gråkyrka.

1751.— Afsatt från Skolemästare-tjenan, ob solum punctum.

1752— Gjort och författat et Anderikt quäde, hvarutinnan männi-skons barn liknas vid Tulipaner.

1753— Uposatt et Ode öfver Enkans Son i Nain, dedicerad til kor-pen som förde mat åt Elias.

1754.— Lagt ny kägelbana pa° kyrkogården.

1755— Åter insatt i Skolemästare-Ämbetet, hvilket jag til denna stund, volente Deo, bekläder och beklädа skal, in i bleka döden.

1772— Söker denna i fråga varande Organiste- beställning.

Claus Dumgren Smolandus

Lika med Originalet, samt riktigt klipt och skrivit, intygа pa° begäran.

Johan Sluger
Extraord. Cantor

Emanuel Fläskman
Rådman i Telje.

Secr. Bellmans Bref til Kgl. S. Elis Schröderheim under dess vistande vid Campieringen i Skåne. 1774.

Wälborne Herr Secker! Högtärade Herr Broder!
Tillåt et muntert lag med rus ur Bacchi floder
At vid et dukat bord med skinka och kalkon
Få sjunga Elis namn och vörda sin Patron,
Då värklig denna Fest bland qvinnor, barn och männer
Skal firas til Er ro af Fredmans gamla vänner
Så tyd ej illa ut om man i dansen ser
En Ulla bjuda opp en konglig Secreter.
Tag ej med köld emot et fälskap som förhända
Snart under vin och sömn slår bordet öfverända
Lät dem som strödda bin så svärma kring hvarann
Och fäst Ert öga först på Ålderman.
Det är just Fader Berg, som där på tröskeln sitter
Som förplar ur et kärl och gapar snål och bitter
Just han som nu sin sked til munnen ensam för
Som bugar sig så djupt när Elis namn han hör
Märk hur hans röda läpp den blanka skeden sliker
Och hur mot fatets brädd han med sin tallrik veiker.
Dess mund med soppa fyld, utbrister i et skratt
Han skrattar än en gång, och hvirflar med sin hatt

Ur fickan drar han upp sin flöjt så svart och furen
Och gör, när steken skärs, en drill med krumeluren
Men gästerne i prat föragta spel och sång
De titta på hvarann och mumsa på en gång.
God vänner, skricker en, lät bli och skär kalkonen
Den andre ropar skål för Elis den Patronen
Den tredje lyfter sig med knifven i fullt hugg
Kör bums i skinkan in och mumsar uti mugg
En annan gäspar tungt med armarna på duken
Och hur han nicka til, i stopet föll perucken
En raglar åter fram, som stapplar på sitt mål
Och sjunger med en klunk det täcka könets skål
Två ta hvarann i famn, som kysas och bli bröder
Den ene miss sin hatt, den andres näsa blöder
Uppå en bakvänd stol där skrattar en så flatt
Med glaset i sin hand och pipan i sin hatt.
Än syns en utsträckt arm, som darrar, stundom skälfver
Som i en svartblå sky en söndrig karmstol hvälfver
Än synes blixt af glas, som spittras i sin flygt
Med alt det sköna öl man nyss til festen bryggt
Men vid den bälw som uppå bordet röker
En flunsig glad Madam den tjocka armen kröker

Med flefven tätt til mund hon stint på laget ser
Slår remarn öfver bräd, och niger djupt och ler
Hon dricker Elis skål och på sin bröstlapp plåckar
Berömmer drufvans saft och ruskar sina låckar
Kringvicklar sin falopp, blir purögd, yr och kär
Och tjenst på Elis fest en et spetsglas blott begär.
I dörrn som står på gläntⁿ en Nymph man varse blifver
Som med en kullrig buk nu öfver tröskeln klifver
Hon raglar mot hvart hörn af vin och lustar sjuk
Och hännes panna bär en rutig silkes-duk
Med glaset uti hand hon menlös står och tiger
Man dricker Elis skål, hon rodnar och hon niger.
Strax klingar hvar och en och skrapar med sin fot
Men flickan sprang nu in i dörren midt emot.
Alt laget sträcker sig, man stöter i Trompeten
Sjelf Fader Berg steg up och snört sig i Serveten
Drack Ulla Winblad til med Syster Ann' Cathrin'
Bror Moritz Syskonbarn, och Faders Bergs Cousine.
Men se på den Madam som lägger fibben före
Hon bär sin väns porträt på halsen i et snöre
Det är Bror Moritz bild, bänk hvad hon prålar stort
Med himmelsblå peruk, som klöfver knekt i kort

Tänk i sin bruna råck, intill och med upslagen
Med Oboe i sin mund så väl han är aftagen
Boutelgen skymtar fram, och Movitz som nu ler
I Trojas öpna barm sin fälla skugga ser.

Min värde Schröderheim! dit öga fällan felar:
Hvem är den glada man, som på sin lyra spelar,
Som sjunger Bacchi lof och Trojas dyrkan vet
Som andas i min famn, och älskas som Poet?
Han är en Skald, hvars sång med konst och reglor kännes
Min gamle Läro-far, hans namn Clas Ludvig Ennes
Där suckar han så tungt vid bordet i en vrå
Då verklig hans förtjenst bordt lugn och lyckan nå
Han är så quick som lärd, och vet sitt sällskap leta
Men hur han kommit hit, det lär han sjelf ej veta
Nu dracks han Kungens skål, och böjde sina knän.
Hjelp denne hedres-präst inom sitt Skift och Län
Ett bland Apollos barn han än ger klang sin lyra
Än röjer i hans sång en ungdoms eld och yra,
Fast trött vid grafvens brädd af armod och besvär
Han krossat ren sitt spel och nu til slut begär
Ber at en nådig kung hugsvala må hans dagar
Och styrka ömt et bröst som Ödets våld beklagar

Att frälst utur et tvång af Skol-pedanteri
Han må på annan ort en lycklig främling bli
Att med til Herrestad han med sitt tjäll må flytta.
Han är en sällsynt präst, helt fri från egennytta
Han äger knappast mer än kappan och sin bok
Därmed hans flyttning gjord och lättadt är hans ok.
Fly til en nådig kung med ädelmodig ifver
Berätta, Schröderheim! hvad jag om Ennes skrifver
Hans barn, hans många barn de sakna sitt försvar
De ropa Gustafs namn och gråta kring sin Far.

Nu börjar laget slås — Glöm intet min begäran.
Farväl — Jaktlhornen hörs — och jag har städa den äran
Förbliva
Herr Broders
Bellman

Til Öfver-Hof-Stallmäst. och Öfver-Ceremonie-mästaren Grefve Leuwenhaupt.

Hos Herr Gr. och Öfver-Hof-Stallm. utbeder sig alra ödmjukast en ringa Poet, at så göra sin trogna upwaktning, och at som sändebud ifrån Parnassen på den gnäggande Pegasus unnfå audience inom hvad spilta Herr Gr. täckes utse för en så beskaffad ryttare. Gudarnes befallning i Olympen med alla Gudinnors hälsning är mig efter twänne handslag på Sadelknappen anbefalt Herr Gr. at förständiga, utom Gudinnan Venus, som vid åhörandet af Leyonhufvuds namn, sträckte sina armar, knäpte sina händer, höjde sitt bröst, fälde tårar och försvann.

Mig Apollo sändt til Eder
At befrämja ömt et värk
Ädle Leyonhufvud märke
Hvad min vänskap af Er beder
Hjelp en quick och äldrig man
Som en mängd af sinnen värdar
Och som blött i Zions gärdar
Ingen lycka vinna kan.

Han är den som lärt mig hala
Guda språket rent och lätt

På Anacreontis sätt
Vid Champagne-vinets dvala
Nu den mannen i sin nöd
Ber en nådig Kung så dela
At fast honom allt må fela
Ej hans barn må sakna bröd.

#

Som man tror, vid detta laget,
Är utlegat hans förslag
Däv har han, försäkrar jag
Första rummet på förslaget
Herrestad är Gäldets namn
Ennes heder nu personen
Hjelp den Prästen fram til Tronen
Jag förtjensten i Er hand.

Schröderheims Svar.

Lägret emellan Ellinge och Alfoffa d. 4. Sept. 1774.

Högtärade Herr Bror! uti ditt sista Bref
Mitt hela väsend glad och hjertat upvärkt blef
Jag hade ämnat strax försammast at besvara
Men mäst för brist på rim til denna gången svara.

Nu då min Skaldekraft af Haquin Bageres nåd
Igår upmuntrad blef, jag utan öfverdåd
Vil för min gamle vän med sönderspruckken tunga
Och Om Skånes flora track och små Comi'sioner sjunga
Men fyll dig först min vän, och blöt ditt sentiment
Förrn du om mitt poem vill ge ditt jugement
Drick Movitz til, min Bror, låt alla Waldhorn skrälla
Låt Fredman stolt och röd i öleto purpur pråla
Låt Lilla Ulla sjelf i kna" på" Ann Cathrin
Fuskera med en fupp den gamle Bergens min
Sen, om det goda folk en stund vil tumlarw bänna
Täcks du min törst och nöd och vördnad för dem nämna.
Lägg, fanning, intet twång på" mina pensel drag
Jag vil ej fynas lärd, men gärna huforudfjug.

Uppå de bleka fält emellan Skånes städer
Där intet nöje triffs, bland höstens kulna väder
Ulmed en grumlig å" et Torrw högt uprest är
Som prof af tidens wåld i twänne Seder bär
En bygnad lik Gripsholms, men mera lom och öde
Först ämnad til arrest åt Danske Kåkan Röde
Sen nyttjad så" och så", men mäst til magazin

Tycks vänta Domedag, och trotsa sin ruin.
I detta Tornevärck nu himlens nåd behagar
At kungens Canceli passerar sina dagar.
Man bör värt Herrhult se, värt hamda lefnadssätt
At finna huru Gud den djerfvom lukrar lätt
Och kunde munken sjelf vår Kloster lefnad njuta!
Han skulle nöjd sin dag vid bön och vaxljus sluta.
En förstad til sin bygd, sitt löfte fylla opp
Och quäfva alt begär med tålamod och hopp.

Den mänskjolika flock, som kofft och kjolar bära
Har här en Colonj, men til sin ringa ära
Två fötter, hvilkas längd och bredd ej mätas kan
Tjunt Fämntjocka ben och lår som skubbas mot hvarann
Som utaf Fähus-golf sin smink-fernissa lager
Et lif som alnetal i diameter drager
En buk i flera veck, hvars kalla debouchée
Kan hela Astrids magt et evigt dråphugg ge
En öpen barm, där två tornister korsvis hänga
Som kring en skinklik hals sin vanmagts vasla flänga
Hvart öga Ufvens likt bör endast mörkret se
En tjeltänder trut, hvars gap kan aldrig le.

Här sol som i sitt lopp naturens fägring målar
Har ingenstäds så fult fått våka med dess strålar
Bland detta täcka kön bevare Gud min hand
At jag ej Sodoms straff bereder Soca land!

Mitt tilstånd vet du nu; jag hinner ej berätta
Hvad mera nämnas bordt. at mina dagar lätta
Til jag ännu en gång från Skåne skicka dig
Ett ödmjukt bref och Pro Memoria om mig
Den flickan som du nämt, som med den lvinda magen
Behagat för mitt namn at rodna häromdagen
Hon har, som du väl vet, en söt Physionomi
Och at den pilt hon bär må hännes make bli.
Du vet, sen Adam föll, vi vilja gärna neka
Hvad vi i sväll förmå, när vi med flickor leka,
Men min upriktighet dig aldrig svika skall
Min synd bekänner jag, min ärestod en pall
Ej svigtar nånsin hon för Herre Adjudckens läxor
Min flicka prisar jag, hon är ej bland de häxor
Som snörde i rob ronde kring alla gator gå
Hon endast vid en krog på tröskeln plägar stå.
Jag vil at hon til dig, min bäste vän, må hasta
Och i ditt ömma skot den kärlekspanten kasta

Jag önskar hon får bo vid Squallertorg Stockholms
Och accouchera sitt hos Madam Kleineborg
Hos Scharenbergs får hon blott uppa° mitt quittence
Bäd Sirap, Theriac, och Blyhvitt och Essence
Lät tvänne dagar först i största tysthet köpa
Lät bränvin, öl och vin hos Tougt och Reiner köpa
När hon tu dagar sett uppa° sin barnesäng
Så° skicka, Bellman, ut din gamle snöpte dräng
Bjud Moritz alraförst, och Fredman, om han nekar
Du ser pa° Valdthorn jag til Fadergåfva pekar
Ställ Bergen nedanför, och Ulla midt emot
Och Ann'-Cathrin', om hon ej ren är tung pa° fot
Och om Ambrosius Bång kom från de dödas rike.!
Men såfängt.! Bjuder en ann, blott at det blir hans like
Ranske exempelvis Pratenius nämnas må
Dock utan gêne, om du kan någon bättre få°
Hans snorkel, utom öl och hvad han kan förtära
Rätt lederlig ma° bli, om jag dig törs besvära
Summariskt räkna ut hvad åtta dagars rus
Beloper, utom glas, inräknad en Carolus
Jag tror vel intet skrock, men skulle gärna önska,
På° det at gossen strax i öl ma° kunna grönska,

At Stockholms dubbeltöl för vatten nyttjas ma°
När han vid Tunbens kant sitt vackra namn skal få°.
Bibutius Michael hans christnings namn ma° blifva
Et tilnamn honom sin lär conjuncturen gifva
Lät allting ärligt ga°; fast gossen kallas min,
Skall för hans barnsöl dock all ära blifva din
Valuta skickas bordt at allting väl bestrida
Men våra tiders tyngd de lära oss at quida
Lägg at min kära Bror, och tag et fermt beslut
Ell leta up en vän som länar pengar ut
En Turkens gamla vän kan Hadgi fall bevecka
Att dig ej längre nu de gyldne pungar neka
Som för din vackra nymph sjöröfvarn läfvat har
Än da° han ibland oss i hufvadstan var quar.
Min vän, jag lämnar dig at allting väl besörja
Och nödgas fluta där jag oftast borde börja
Men jag är som jag är, och som jag vara bör
Högtärade Herr Brors Tres humble Serviteur
E: S:

Apostille.

Men nu, Min hjertans bror, jag hala vil om resten
Hur hänger det ihop med den förbönda Prästen?
Säj, brukar han calott? Säj om han brukar snus?
Säj, kan han skota får, och kan han haga m——?

Gud vet, min ~~dän~~ vän hur väl den saken stryes och vändes
Men jag har aldrig känt Guds redskap Ludvig Ennes
Af hvad raison? hur vil han Herrestad här få°,
När många Skånska nöt här utan foder gå°?
Om han en främling är, bed honom hemma blifva.
De helige Guds män, sin nöd at rätt beskrifva,
Vid främling likna sig; bed honom komma håg
Hvad knorr Gud af sitt folk i ödemarken såg
När de til Canans land med Josua skull' draga
Bed honom däruti af en nyttig lärdom taga.
Dock, kanske som Prophet han tåls ej i sitt land.
Det blir mig ganska kärt om himlens milda hand
Vil röra Gustafs bröst och för Herr Ennes ömma
Då vil jag Pastorns skål med största glädje tömma.
Så snart miraclet skett, skal du det veta få°.
Gud gifve dig allt godt, til dess vi råkas nå°!

#

Kom min vän jag beder — sätt dig vackert neder — Vid en pipa och et glas
Dricke och knäppy opp västen — Taga hela resten :|: — Du och lyckan skola lyss

#

Kom väl an vi sjunga — Om vår sorg och tunga — Uti dessa sorgedar
Om vår glans och lycka — Vid du korken rycka :|: Denna traillen skal bli var.

#

Gatt på denna orten — Blanda vackert korlew — Jag af lyset kära du
Öfset går och gäller — Fan och hans gesäller ! :|: — Tänk jag hoppa höfver sjw.

#

Djefvulen vegera — Får jag rekirera — Gud förbanna Ruder Fre
Tiden alt förbyter — Ting leva jag bryter :|: — Attendez sexan gagné

#

Uti dessa tider — Mängens hjerta sidor — Mängens tårar pråsar strauw
Intet mynt i pungen — Paroli på Kungen :|: — Ah mon Dieu ! perdu ma Dame

#

Hwra alt sig vänder — Verlden blir et Kender — Tiden dödar dygden lär
Himlen alt maå styra — Paroli mitt fyra :|: — Se rekire och knekten går.

#

Fa hwad skal man säga — Lät sig gång alt äga — Svenska afund känna vi
Dän sin vän fördömmer — Dolken blodig gömmer — Attendez à parole.

#

Läckperuken talar — I de gyldne sålar — Mera än den hornen bär
Änan bor i stacken — Och i sammetsväcken — Semman går, ah oui mon cher.

#

Lycklig den som sagta — kan sitt hopp betrakta — Likt et skepp som går i sank
Uppå tidens vågor — Säls och dränks dess plågor — Den fini à va la banque

La jeune Indienne

Klang med puker och Basuner — Opp ur sömnens lysta hamn
Ragla ragla ur paulaner — Opp at Bacchus ta i famn
Se hvar han kommer med sin krans — Venus Cupido bjuder upp i dans
Söta flaska kram och kanna — Hjertat häntar dubbelt lif
Bacchus dansar på min panna — Venus har sitt tids fördrif
Längst i själen in :/: — Söta flaska blif du min.

Bacchus förnar mina öden — När min qvän grinar skrat
När min haskbok jäspar dödem — För mig på Crevest kliut
Då glömmer jag vår jorgliga jord — äter och dricker och trampar i bord
Kom låt oss sjunga supa trampa i bord — Söta flaska kram och kanna
Hjertat kryper in i dig — Släpp förnuftet genom
Ljest det så qvälser mig — Längst i själen in :/: — Söta flaska blif du min

Är jag född så vill jag lefva — Och må väl på bästa vis
Som en Adam med sin Eva — Uti Paradis
Slakta sparsar uti mummen så — Dricka nectar sofva sött och uppå rosor gå
Klappar den mitt hjerta tänker på — sjunga visor dansa polska tumla då och då
Vid min flaska vill jag somna — Vid min flicka vakna opp
När min hjerna börjar dimma — Sagar sig mitt lopp

Våra dagar då försvinna — Lustigt på vår jorgepark
Venus blif vår hjert-Gudinna — Bacchus Styrs-Monarck

Snäser någon oss för fyllerie — hut för tusend tunnor, han skal altid torstig bli
Får jag intet Chloristo ute — Ja mej tunnor tusend i förtreten supa vi
Kom Camrater låt oss skimma — Punsch och Bischoff upp i skyn
Til dess döden med sin dimma — Skymmer för vår syn.

Glada Bröder när vi dricka — Låt oss nya vänners skål
Ske vi med ett rågat mål — Tömma den til pricka
Men vår gamle Stamfar bör — Ännu mindre glömmas
Och fast han dör :/: — Skal hans stoft berömmas

Abraham den hedersgubben — Fick i sina unga år
Jacker hustru som en våd — Skål för underslubben
Häftten rädd och halft jaloux — Sad' han, om dig lyster
Vet jag att du :/: kallar dig min Syster

Men den Stackarn blef bedragen — Kungen tog hans flicka bort
Sådant nöje är för kort — Dränk din harm i magen
Nog var hedern vacker nu — Men som Kungens Svåger
Mista sin Fru :/: — I min smak ej låger.

Dock om alla gifta hade — Samma tröst som Abram fick
När som Sara hemåt gick — Glönde de sin skade
Låt oss dricka hemkom-öl — Se hvad morgon gåfvor
Åsnor och Föl :/: — Får och fä och häfvor.

Abram var en riker hjesse — Reste fram med mycken stat
Kunde slå när så° barat — Mot en kröuker hjesse
Med sitt folk haw seger vann — Drick och Vivat ropa
Hvad vant han !!! ——— Af dem allihopa !

Hör nu på° en ting som hände — Abram var til älskog böjd
Med en hustru intet nöjd ——— Sig til Pigan vände
Abram sjelf var rasker nog ——— Likså° hans flicka
Tro mig det tog !!! ——— Vi sku barnsöl dricka

Vis mig en som gör lefsamma — Abram fulla hundra år
Lagar så° at Sara får ——— Börja heta Mamma
Nitti år hon räknat har ——— Första barna sängen
Abram var kar !!! ——— Drick men glöm ej dräugen

Sara dör och Abram gråter ——— Likväl skulle han til vägs
Gifta sig ; så° söner sex ——— Men den fruen åker
När vid hundrafyrti år ——— Abram sjuket uträttar
Dricker vår Corps !!! ——— Och hans lof berättar.

Marche mina Björnar höger om vänster sväng
Marche uv quarteret — Så° ramen på° bandleret — Sticket är nitt paro
Alla djuren ge det pris — Både unga och gamla på° lika vis

Marche mina björnar höger om vänster sväng — Förtrolliga skara
Lät mig nu få vara försvara — Min kackbokspäck och västroch byxor, hoflor
nattrock nattmössa och säng — Vänster sväng.

---

64. Bacchi Soldaters Källar-Patrull.

Kom se Patrullen — som kring stöterna — Corpsdegardet sitt försigtigt ställt
Bacchi Soldater — Bra camerater — Vilja draga uti fält
Hör munstersskrifvar ä' ni alla här — Agt giföre på Commando i Gevär
Glasen i händer — Drick en i sender — Quarters remmarne lösen är.

#

Förgylda Freden — kard blif i foden — Härifrån patrullen på stunden går
Fru uti hjernan — nu in på Hjernan — Chefen ropar högt god hör
Hi faran seer men hänne aldrig flyn — Het nu til vänster på Holländska Dyn
Första Platonen — i Bataillonen — Läggan glasen nu ge fyr

#

I jänna leder — Nu vägen Eder — Marche gevindt til Quarnhuskällaren fram
Så, Eder vätta — Vi ej förgäta — Lejonet af Bacchi stam
Vi midt emot i hörnet ha Apteck — Där Aqua vitæ säljes utan sock
Apteks kallsupen — * Läska skall her strupen — Uti denna bardalek

#

På mina Bröder — Vi gå til Söder — Helt gerad dit upåt Pelian
Vi nu capperat — och patrullerat — Länge nog här — in i Stall
Förborgs bruns backen är väl mycket svår — Men man däruppe Draken nåda får
Lappri besvären — Bacchus för härren — Sjelfver uti spelen går

#

På Enighelen — Tvi den förtrefwen — Källarmästarn uti flagsmål lödt
Vi och välsänja — Vi ska befrämja — Ty de ha vår vänskap födt
Friskt basar Enighelen rundt förbi — Enighet sadan Tanen gifva vi
Trall &c Sådan Tanen gifva vi.

#

Marche nu til vänster — Gör Edra tjenster — Adjutanter så och Flyggelmän
Hvart det må vägа — Hoppet vi äga uti Ögnasigte än
Hit nu til Pfannenstils förutan prut — Hoppet på botnen när vi dricket ut
Trall & På botnen när &c

#

Björngårn vi gästa — Tågarn den nästa — hur det något långt til Hamburg är
Hur det må bära — Källare flera — Ej på Söder vara lär
Nå drickom nu då utaf hjertans grund — Och fen til Staden uti samma stund
Trall &c Staden &c

#

Västerlånggatan — Vi icke hata — Tast vi likväl ha vårt höggvarten
Uppå den andra — Ingen kan klandra — Ty där äro Källrar fler
Nu på Storkällarn, och hvad är det där — Han til en stenhop helt förvandlad är
Trall &c Stenhop &c

#

Nå minna bussar — Här ä ej Stussar — Utan bara jämna Norrebro
Ledstånger goda — Vi tjag förmoda — Köra fållom intet mod
Här hastigt fram passera så vi lof — At vi må hinna upp til Castenhof
Trall &c Hinna upp til &c

#

Regeringsgatan — Det är en fatan — Til at vara smal och grufveligt läng
Låt bida skredet — Två man i ledet — Eljes blir hon alltför trång

Här hastigt fram passera ha vi brådt — Att vi må hinna upp til Stockholms Slott
Trall &c Hinna &c

#

Keysare kronan — Den hufvudbonan — Pryda skal vår Käcke General
Stockholms Rådhuset — Där vi så ruset — Blåsa skal hans Riksens Sal
Winfat, Tre Tunnor blifva ska hans Tron — Hör fälttrumpeter en blåsa samma ton

#

Riga med mera — Aktona, flera — Truppen ej så dags passera torr
Tre Remmare käcka — Hör Bussar käcka — Och sen in på Stockholms Torr
Tellingens, Stadshus ej förgätas får — Härnäst den vägen man til Hamburg går
Trall &c vägen man til &c

#

Ände på psalmen — nu intet Malmen — Renska vinet hans det smakar bäst
Där ska vi pusta — och lyket vuska — Och so öfver gammal rest
Sen vägen åt Förgylta Ölet har — när man tillbaka åt högjakten dar
Trall &c — åt &c

6

Ur vägen och vik — Se på staken — och hör på Laken — Uthaf trompeter för Bacchi lik &c
Hör trompeten igen — käre vänner — man någon känner — Den gamle Trelman Urmakaren &c.
Ha stilla vid en sida — och låt procepen skrida — Ur vägen god vänner hålt Er &c
Trompeterna blåsa stolt &c — Nun granne flytt dett mod — värm dit blod

#

Kolmodin vår vän — för prestkapen — och nu til graven — han reder närmast kamraterna
So Kilberg så rask — han allena — får förorena — Et par halfvaror utur en aska
Statt stilla vid en sida — Låt Lundholm också vida — Med en klocka som stått i paub
Trompeterna gå galaub — Nun granne &c

#

Fredman lefde och dog— Bröder alla— Vi kunna kalla— Hans själ et urvärck hans kropp
Vår lefnad är kort— Bäst vi rasta— och oss förlusta— Så kommer döden och har oss bort
Statt ställa vid en sida— Och låt processen skrida— Här i verden är mycken harm
Trompeterna blåsa larm— Mitt grannes &c

Jonus, Minerva— Mars med de djerfva— Han som med trummor och döden går på
Pallas och Clio— Systrarna nio— Sapiter, Pluto, Apollo också
Gudar Gudinnor, Hjeltar, Hjeltinnor— Hela Olympen Godtår i min vrå

#

Eder til ära— Förr jag begära— Af Edra Nåder den lyckta och grace
Att i min stuga— Utan at ljuga— Hålla til godo et litet Calas
Värdens är ringa— Skinka och bringa— Peppar och Senap och vin några glas

#

Phœbus ej mägtar— Han sig urfäktar— Gubben har durchlopp och dras med quarten
Så Melpomene— har ondt uti bene— Fröken dock skicka mig en Parmesan
Bacchus han språka— At han skall åka— Uti en vagn med Pan och Sylvan

#

Calypso har snusa— nattrock och husa— Ärnar Gudinnan at klåda sig i
Jag blef illrådig— men hon var nådig— Då jag kommer uti Chaos-sours
Vördnad i hjerta— bäfvan och smärta— Gudar Gudinnor komma görew parti.

#

Nu är jag nöjder— Ser från de höjder— Sådant et herrskap jag får på vift
Påfven och Satan— Jag går på gatan— Ligger i rännsten så full som et svin
Himmel jag blundar— kattar och hundar— Käringar och pojkar Olympen

för lit

#

Intet mig stärker — Hjernan hon värker — Ney, fram Olympen är ingen min själ
Sorgen å sido — Bacchus, Cupido — Jag är väl glader, men törstar ihjäl
Fri den där Skymfen — Fan i Olympen — Tyst, jag nu sonnar i vänsten, Farväl.

---

83 Ordens-härolder tagen Edra spiror, — Och Stenbecker trumla nu
Bom .... Pukor och lirar —— Bacchi fest vi fira sku
Riddare-Capitlets våta gubbar — Bom Bacchus dubbar ://: Lundholm
Bränvins-brännarn, värdig du.

#

Ordens-Capitlet ingen må rubba — Lundholm han är värdig han
Hodie mihi, cras tibi, Gubbe —— Du uti din Stjerna fann
Riddarn Apelstubbe, Full-Kryperen — Bom är friboren ://: Bacchus
Bland hans hjelthar ålderman.

#

Hjelte vid tinnan, stå intet flater — Riddar kåsan knäpp igen
Patria ubi bene, Camrater —— Står i Stjernan, ser du den?
Vivat Bacchus, glas och bouteiller — Står du och sväljer? ://: Öfverman.
Öfverman, Stolmakaren.

#

Främst ibland Bacchi hjelthar han träkar — Hjelper andra i sin mull
Men när som klotet kåglorna räkar — Dimper kägle kungen kull
Veni, vidi, vici, står uti Stjernan — Bom Bacchus ärna'n ://: längesen
Vivat Bacchus och hvar full!

#

Riddaren Bacchus ville betrakta — Sockerbagar Halling fråº
Puka Stenbecker intet faº sagta —— Lyft up pinnarne och flåº.
Aut Cæsar aut nihil Riddarnes valspråk blifver — Bom Bacchus gifver
Halling — Tappen til at suga påº.

#

Än fins en stjerna målad och prickad — för Tullskrifvaren Agrell
Promt til Norrköping varder han skickad — som Mercurius quick och snäll
Semper adsum Riddarnes valspråk ~~Hif~~ heter — Pukor trompeter :/: pukor.
Nu Capitlet slöts i qväll.

Klubben Nº 24 ——— anno 1769 i Norrköping.

V Det var rätt curieust i går aftons, saº satt vi och talade om Finance-väsendets nu varande tillstånd, sedan cursen blifvit reglerad til alpari; det supponerades af en viss, at du vore Bank och låge uti Munkens trappor, jag krånglade mig up til dig efter vederbörligt tillstånd; in bona fide ger jag dig min Ego i underpant; du vil, men jag kan intet; jag kan, men du vil intet; skulle du daº blott för omöjlighetens skuld skuffa mig utför åt Lokatten och de trapplösa trapporne?

Lokatten, Lokatten, min snälle godtår — Där fås fioler och jungfrur påº snår
I fönster, i gluggar, i vinklar och vrår — En fjortel, en båtsman och kärleken rår.

#

Hvad frågar jag efter finance och balance? — blott fyrken och flaskan och jag gåº i dans
Medborgare, Bank, alpari och Fan — De quitta mig lika, blott öl fins i stan.

Men Italien, si nu Holland, Spanien: männe deras politiska lygnad i anseende til Aakiska freden, Westphaliska freden, Consilium Tri-

#

Består du mig bränvin, fram pipor och krus — Jag agtar en krona lika som en Carlus
Carluser som kronor och ziffror som null — 3 Westphaliska skinkor som spiror och gull.

#

Jag skattar min flaska och sjunger min ton — en ölkunna mer än en kongelig krou
Men finge jag råda, skull dagligt i föl — båd kung och minister så simma i öl.

62

//: Movitz, i afton står baln — Hemma hos Mollberg Corpraln
Just där du ser Giset, — och lyktan uppå huset — Där accurat står baln ://
//: Stöt i ditt valdthorn, gå på — Låt man brandvakterna gå
Hvad står du och undrar? — Jor sak, trumslagarn dundrar — och klockorna de slå ://
På det mörka blå den blanka månen glimmar — tils om några timmar
Sjernchvalfvet glimmar ://——— //: Movitz, i afton står baln — hema &cc

#

//: Echo är stolt här i gränd — Hornet åt bygningen vänd.
Blås den menuetten — som han med bajonetten — igår sköng här i gränd. ://
//: Ulla i fönstret där står — Tjenare, Syster, godtår
Släpp oss in i salen — den hund den där Corpralen — han står för dörrn och slår ://
Släpp oss in din skurk, du får en het battalje — Slår du hit Canalje,
Tar jag dig i svalje ://——— //: Echo är stolt &cc

#

//: Tack kära Syster, stor tack — Barfota sluskar och pack
Säg ni Ert bagage — at den som har courage — Skal altid bli. Stor tack ://

//: Skål Madam Wingmark, allons — Det var en fisp som var bon.
Hurra, jag skal blåsa — så fint som en fiskmåsa — Och dansa på en gång ://
Hurra, tust och sång, jag uti en Chloe väljer — kärlek hjertat qvälj er —
Klang hoad vin bubeljer.:// —— //: Tack kära &c c

//: Hälsa nu Movitz, vet hut — Bocka dig, Cajsa gick ut
Bror hörde du inte — En fisp hon dig påminte — Och därför gick hon ut ://
//: Hurra hvad struvor och vin — Herrskapet mumsa som svin
Bergströmskan hon skrattar, — i skinkfatena fattar — Och tömer Caraffin ://
Och den där Cousine som uppå vafflan äter — Hon som är så feker
Säj mig hvad hon heter :// —— //: Hälsa nu &c

//: Stöt i ditt valdthorn. Ja men — Mollberg nu dansar igen
Färdig uppå foten, — liksom frod han i roten — och språng för fienden ://
//: Fästen oppknäpter och gul. — Skjortan som tvättas hvar jul
Fläkter uti trasor — med ullstrumpor och hasor — står han i Bacchi skjul ://
Gammal, fet och ful han Bacchi kransar binder — vifar glad och trinder
Sina klosterkinder :// —— //: Stöt i ditt &c c

V

Kung Gustaf lefver, Sverge märk — Han vil fullborda Gustafvernas värk
Hvar på sin ort — storverk de gjort — Älska din Gustaf som värkat så stort
Kärlekens lof — uppfyller hans hof — Han kan på tros — ta hjertat af oss
Lefve Kung Gustaf förnöjder och fri — Med all Europa uti amnesti
Lefve han säll — morgon och qväll — Och i sitt hjerta så fri som vi

Wäl är det sant at din krona tycks bli — tunger för dig men begnäm för din ätt
Dock ditt milda tänkesätt — Och din ära — Wädjar til jordens Gudars rätt.

1

Wet ni väl flickor hwad som har händt — Jo frw Bewrsley hon flyger och rosar
Brita kom nu är det förespändt —— Se på Trollena huru de fara
Tag nu quastkäppen, klacksmörjan et horn — Alla kombgubbar och häxor och gastar
Med Czaken Elin på resan sig hasta — För at dig råka på Jacobs kyrkhorn

Tag nu farwäl min söta mansell — Aldrig man ser hänne mer här i verlden
Uppå denna skärtorsdags quäll — Där hon nu resa den sista färden
Uppå en quastkäpp så swart som wäk — Se huru i luften hon springar och skriker
Skynda dig Nora märk huru jag fiker — Ah kunna flyga så fort som en hök

Kom Herr Adolph och var nu galant — Tag fröken Nora som står helt allena
Har uppå vägen nu hännes drabant — Agta väl at hon icke får skena
Där kommer Lennart så smal som en spö — Och har sin kosa åt Skinnarviken
Hwem har han med sig? jag tror det är Siken — Som där sig ärna til Trollena Ö.

Herr Capitaine kom följ nu med oss — Ni skw väl acka på resan så wara
Och så skina tillsom et blos — Uti denna trolpacke-skara
Låt lilla Elsa så nätter och sköt — Med sicker Justus så fara helt snygga
Men kära wänner på kornen väl agta — At hon mot luppen ej har någon stöt

Utur en skorsten med rasande kång — kommer nu Karin med skotta saçoner
Och efter hänne på en lång sträng — Rida blå och gula Baroner
Däreffter en reducerad Sicker —— Med den där Skönan som legat i frossan

Ja tro mig var icke det den där hofsan — Med doux sommeilen som några och ler

#

Men min Nisse huw är det nu fatt — Här plär du vara så trög til at kuska
Sätt upp på dig din Grenolles hatt — Och hin höles mörkgröna ruska
Jag nu förnäl af vår mor med en hast — på nio kyrkbonn så sku vi nu resa
Men kära barn laga ni ej blir hesa — Af at jämt skrika så där som en gast

#

Hvad är det för et bullder och gny — Som jag nu hör utför mina fönster
Jo det är min Adolph i sky — Som jag trott vara dygdenes mönster
Han som sku blifwa min ålderdoms staf — Tafänga för honom jag mera [kar] predi-
Här står jag ensam och ängslig bekikar — Huru med trollen han nu reser af

V

Kom lät oss dricka, drick min Cousine — Och sitt ej där och pjunka! [obegriplig?]
Korken skrufwen stick min Cousine — Och lät oss runka, runka min Cousine
Du fyllhund, du Canin, kom drick nu min Cousin
Och lät oss alla runka och klunka

#

Vi äro vandringsmän, min C. — På lyckans våta gata
Besökom nu vår vän min C. — Och lät oss sorla, prata min C.
Det gör en lustig mine — kom drick nu min C.
Fältalig blir du som en skata.

#

Och alla värdars lof min C. — Från första man och quinna
Som prompt bruka skänk min C. — Satt stare på ögon hinna min C.
God mat och mycket vin — gör mången glad Cousin
Ty lefve värden och värdinnan

Bacchi Litani.

1

Fräls mig från allan fara — I Alströms fängelsebur
Och från de Skönas skara — Med löfflor och guldur
Ja från de änglalika barn — med diadem och kappa
Som fråga när de klappa — Hur mölnarn mår i quarn

#

Nej, gör min kärlek heder — Om han är fann och ren
Gif karlavulna feder — Och upsyn som Dillén
I roligket lät mig — Sen vid din tunna stanna
Gjut olja på min panna — Strö blommor i min stig.

#

Skull slägt och anförvanter — I högfärd, spott och spe
Kring stadens torg och kanter — Mig skuffa och bele
Så värdes Bacchus då — Min oskuld så befria
Att jag din Litania — I vänsten sjunga må

#

När hjertat börjar klappa — Så hjelp mig väl förbi
Sanct Nicolai trappa — Och Konglig Slotts Cantzli
En Bacchi nätt Cusin — Plär fällan ha til bästa
Han dricker med sin nästa — Och äter med hans svin.

#

Cornelius lefde femti år — Dår Herre honom tog i går
Han nykter nu bland änglar står — Vid Abrahams sida
Är fåfängt förbida — En bränvins-tår.

#

Cornelius dog uppå en krog — Just då man uti glaset slog
Och spelman til stolen log — Men tiden var inne
Cornelii minne — Det varar nog.

#

Cornelius vi dit lik lese — Benragel, knokar; Ach och Vé!
Din lefnads flaska tömd; uiå ske! Dit hjerta det blödde
Du lefde och dödde — En krögare

Visa

1 Så lustka vi så månningom — Två Bacchi baller och tumult,
När döden vopar: Gamme kom — Ditt tinglas är nu fullt.
Du Gubbe fall din krycka ner — Och du, du yngling lyd min lag
Den skönsta nymph som åt dig ler — innunder armen tag.
Tycker du at grafven är för djup — Nå välan så tag dig första en sup
Tag dig sen ditto en, ditto två, ditto tre, — Så dör du nöjdare.

#

2 Du ird din remmare och präss — Rödbrusig och med hatt på sned
Snart skrider fram din tikpuress — Ifrågvd svarta led.
Och du som pratar där så stort — Med band och skjernor på din vadd
Ren snickarn kistan färdig gjort — Och hyflar på dess lock.
Tycker du &c.

7 Men du som til din återfärd — Skrån det du til bordet gick
Ej klingat för din raska värd — Tagstrån han repvar: Dricks,
Drick sådan gäst skrån mat och vin — Kör honom med sit anhang ut
Och sen med en ovänlig min — Rycke remmarne ur haus trut.
Tycker du &c.

8 Säj är du nöjd min granne säg — Så gnida händer nu til slut
Om vi ha en och samma väg — Så följorus åt; drick ut
Men först med vinet rödt och hvitt — För vår värdinna bägarn ös
Och hallom sen i grafven fritt — Vid afgrundsbjernans klos.
Tycker du &c

3 Men du som med en krumpen min — Bland reglar, gallrar, järn och lås
Dig hvilar på dit pennings skrin — Snart din stängda bås
Och du som svartsjuk slår i kras — Butelger, spreglar och portal
Bjud nu god natt, drick ut ditt glas — Och hälsa din rival.
Tycker du &c.

4 Och du som under tidens klang — Din tiggarstaf förgylt hvart år
Som knappast har med all din sang — En skilling til din bår
Och du som iskren, feg och lat, — Fördömer vaggan som dig hvälft
Och ändå dagligt är placat — Til glasets sista hälft,
Tycker du &c

5 Du som vid Martis fältbasun — I blodig skjorta skräckt ditt steg
Och du som tumlar i pucelun — I Chloris armar feg
Och du som med din gyldne bok — Vid templets gemgjud refser dig
Som viften husvud lärd och klok — Och för mot afgrund krig.
Tycker du &c.

6 Men du som med en ärlig min — Slår dina vänner båda jämt
Och dem förtalar vid ditt vin — Och det blir som ofta skämt
Och du som ej försvarar dem — Tassän ur deras flaskor du
Du väl kan slicka dina fem — Hvad svarar du nu, nu?
Tycker du &c

Gamla Bror Jochum klang vid denna ragan — Hur mår din täcka fru, hva ba?
Tackar ödmjukast för god sist frågan — Efter omständigheterna.
Ja ja ja ja jag må just gråta — Kära Bror Jochum lilla. Finnan Rått
Så blir alting för mig en gåta — Jag kan aldrig mer förlåta.
Åh bagatell, så jorgen bort.

Men hvad är det som dig så häftigt söker? — Pojkto litet kärleks gnabb.
Nej när ska Nabis jag min syrja röker — Där jag så höra jämt begabb.
En visar Jochums gamla granna — Skrattar i näsen, glattar och ler mer.
Ja jag tror just jag vid min kanna — Jag har lust den Karlen förbanna.
Åh kära bror, hvad är det mer?

Men à propos, är flere än den långa — Som vältra sig i din granen.
Ja gumsig Bror, de äro många många — Fler än i bostret finnas dem.
Gråten står mig i halsen Bröder — Men säj hvad dricker du för sort? Håhå.
Häll opa af dessa Bacchi floder. — Snart jag står vid Charons roder.
Åh lika gott, drick du ända.

Men kära Bror, går ej dig fru dig klappa — Ge dig en kyss när du går åt?
Åh jo, hon säger Pappa lilla, Pappa — Ni intet kall, ta din fortun,
Krafva sverusken lätt vid öra — Men, men i granan har hon nyligen grät.
Kära Bror, hvad skall jag göra? — Med din rörom jokeret röra,
Dricka i botten och ma väl.

d. 15 Nov. 1788

1

Hören Syskon oss er lyssner – Denna nyhet prar bricole
Lystren til frau alla hall – Där man draseran Borgsher
Men förrn saken ypprad blir – Vör man först förkunna
Wetz som Courier :|: – Resst frau Bachi lunna.

||

Lappri tror jag näst i Jägen – Den Courieren frau Norrbacka
Hvad depescher han har ha. – Syskon öfverrägen
Han som nyss med sporrar sjelf – Har nu inprasserat
Duech frau Bongelf :|: – Mycket relaterat.

||

Glasen först de borde lättas – För vår värd och för haus fru
Sen ja° ja° vi höra nu – Mycket nytt berättas
Och den skaun i fragå sätts – Läsängt är at höra
Hvad som Bror Wetz || – ärnar nu utföra.

||

Ju för andra goda vänner – Ju et glas och äv en sång
Skål för den som intet tvång – I sit hjerta känner.
Och pa° Lurpens edoch tro – All desp omsorg äger
Vör apropos :|: – Hvad Courieren säger

||

Bacchus nyss ja° tryggt upläste – I Bongelf sit våta hvalf
Tog sig en och ja° en half – Och de sutar snäste
Juden var se gu ej bang – Royte i Saxe i moore
Glasen i klang :|: – Fougden skal liquidere.

||

Bachus pa° det bytet klängde – Som med skröfling lyss och prat
Sprundade haus rhenska fat – Och haus kammor klängde.

Ey skrek li i röd fartout —— Slog sig på° bantleret
Drick söde sunt :// — Tougden skal tigviderat.

#

Åter sågs en fute vandra — Under pipeklang och spel
Dälen gale i din seel — Ropte strax den andra
Detta vinet är se gu — Meget admirerat
Drick söde du :// — Tougden skal tigviderat.

#

Är den drufvan som mig krönar — Värdig sliket bagage? Jaj,
Ropte Bachus vid et nej —— Uhaf Mauheimus söner
Hvarsjäu Ni? jad Bachus, sy — Jag ent sprök ej Rämmer,
Traa Jeres bye :// — Jeres söde vemmer.

#

Bachus skrek i händ och vrede — Rörleks dräggjag Eder ger
Som med bilor buger Er — Smälande och seede
Juten mud en dålig jauk —— Svär haus hjerte blöder
Vär nu saa smuck :// Vi a° Jeres bröder.

#

Nej vid skenet som nu blospar — Af et kosstligt fluidum
Sjungom nibom vinets ram: — Vivant Mauheimus gospar!
Som sjäu gammal man lis mig — Ur lei sprids marcherat
Och för sis kung :// — Rikligt tigviderat.

Tre Remmare (tryckt 1782 i Väj. Tryckfr.)

Moritz skulle bli Student, — Han Upsala betrakta,
Började mumla excellent — Grammatica contrakta.
Dum och tjock — Hic, hæc, hoc, — Han sig genast lärde,
Hyrde sig en svarter rock — Hyrvuxii öl förtärde.

#

Där satt han som misanthrop, — Men röder som en vallmo,
Med sin stänka mot sit skrop, — Och confugera Amo.
Hur han drack — Ölet skack — Kväck hjernan brydde.
Moritz log sit gnäck och gnack — Och lärdomes sätt flydde.

#

Med en svedgad min han log — Båd Pufendorff och Grotius
Och dem dickt i väggen slog — Så° bäste som Stygotius.
Sjäng huxra — Skrek uxvda — Och åt Krögarn svanta
Lexicon, Colloquia — Och Zoppens varianta.

#

Tre Studenter, Certum est — Til Stockholm sig uttyxra,
Skulua två° Tre Remmare — I Skrubben Numro Tyxra.
Moritz skott, — I sin kott — Satte sig där som Processe,
Drack så° bätt så2 det var bätt — Och utgaf nya Theses.

#

Första Thesin blef nu den — Om med moralitéten
Enligt är för Bacchi män — Att äudva om dieten,
Pro och Pro — Contra jo — Nej och ja nu skalla,
Moritz vapte Posito — Och Posito skrek alla.

#

Andra Thesis blef den här — Hvad skilnad sig beskicken
Mellan Öl pluxvalicker — Och en persper som dricker;
Ratio jo — Dubito — Skrek en och areva;
Moritz ropte Habeo — Och Kyparn slog i mera.

Tredje Thesis skulle ges — Men Præses damp af stolen
Och en Opponent ja° hes — Damp med i expvidolen.
Tredman kom — Filibom — Med musik och stickor,
Och de lärde vände om — Som åpnor och basickor.

Impromtu (1782 om våren sommaren)

Med skorpan mellan tummen — Emot en Caffe-skänk,
Så sitter jag hos Mummen — Och mumsar ya° en bänk.
Den glada Lärkan spelar — Vid Orrens knot och knorr,
Och mid et skäudigt morr — En hund och katt crakelar.

#

Malena står vid grumpen — Nedskrad mot en sa°,
Gör opp ölaud ja° krumpen — På° kösen där de ga°.
Än skuvar hon et bräde — Än ya° en rosdig nubb
Hon hänger opp en skabb — En krasa och et bekäde.

#

Ifrom den gröna gaugen — En spräckelig gra° kalkon
Vid gumpen högst ya° skängen — Utbreder sin svanz.
En kyss vid vänniln plockar — Och mid en skingrig mask
Han gör gallbent, stolt och rask — Den svarta hönan lockar.

#

Vid trägårds grinden åter — Utur en låglädt glugg
En kurfvig dogg i nyagg — Sin skängda lif begräder,
Kringkörsd af quagda hen — För sönderslagna diskar
Han lyst ya° gården viskar — Och skickar skäsvan ren.

#

Vid planket djupt i mullen — En kägla ligger krull
Och klotet fuet mull — Ifrån förra dags gatsvullen
I gyttjan kvidat ner. — På° kastan kast sta° lagna,
Och svipon sönderslagna — Man i kvar vintrat sov.

Där flegen flaf och viskar — En gullbrun ofvig katt
Sig på en fjällig fatt — Och ena kassar flickar
Vid den nedgående sol. — Den ena ungen jamar
Den andra krafsar krumar — Som ligger quar på flon.

Hvad skönhet i naturen — Hvad fetma i hvarje fjaf!
Fraf kyparn där han staf — Så fäcka lik bland djuren,
Att bildar paradis, — Att luft och läje bådar.
Men ach! min syn ej skådar — Jeanette och Louise.

Se Dansmästarn Mollberg, bröder — I vår krögar-fluga,
Hur med ryggen han sig föder — Mot en röd fiol;
Knufsig hur han lärt sig buga, — Och med fötterna skrapa;
Aldrig såg man skräp upa — I en capriol.
Hjelpe himmel, nå! — Nu sprang han öfver disken,
Bums i en så; — Där krögarnan har fisken.
Himmel ach! se på hur taken — Dryper af svetboken.
Näsan lätt med klommor gaken — Skiner som en sol.

Se hur krögarfar med Kamman — Hvar han står och glattar,
Torkar svetten glatt ur pannan — Och står lik et skratt,
När Dansmästarn hjulbent skuttar — Och kring golfvet svänger,
Och när han i taket sjunger — Oppe sin svinda hatt.
Ulla blir arg — Och sig ur dansen kastar;

Liksom en varg, —— han efter lammet haspar.
Båda skratta, båda skrika, Rak i hjert, rak ulrica.
Ropar Movitz glad.

Släpp mig farbror. Nej min syster — Släpp mig inte.
Jag din hjerte söderkrysser — Inte det jag tror.
Kärlek ömt mitt bröst genomile — Jordna gud och låsar.
Samma pil mitt hjerta sårar — Som i Påskas tror.
Min mennett — Tör ga° hur den nu låter,
Helt rätt och slätt — Men och min Ulla gråter.
Gråt ej Syster, ga° helt stilla — Gunilem gråter illa.
Wickla förkläd' oppe min lilla — Skrapa dina skor.

Galet Syster, Hall in magen — Hall in magen flygga.
Skänk ditt bröst, ga° livet som dagen — Mera fritt behag.
Altid vi av foten rygga — Si med vänstra klacken.
Ler du läsa? Dumm i nacken — Står jag dig et slag.
Mer tedig taille — Ta° intet dumm och lommyren.
Petite canaille — Hvad fad' jag dig om gummyren?
Gummyren in; Hvad åt jag skrålar — Och din glans afmålar?
Mera eld, mer hjerta skrålar! — Drag ga° mumm et drag.

II.

Se ysa° mig; Go hand mitt sorker — Svan med vässka sokw.
Nou, ma chere sör lusand sorker — Vässka sokw svan.
Rak sow kneksekew sak i rokw — Se ysa° mig, ysa° silla.
Quäcket ta chaine mitt ängel lilla — Ma soi madame.
Märk skröna väv — At du pro primo niger
Bakvänd mot den — Sow svan ow häme skiger.
Svüng dig sen och balancera — Dansa mer mitt lam.

II

Sjung mitt ängel när jag dricker — Dansa när jag sjocar
Säj, är intet Stolberg quicker? — Öfvermåttan quickt.
Nig nu. Nej ma chere hon selar, — Kväna ja° ej böjas;
Minska tvång så intet vöjas; — allt i ledigt skick.
Sow ysa° Madame — Skal bröstet öfver svalla.
Magen ej svan — Fallallerallalla!
Opp med bröstet, ris med vona — Sow en brud med krona.
Lät nu foten gossen bona, — Dansa, sjung och drick.

Min Son! dina Kärl och Skålar — Kring din pensel i ordning Sta°.
När du lyst i din vra° — Din Fröjas ungdom målar.
Min Son! hör ej efter hur Krögarn skrålar;
Se vra° den som din pensel afmålar. — Dess ögons eld! ha°ha°!
Som skiernor vrålar! (Fur.) — Moritz, ach, hvad du lydelig är!
Lifliga besvär! — Bäd för din hand och snillets Kraft.
Ett lan du haft — Ach et dyrbart lan! D.C.

Hvad fägring och behag! ach Gudar hvilket tycke!
Bindmössan skjuter fram et fint och krusadt ansikte,
Som uti bubblor bryts och ned åt nacken går,
Där sitt et vigt band hopflätar hännes hår.
I ögonen hvad glans, en glans som högröd skinen.
Dess ögon menar jag, dess ögon och rubinen,
Som lik förhjusning mer kring ögats vackra krets,
Fördunkla med sin braid en blomning silfverspets.
Det gröna sidensjas hvarav bindmössan vrålar,
Fint, vatrad, mörkt och slätt, just som Bror Moritz målar,
En duk kring hännes hals, mjällhvit som sjelfva snön,
Sjeltsevädigt släkbar opp smärandig gul och grön;
Och vra° de höga bröst en dubbel guldked sjordar,
Som prydd med en smaragd i stora hvart sig delar.
Jag undrar just, min Son, (Sta° i och sup mig til.)
När ögat bjuder dig, at hjertat intet vil.

Men ach hvad hon är skön när hon med kyssar wickar;
Kolsvarta ögonbryn, helt mörka ögonpricklar,
En munn som liknats vid pra° små läppar här,
En hy som Hebens gud en dödlig knapt förär.
Nej du har ingen färg så täflig i din penna,
Så dyrbar pra° din sudd, så len och fri at draga,
At ej naturens prål din målning öfvergår;
Ett enda ögonkast din pensel ej förmår.
Säj Moritz, har jag rätt, hvi pensslar du och dröjer?
Säj hvad den heta kyssen för ädel frukten höjer,
Lifdröjan af hvit taft och skon af guldbrocad.
Ack måla Moritz mer, men gör din lektion glad.
Bergsdrönskans skål gutar, hvars bild pra° dukan prålar!
Apollos led haus hand. Jag dricker och du målar.

Madame! sitt nu ner helt stilla, — Blunda med ögat en kärlig blund;
Dra titet pra° mund, — Se pra° mig min skönhet lilla.
Madame! något vackert sitt hjerta inbilla
Tänk pra° mig, se pra° mig nu min lilla — Skjut bröstet titet fram
Min syn förvilla (Fin.) — Men den min pensel bildat har
Sjelf mig bedrar — Ja jag blir här, förvillad, yr.
God'vänner här — Om raus beskyr — Om en förgyder räm. D.C.

Hålt Moritz, Gudar! håll du vandrar ju i drömmen.
Nej Krögarfar kom ut, han kastar sig i strömmen.

Hålt Moorita, hålt min Son; Din Kärlek får ju lön.
Nej nu går jag min väg och kastar mig i sjön.
Hvar är min Fabel? Marche . . . . . .

Uppå Riddare-edens aflaggande i Ordens Capitlet d.

Bom B. Hej Pukor och Trumpeter — Hvar Riddare skall sa° sitter
Med rosor och gyldeflag — I dag blir det Riddarslag.

B. B. Stig fram du Bacchi hjelte — Knäpp igen ditt Riddarbälte.
Och Lundholm skall ej sa° baär. — Stig Riddare fram och saär.

B. B. Hör Knapen han spelar — Lundholm var värdig! tag skjorman här.

B. B. Jag Lundholm jag bedyrar — Af bränvin min hjerne gyrar.
Af bränvin är all min blod — Och skjorman är min klenod.

B. B. I denna skjorman jag nu vinner — Mit liuglas det sagta rinner
Ah-lach! tolken skjorna, lull! — Aj aj! om hon var af gull!

B. B. Hör Knapen han spelar — Var Agrestadte värdig; Fall ej omkull.

B. B. Jag Agrestadte tyckar — Om tyckan mig att begåpar,
Ell om hon mig intet ger — At säkra ved ditt baner.

B. B. Jag har sjut min Kung ved bonen — Men Dadlen min far med gonen.
Jag skrattar inför din Ivon — Så sysla och jusqvenser.

B. B. — Hör Knapen &c — Skjorman var värdig, sta° rätt sna° skon.

B. B. Jag Öfverman allena — Contract i min mästa sena,
Jag sitter nu här vid hus — I nattvåk och i Karpus.
B. B. Jag sörr och jag bekräftar — at den Öfverman man sva° mig häftar
Skal dingla och dangla vät — Mitt öga det går i gråt.
B. B. Hör Knapen &c — Agrell var du värdig.! Låt, Knape, lät.

#

B. B. Hör Jensen; hvad befaller — Hit flaskor utaf Kristaller;
Skattmästar-perukken fraun — Pomada och säug och Kam.
B. B. Agrell han skal nu bära — Skattmästare-Kors med ära
Och Vivat i Bacchi själl — Skattmästaren Tehr Agrell!
B. B. Hör Knapen &c — Dubbningen i Cajorlet slöt nu i qväll.

Fredmans Epistel ang: de Slagsmålet vid Balen sva° Bla° Porten

Mutter jag Kommer med tyktan upträd,
Med mitt glas, med mitt vaidthorn och bassonen sjörad
Säda til fraun dit bassonen är vänd
Hörs ecko in i Gaffelgränd. — Skyarna blickna blaud skurar och bad.
Ser du Skytten sva° Lejaus mellan löf och blad
Bröderna dansa 5, 6 uti rad — Ma° ej Fredman olyska° vanaglad.
Klang.! tunna säug — Min basson — Och sörå han är at handlera
Röret är trängt — Och för längt — Det gnisslar hest och vrängt.
Systrar lät oss promenera — Jag du, Mutter, tyktan och bär

Jag skal för er quintillera — Så Bassoun här.
// Hör hvar tow så klar och skär — Fram den böjda
Höjs och tvingas — Som vå Flöjtvaver.

#

Lotta. god afton, God afton Mamsell.
Si Bror Carl och Bror Petter och en ann Gesäll.
Maja vå Wismar och Cajsa Ryder
Vi så vrligt Goffar nu i qvall — Lys mig med lyktan och följ hämne mer
Där en grus, där vid stanket, skuppa ej jag ber
Hurra Cousiner. jag dansar och ler — Si Blå Porten öppnas nu för Er
Hör hvad för klang — Sicken vagn — Vid grinden stände tillbaka
Hör hvad för vrp — Allehop — Nu stå vå ann glas och stop.
Systrar hållen Eder raka — Mellan Sabbar, Pikar och Spett
Denna Sabel skall så smaka — Bårtmans blod och fett.
// Spänn Bassonen, blås i ett — Stormar hufvet — Sutil grufvet;
Det bordt längsen skett.

#

Skjutt in in förstfvet, bryt sönder hvar Karm
Ej mitt arm! Ej mitt ben! Ej aj aj aj mitt arm!
Slöt i krumpveken, skrik Mollberg alarm, (i knäck
Och rämn Jaboler i hvar enda karm — Sölj den kamraden i blod och
Slån vå knaken, den där som är så orsiktsk.
Spjerka den åsnan som dansar så fräck — Och gör hufvet
(bunt lik minsta flaskk.

Ut alla man — Hvarom annt — Canaljer ut husorumstreyta!
Hänn violin — Ge oss vin — I Sodoms gödda Sviv.
Lät oss rusta, slås och supa — Squadronera med Sabeln så snällt
Öfver och Klaftor, skårfor djupa — Bagatell i fält
:||: Hör hur Echos svara gällt — Mors uti livet — Göm dess pilar
Under Bacchi tält.

Bacchi Begrafning.

Vår Bacchus blef död — Ur armod och nöd,
Men ståtligt begrafven; all Ståtlen man bäd, Mot lik begrafs
Likt som li cala; — Med klockor & glas
Man ringde och klämpade; Framtimmen fick plats,
Af all lungomål — Kom folk li haus gå — Af all lungomål.

||

Processen var slott — Herr Furman i kott
Han red med prestaren och vogade hått!
En Kyrvare-Svärm — Den dödas beskärm.
Men skynda Svan grafven, och granne dig värm.
Ditt glas står för dig — Drick granne och lig. Drick &c

||

Processen han skred — Och i Svämsbd led
Den äldriga Smutten helt cutsam han red,
Sen mid en god mun — Så Kom Kolmodin
Och jöde i skovt en lom carafin.
Drick granne, var glad — Vårt liksär et blad. — Drick &c.

#

Poeher haus bår — De bära, som går
Just två Kajjarmäjstrar med utflagna hår;
Som [illegible] där et Kors — Däröfver två Gus
En Stads Ugbördsman med tafla och krus.
En stolt Procession — Dvärk, dvärk med rançon. — En stolt &c.

#

Herr Stenborg Konversen — Två Upsyningsmän
De äldsta två Skalder. Ur vägen min vän
Näst vagnen där tåg — Tjällbalkar et tjog
Med hattar, perukker och Kajjar och tråg.
Et stattligt parti. — Dvärk grannar, var fri. — Et &c.

#

Nu är alt beskått — Vår Bacchus så sällt
Han sofver och hvilar två Lediska fält.
Så skrif på hans graf — Han lefde och gaf.
Men skuldrar frå gvafvar och lät haus försaf;
Dror Turman, god dag! Renskt vin bäjska slag. — Dror &c.

En Sommar-natt

Träd fram du Nattens Gud at Solens lågor dämpa,
Bjud Stjernan på din Sky mot Aftonrodnan kämpa,
Gör Gumman böjan kall,
Slut ögats förlåt till, Kom lindra qual och kvämpa
Och bedöfd ängst och fall.

II

Ditt täcke gömmer allt, bekymrens Tomas gårdar,
Hur skönska höjder fyras sour mörka Griffelvårdar,
Där Kors och Spetsar stå;
En Turturdufva gnyr, Mullvadar, Ormar, Mårdar
Ur sina Kamrar gå.

II

Vid Källan allt är tyst, knapst vör sig minsta mygga
När i dess klara djup Timanden i sin syra
Besporglar Månens klot.
På grenen af en Alm Alexis hängt sin Lyra,
Och slumrar vid dess fot.

II

Där ligger Kavet stöldt och Vattenkammar tuta,
Ej syns en enda haud mer något Kärl ingjuta,
Sig Humlen lagt i ring,
Förbi i tysta språng sig Kavarna framskjuta,
Och dansa Jättet Kring.

II

Nu sitter Lärkan tyst, sin gröna dörr tillstänger,
I vagnskyla någon gång den svarta fogeln knäpper
Vid Syrsans fröna ljud;
Helt lågt syns Svalan flygt när Pan dess vingar släpper
Til regnets förebud.

II

Ur gräset skymtar Svan Ringblommans och Gräslegyra
Just där Sädsärlan sprang, den Skogens Nyperstjärna
Med sina snabba Lopp.

Hör Sprida Sparsens rop i besken där pa° Klippan
Kip, kip, kip, kip, kip, kip.

Vid natten Majestät sig alt i dvala sänker
Mot rodnan ur et mulet ~~sig att~~ en åldrig Ursa blänker
Upp pa° en ätteslög
Bland Drakar där pa° god, bland Hors och Syra Räuker
Sig Pluto sagta snög.

Än råder Natten Gud, och ögat vil sig sluta.
Lägg bort din pipa Pan, Alexis lag din luta,
Och sjung i Mogens hvalf.
Tyst Faunen, Gasser, Troll, Cyclopen hål ~~at~~ at sluta
Vid elva jordeskalf.

Ej Språdorns-Jogeln ma° Augurens anda villa;
Bjud Lystnad uti Skyn, låt Neptun sig inbilla
Han vattenhvirfvlar för;
Bjud brauka Klippans spets at lysta floder spilla;
Alexis lutan vår.

Befall Sirenen sig vid Strander sagta höja,
Bryt Cupidonens arm, som vass ur hänmes flöja,
Och grumlar flod och älf;
Ej sunnanvädret ma° den minsta ilning röja;
Opvolls spela sjelf.

Qvadens klåppe dit väf, och lät dit vänning spanna;
Kan du dit öga bröst mot lukans väsp bemanna?
Nej; spanna vid hans slag.
Vulcan, klåpp klåggan ner, håll handen för din panna.
Tyst nu! — nu spinnar jag.

Bacchi Calender.

1 I Januarii månad, Gutår! — Så köpte jag mig en väsk drapdår
Sen köpte jag i Slakens gränd — En väck nysp vänd
Och uti Martii månad Corsine — Så köpte jag, ändligt fin,
En Nattsäck af grärt färgadt fatin — Så i mer vän.
Hurra! från Mars til Maj, Kära vän,
Så hade jag ingen tyrk mer igen
Och kvarken byxor, Rock eller Skor. — Dock, dock, dock min Bror.
Från Juni, Juli och så til August, — Intil September sö och förtjust
Så satt jag nalken, full och ful — Och så kom ful.

Kråsan.

1 Snart är jag vyckt av lidens spröte — Och snart av Bacchi annar förd;
Farväl du saft, du söta skörd — Som under Vingårdsmännens möte
Nu pressas vid mitt beslads slut — Förbi slaw Rom! Rom vid det repet,
Rom, slingra repet kringom Stapet — Och häng mig sen jag lömt det ut.

II

Mitt Kärl, som fordom lif och lusta — Sjuda varma droppar gak
Står lomt och kullsjelpt vid min gord — Da° andras krökta hälsar pusta
Kring det bord där förr jag satt — Jag Drödren ser i Öl-coulisser
Med Tobakspiporna kring spisen — Men va° min sprik en annans hatt.

II

Nog könjer jag när Posses dricker — Hur han mid tobakspipan sänd
Vid bordet mot den ena änd' — Sin krökta stänka at mig sticker;
Men harsom jag ser blindt och sjedt — Min mumm slätt inbet mer kan smaka
Likt Hugan va° en sockerkaka — När innanmätet är för hett.

II

Min vän med Skopet Nummo Tyra — Rödkumming som den köpta vos,
Så stark och svälk som en Matros — Med tio gradd i Ängelsk kyra,
Fördömmer mig til afgrundz Djup — Han hade lust mig för den sjäga
Om jag ej i min Kulva tolåga — Vid pravoxsjunn tar en sup.

II

Men nej, förgäfves denna lunga — En enda droppa mer förmår,
Hon knappath kväfver strum Gatår — Förra köden stelar blod och lunga
Och denen domna i min bädd — Min hand blir ö och näsan vatten
Min fot som glas och hela natten — Regerar själen gr och rädd.

II

Ja, när som fordom va° min kista — En gröv och segnelig slaska flod
Står nu en skål strå° Lijans krog — Med öltappla til mitt sista
Och Kaperstoppa i mitt Mor — Et Turkiskt pappyer med Jalappa
En lom Bibel och Doctorns kappa — Blir Sampetskring alltihop.

Rättad efter Vafrinn IX

1 Til Hr von Vegesack; för en fattig Skrifvare vid Num. Lottorit.

Smidd som fången i sitt järn — Vid ett tung och evig förda,
Ser jag Lyckans vänners skröda — Utdrag, Anb, Tenn och Quabern;
Men, ach himmel! hvad får jag? — Som i hännes lemmet trälar,
Som vid Cappeletten grälar — Och sitter ziffror natt och dag.

Ofta man min skugga ser — Vid gryningen hela natten,
Där mig knapt en kvalka vatten — Lyckan i belöning ger,
Och min middag mången gång — Til min stora lisa hafver
När i sömnens famn jag kastar — All min ond, gräl och tvång.

I en gammal sliten säck, — Som knifvens tunna dolar
Dagen syns och vädret spelar, — Styr jag Creditorers flock.
Knapt jag tror at ännu ellen — Blifvet valkad til min hatt,
Ty i brist på ull i kullen — Går jag bachuss dag och natt.

Ja! jag nödgas i min nöd — För all verlden sitt bekänna,
At jag gärna bytt min penna — Mot Soldatens knappa bröd;
Men jag har ej orkat ett — Öfver höjden til at stiga,
Förrin min kropp har måst ge sviga — För mitt onödiga beslut.

Stolt vid Pukors klang och dön — Barnets arm vid hjeltet kröktes,
Strax min arbets timma ökes, — Ukan minsta vrist och böl
Se man på min högra min — Hur i den förtvifflan lyser
Hur min kropp i dedon fryser — Och hur Blomberg har mista sin.

Knapt bryarens hjertskhjon — Vilja fången med mig byta
Men när får mitt bröd jag bryta? — Svara mig min Herr Fabver.

Hungren griper mig så' an —— Och vill prant mig lifvet neka.
Lät en förbön En bevekа —— Som dess hardhet dämpa kan.

Tinned i Upsala

Thunius.

Elegie.

Imitation af Poeten N:N:s Versification.

Ja grymma ögnablick för hjerta, syn och öra!
Och mer än hjelpa blick, — vid dödens kalla nick!
En femton åra mull min högtid vill förröra
I mörka lådan svept, hvars fruktbar mark en röra,
Den skrider immerfort —— Til Sankt Maria Port.
Likbojdarns hvita hand +++ Syns det Den reglet röra,
Som vipt på femti år ej bordt — Til sorg min fägnad göra.

II

Och om jag nånsin känt den födra Malmens fara
Lifvette ej blifvit Rånd —— Ej i Urvädrens gränd
Jag med dess ystra stoft bekröft min skugga svarta
Ej Trätrand bjudа sms och vid en syn förblanda
At hon min fägnad var — Nu har jag som jag har
Min skönhet i graulun hon grinar som en marra
Mig lyckes vid hvarje sack jag drar — Ber hon Dödgräfvarn fara.

II

Dödgräfvarns magra hals jag syn av djupet väcker
Och skofveln svar mull — Än utaf Kvotor fall
Än mellan råttors spring han den i marken ~~fäster~~ smäcker
Och som en jordens tråd i stoftet sig betäcker
Helt Kamfolbi och Kall —— Men blodets heta svall
Upglödgar mitt begär, och hela hjertat klädder
Min sömn, min glädje är nu all, — Och sorgen ögat väcker.

Vid böjeklockans Gud pra° denna Helgodagen
Min bättra gråt begynn — all Rogens ungdom lynn
Med saffransbröd i munn och baxbonn pra° opplagen
Med randt opradradt hår, med sorgband i Kjöttkragen
Ga° gnarlats frammanför — Den dufna kusken kör
Kring mulbna gripstolpe, innom den stängda hagen
Hvar minsta Knota hjalet rör ger mig ett styng i magen.

#

Ändligt detta bröllop nu plägas i sin vråda
När vid min gråt och sång — De Röna någon gång
Som denna sorgespel i öpna fönster skåda
Med hjerta ögnakast min ~~stora fatnad båda~~ brist med sorgd bebåda
Och gorirrigt pra° mig se. — En vacker mumm ma° te
Ma° i en Damons bröst en Iris eld ge klåda
Men Röusta barn, är ma° det Ske — At min Lisette bör vråda.

#

Man vet hvad lyckligt ägs, men glömmen det värdera
Den Röusta harmoni — Förbyts i stoj och stri
När den förtänges sjungs och gnolas ubaf flera
Man primplar Hoglands vin och vänjes vid Madera
Outbytlig smak och dygt! — O dumma mänskjoslägt!
Men ach Lisette, Lisette! hon andas intet mera
Hvi kroppar väl et Kärl ja° lackt — Af en ja° dyrbar lera!

#

Förbörj dig nu Lisette innom de murkna bräder
Som ren din aska stängt — Mitt öde är besjungt
Ja° snart jag lik ditt Rön med gipstakkar träder
De visna i min famn och deras lena kläder
En liklukt dimsta stram — Ske Kärlek evig stam!
Cytherens lumpna ö, med blosk och väsbar träder
Jag agbar som et skarn, et dam — Och nu en syn mig gläder.

Til Konungen
underdånigst.

Om Eos Majestät tillåter — At Desp ringaste Poet
Dödens välde lil förbrot — Ur sig sång skal upstå åter
Til et glas Champagne-vin — Och om Skaldens matta lunga
Än en gång får lof at sjunga — Med en Gyllenborg och Dalin;

II

Si så vil jag med min Lyra — Vid desp sagda klang och dön
Ger underdånig bön — Lyckans våld mot mig belyra
Fram min vagga lil mist flut — Väl desp altar för mig röker
Men den mäktig Gudinnan söker — Sånger mig ur Templet ut.

II

Där desp höga vinster dragas — Söker jag en hjeltt och lön
Men Gudinnan, vilk och skön — Låter ej en stynt upvagas
I mitt lägd, mörka skjul. — Om Eo Majestät behagar
Gilla Lyckans hårda lagar, — Dör Poeten innan jul.

Til H. B. A.
vid öfvertannandet af Jubilii Fest.

I Upsala IX

Främst bland Bacchi hjeltars flock — Stiger fram en fexhundlödig
Ehrenfugga, hes och rödig — Bugar i sin mörkblå rock;
Och Wolfdauer vid hans sida — Står så prydlig, brun och blå.
Under det at Venus skrida — Le och nicka båda två.

II

Meisner Ölheim i gul väst — Med långböxor af scharlakan
Med morgonen kvickt kring hakan — Och et skyn i bältet fast
Bugar sig och skyvet fattar — At förkunna Bacchi lag.
Tillåt at han står och skrattar — Åt det öde för hvar dag.

II

Wannenmacher nyss upskjelpt — Vil sin skugga förödmjuka
Med en kullskjelpt blomsterkrona — Han sin tömda skåla skjelpt.

Men de andra Commendeurer — Berche, Åvall, Österman
Mindre dufna af liqueurer — Duga dijupare än han.

Fruntimmer i sin svarta dräkt — Tempelets nyckelar bär så värdig
Och i sträv Cythere värdig — Hvar Präshinna niger Rächt
Versen med sin breda titel — Dugar sig med ovation.
Summa: hela vårt Capitel — Dugar djupt för min Baron.

Under Konungens vistande i Petersburg.

Knapt had krigets likt och prälar — Tystnat Kring Catharinas bord,
Knapt så lög och dyr persedn, — Som prås sina lagrar hvilar,
Rört den fötna fridden ger, — Förom dess stolta Stad och Rike,
Som et Rom, Trajani like — Susom sina borgar ser.
Knapt en Romanoff sin Kluga — Segerkrönt i båtet gömt,
Förom de glada Nymphers ömt, — Ömt en sina fängsel sprungo;
Den lätt och ledig skrud — Sång-gudinnorna sig svara
Med en härdad Kamöve-skara, — Och Apollo äfkar Gud.

Gastbat förd pra nyktets vingar — Ren sin ankomst bådad Fanns,
Evres fäng och dvalorn vann, — Mosqvitben ämnn sorgar
Glad sin hatt och hurrar lätt. — Pa tra hjeltar, dem vi vörda,
Kronans lynd och gyldne böda — Blef nu några timar lätt.

Dyre Kung, du lagrar vinner — Fast ej med en blodig Panner
Sjelf Cossacken vid ditt namn — Något lent i blodet skimmer
Vit blir Rädd som Sveriges vän — Hvad skal da ditt folk väl mena?
Vi med längtan ofs förena — Till vi så vår Kung igen.

Öfver
Carrouselen på Drottningholm

1

Hvad för prägt på Hjeltars bana? — Mavtis Söner resta stolt
Än vid stäken af en Faun — Häpen dansar och gör volt,
Än vid Pukarnas klang på skimmer — Igen Achilles grann och varm,
Med sin stolta Cafque däruti — Växla stötar arm mot arm.

II

Forkat jordar vandt Kriig plogen — Dvedrer Kubikan bred i mund,
Så rödbrusig från altaren, — Blåser stridsspånd en stund;
Häpen gnägga, Ryttaren glimmar — Vänjan Hästar Hank mot stöt;
Fridens Marskalk mäklar himmar — Med et skott vid caprioln.

II

Sjelfva molnen sig fördela — Af det skottets knall och dan;
Cantons klockor slå och spela — Och Chinesen tittar fram;
Bullret randar vid i skogen, — Och med vädret för åt sjön,
Så at Lofö-bon på logen — Traktar Domedagens dön.

II

Men det täcka Konets minen — Manar kvarje Mavtis Soen,
At med skräckta stavelinen — Brottas i fullt skräck och nämn;
Hvar en för sin Skön skrider — Med en fälld och lyftad Lans..
Men när Mars sin Lager vrider — Kramar jag min Donerans.

Moritz Epigrammer.

Nº 1

Ding gamla niderrattra tomt — Hvem, Moldberg, vår om den tid swirkla?
Jo Venus har siteknat somt — Men Bacchus bor där jämt på veckan.

N:o 2.

En häst som förgjort öl och trötter — Åuda vid Kogdörr modig stå,
Han stupar ej, huarför? Gutår! — För det han står på fyra fötter.

N:o 4.

Tre ting ohyggliga för mej: — En möglig karing i älskog ~~kråmad~~ dåmad;
En forulken katta i sin bråmad; — En Bacchi man som står förråmad
Och för ett halfstop säjer nej.

N:o 4.

Vad älskar du hellst för musik? — Kanske fioler som de flesta?
Nej den som skrålar framför lik — Med vilket at man får til bästa.

N:o 5.

Hör Mollberg, säg huem är din far? — Den frågan kanske ovisshet.
Min far är den som aldrig spar — Men jämt sin son tradera.

N:o 6.

Peter Bergström, den hundsfotten — Gjorde detta Epigramm.
Som jag tömt mitt stop i botten, — Gör jag något i Madam.

N:o 7.

Mollberg satt vid Bacchi gräs, — Spelte kort och jämt stack öfver;
Alla kurva dikt på klöfver, — Men han log ut hjelten ås.

N:o 8

Hvarför är jag ej i vapet — Liksom du för Oboe?
Jo, sad Mollberg, log i skapet, — Ty du spelar som et får.

N:o 9.

Christian Wingmark stod och prata — Hvad han är för Matador,
Hur förnäm och stort han bor — På en den förnämsta gata,
Och får nyöck af femton kor; — Men han blefve vi ej flator,
När hans Näd stod utan skor?

N:o 10

Af Kärlek all natur en lifvas, — Men Kvägarnor vra° Amsterdam
Hon fräser sa° at Det är skam — Hvar gång et sånglag skal bedrifvas;
Men Katter vrå° mid sitt jam jam — Uti sin Kärlek slås och rifvas.

N:o 11

V När smakar Sömnen bäst, Kamraker? — Jo när man mid et öpet gap,
Spelt bort sin börs och ligger fladen, — Fullsupild af öl och vin de Cap.

N:o 12.

Hur har dig Ullas min bevekt? — Hon är ju blek liksom en dödan?
Jo, sådan älskog lönar mödan — Det bästa Ölet är ju blekt.

N:o 13.

Han har en dråplig lycka gjort, — Berömus til högen och til vässer;
Hans lycka dras i tröjas svort, — Och näsan röjer hans förtjenster.

N:o 14.

V Säj hvad nation, säj om du minns, — Du älskar mest, och nämn bevisen.
Jo, för där aldrig Svagöl sins — Sa° lyckes mig mest om Portugisen.

N:o 15.

V Säj hvarför skyr du Mälarns vatten — Som Vinets glans mid kyla har?
Och om du såg en sjö min far, — Af öl, sa° sysse du mid hatten.
Jo! Dröjsket lungt en sukan drar — Vid Bacchi börsst och squalpr om vatten.

Vackra

^ Och om vi hade, god'väunen, en sa° — Ungerskt vin för vår thrysta,
Och at vid sashangen vi vore tea° — Som had los til at jaga;
Vi skulle ligga, Gud signe Guds lan°! — Jag och Kamraken mid lungan i sån.
Och om vi hade, god'väunen, en sa° — Ungerskt vin för vår thrysta.

#

Ja, Jaff den jau vore lungen jour bly — Skull' han bli latt li at bäva
Jag skull' med krafter alt respende by — Lyfta min börda och spöra
Och min Kamrat skulle ta mig i famm — Dansa med skäggen och sjunga sit
namm.
Ja Jaff &c.

#

Ej pra° tvehundrade skog någon skäl — Nej ingen käft pra° tvehundra
Nej vara gevärar skull' skäggas sa° väl — Tugen skull' bulla och dundra.
Bulla när dit, skull' vi lyfta var° skäng — Fälla jour bröder och dö"
pra° en gang.
Ej pra° &c.

#

Bad'ubi urväder, soldaten och staff — Dunder och blixt och i lostra
Ja om fran° himlen föll änglar platask — Neder i sa°n skull' jag ortka
Ortka at slag, köra opp dem ti mau° — Taga basunen och dricka en sau°.
Bad'ubi &c.

#

Står du Lärftskrämare, grinar i vrau° — När vi ofs loa° om förlusta?
Spräjm dina pliraude ögon pra° sau° — Spricks i dii galla och pusta.
Luka un hufvud pra° bröddet Kamrat — Sälj i hvar blädder en
Ungersk ducat.
Står du &c.

A.

Ach du min moder säg hvemdig sände — pag. 18.
Ach döden är en faslig björn — 63
Ach hvad gråt, Ömklig Stät — 72.
Ach hvad för en usel koja — 36.
Ach Mellenberg! Ach Mellenberg — 56.
Ach hör et roligt gifter mål — 120.
Ahasverus var så mägtig — 104
Aldrig en Fris på dessa bleka fält — 95.
Alt förvandlas och går omkull — 102.
At Marcdfus varit trogen — 130.
Alting är riktigt ikareradt och gjordt — 111.
Ach om vi hade, god vänner, en så — 228.
anförning om en Klockare-lägenhet — 159.

B.

81 Bacchi härolder med guld och beslag —— pag 50.
25 Blåsen nu alla, hör bölorna skalla —— 78.
Bort vid en grind uti en skog —— 101.
47 Bröderna fara väl vilse i bland —— 34.
23 Bätsman tag nu din lusva —— 87.
Bacchus tvi vari den förtretew —— 135
Bacchus skulle bli Advocat —— 122.
Bref till Grefve Lewenhaupt —— 177.
D:o till Schröderheim —— 172. 150. 152.
Bacchi Svaga Orlofs-sedel —— 172. 130.
Bacchi Pumps —— 129.
Bacchus Advocat —— 122.
Bacchi Bröllops —— 120
D:o Begrafning —— 121.
Bondvisa —— 109.

C.

Cornelius lefde i femti år —— 200.

D

Dagen all och natten börjar ——— 113.
Den milda våren börjar nå ——— „139.
36 Drick ur ditt glas, se döden på dig väntar ——— „26.
15 Dörrarna öpnas, fiolerna klara ——— „12.
10 De dyrbaraste gåfvor utöfas ofta ——— „145.
Det var rätt curieust här om åftonen ——— 194

E.

Enslighet tröfta nu detta sorgsna bröst ——— 144.
87 En Potiphars hustru med sköna manér ——— 63.

F.

8 Fader Berg i hornet stöter ——— pag 5.
11 Fader Bergström fingra din Oboë blås ——— 8
60 Fader Bergström stäm up och klinga ——— 93
55 Fader Movitz Bror ——— 61.
45 Fan i fautevillerna, stolarna kullra ——— 124.
Flicka tag bouteljen hit ——— 107.
22 Fram med basfiolen knäpp och skrufva ——— 17.
34 Fäll dina ögon och skäms nu din täfsa ——— 122.
Fräls mig från allan fara ——— 199.
Fräuss blaud Bacchi hjeltars stolt ——— 224.
Fiskafänget ——— 158.

G.

40 Ge rum i bröllops gåln din hund ——— 29
10 Glasen dansa mellan knogen ——— 145
28 Glimmande nymph blixtrande öga ——— 67.
16 Grät Fader Berg och spela ——— 13.

84 Gubben Noach ____ 101
30 Gubben är gammal uti verket dras ____ 22
Gubbarna satt sig at dricka ____ 125
17 Godtår både natt och dag ____ 76
85 Glada bröder när vi dricka ____ 187.
Gamla Brov Jochum ____ 202

H.

Hade jag sextusende daler ____ 138
51 Heer kamerater wie schtår til ____ 126
12 Hej musicanter ge valdhornen väder ____ 9
13. Hej jade Fredman hvar gång han hörde ____ 9
73. Hjertat mig klämmer, sorgligt jag stämmer ____ 115
29. Hvarg står sofen säj min Son ____ 21
23 Hurra, courage, bagage ____ 87
9. Hören I Orphei Drängar ____ 6
Hör klockorna med ängsligt dån ____ 100
Hörn Syskon oss En lysten ____ 204.

Hej Pukar och Trumpeter ——— 212.
Hvad för qvagt på° hjeltars baan ——— 226.

J.

N Jag är född i Westergylw, ej långt från Kinnakulle — 74
H. Jag går jag ditt barn min Fröja ——— 22
Jris lilla Skön som dagen ——— 73.
89 Jojachim uti Babylow hade en hustru Susanna ——— 103.
Januarii månad, Gutar ——— 219.
Ja grymma ögonblick ——— 222.

K.

Knekt vörda din kung ——— 106.
Kors huru gällt instrumenterna klinga ——— 142
41. Kors utan glas du ser ut din Canaille ——— 31
Kom Sköna källarflickor ——— 140
26. Kära Mor, Sla° nu hand på° kjolen ——— 20
Kom min vän jag beder, sätt dig vackert neder ——— 185.

Kärlek och Bacchus helgen min skål ——— 96.
1 Kära ste Bröder ja° låtom oss supa i frid ——— 1
2. Kära ste Bröder, Systrar och vänner, med hjelp och frid 2.
5. Kära ste bröder, Systrar och vänner, se Fader Berg —— 97.
4⅞. Kära ste min Theophile ——— 2.
Kära Syster nig ~~te~~ nu lyster ——— 127.
Klang med pukor och Basuner ——— 186.
61. Kom se patrullen, som kring sjö-tullen ——— 189.
Kung Gustaf lefver, Sverge märk ——— 196.
Kom låt oss dricka, dricka min Cousine ——— 198.
Knapst had' Kongets Skrift och gvitar ——— 225.

L

38. Lustigt se huru Sörgen sig bockar ——— 27

M.

Magistraten uti Telje fiker ——— pag 90
66. Mamsell Ulla, märk Mamsell ——— 81
Mina björnar samlen Eder ——— 128
65. Mollberg satt i paulun ——— 57
59. Mollberg stå stilla stå stilla vid grind ——— 42
67. Movitz bläste en concert ——— 83.
57. Movitz helt allena på 1re Liljor satt en gång ——— 58
52. Movitz kan du läsa ——— 54
54. Movitz mitt hjerta bläder ——— 91
44. Movitz tag dina pinnar ——— 24
46. Movitz valdhornet proberar ——— 116
42. Mutter porten är stängder ——— 23.
Mänskja du bör betänka ——— 115.
Marche mina björnar, höger om vänster sväng ——— 188.
62. Movitz i afton står bala ——— 195.
35 Movitz flor om armen hått ——— 128
Movitz skulle bli Student ——— 205
Med skorpan mellan tummen ——— 206.
Min Son dina Kärl och skålar ——— 210.
Mutter jag Kommer med lyktan uptänd ——— 213

N

14. Na° Skrufva fiolen, hej Spelman Skynda dej —— 11
20. Na° äro nu alla förſamlade här —— —— 15

O

87 Ordens härolder tagen Edra Spiror —— 193
Opp Amaryllis, vakna min lilla —— 158
Om Ers Majeſtät tillåter —— 224.

P.

50. Phoebus förnyar de gyllende Skyar —— 38
85 Potjphars hustru —— 63
Portugal, Spanjen, Stora Britanjen —— 149.

L

R.

98. Ren Calad jag spår och tror ——— 53.
Ryck våra korkar ——— 129.

S

17. Sant var det, ingen dricker ——— 76.
69. Se hvar Movitz sitter där ——— 130
82 Se menigheten, hör på trompeten ——— 52
80. Se Mollberg med svart rock och flor ——— 110
39. Se Movitz hvi står du och gråter ——— 28

43. Se fälenubben, Movitz se gubben ——— 32
27. Sitter du ännu och ljuger ——— 20.
18. Skyarna tjockna, stjernorna flockna ——— 133.
49. Solen glimmar blank och trind ——— 68
42. Stolta Stad, jag nu glad ——— 32
Statt stilla vandringsman och se ——— 79
64. Storm och böljor tystna ren ——— 46
7. Står du och gråter, Valdhornet hör det låter ——— 4.
Stöt i trompeten alarm, se på esquadronen ——— 64.
Supa klockan öfver tolf, lefva bland förryckta ——— 114
21. Systrar hören min musik ——— 17.
19 Systrar och vänner och hvar en mig känner ——— 14
71. Så ser han ut midt bland de strålar ——— 98
Så slutas våra sorgfulla dar ——— 121
63. Sätt dig ner, Sara ger ——— 132
Så ofta jag äger ledighet, förfummar jag ej ——— 146.
Så vandra våre Store män ——— 147
Se svarta böljans hvita drägg ——— 148
Så slår min Glock nu locket til ——— 148
Så ser jag ut åt stranden min Bror ——— 152
28. Se Hans Jörgen hur han sig bockar ——— 27.

Så tunka vi så° småningom ——— 200.
Se Dausmästarn Mollberg bröder ——— 207.
Snart är jag vyckt ur Tidens flöde ——— 219.
Smidd som sången i sitt järn ——— 221.

T.

Tacka vil jag Tojachims fru ——— 103.
Tjenare Mollberg, hur är det fatt ——— 60.
Trumslagarn kommer, slickor god dag ——— 77.
Tänk huru Bacchus han skrattar ——— 89.
Träd fram du Naturens Gud ——— 216.

U

68. Ulla lystrar, klockan klämtar ——— 44.
77 Undan ur vägen, ge rum för couriren ——— 65.
78 Undan ur vägen, se här prosessen med plumager ——— 47
Ur vägen för gamle Smittens bår ——— 80
6. Ur vägen och vik, se på° Ståden ——— 191
Usla hop som ömt betagen ——— 141.
Up Amarillis, vakna min lilla ——— 158.

Vl

44. Välm mer öl och bröd ——— 34.
75 Vär Ulla låg i sängen och sof ——— 39
42. Was ist das, ge rum vid roddartrappan ——— 84
Vid ett borp i en skog ——— 138.
Vid Josuas blixt och dån ——— 89.
Venus, Minerva, Mars med de djerfva ——— 192.

Det ni väl flickor hvad som har händt ____ 197.
Vår Bacchus blef död ____ 215.
Välborne Herr Secker (Schröderheim) ____ 172.
Schrödersheims Sorg ____ 178.

Å

Å aller glömmer ja när ja skull fara jem ____ 109.

Ä

Änglarna i himla rundeu ——— 75
47. Är det confectio ——— 135
Är vår lefnad tung och svår ——— 137.
Ädel och Högaghad min gunstig Herre Sicker ——— 150.
Är jag född så vil jag lefva ——— 186.

54.
72.
74
76

Enckelom skrifver om detta band:

"Samling af C. M. Bellmans Visor och Mindre Poemer, Handskrift af C. M. Nordeb. Vetgerd, innehåll ung. 229 stycken i 4:o och regerstil. Märkvärdig såsom den första dokument, ifrån hvilken Fredmans Epistlar och Sånger utskrifvos och sedan af Kellgren, i samråd med Bellman, redigerades."

KUNGL.
BIBLIOTEKET
STOCKHOLM
Vf 28 a